

Florián

*Zpravodaj městyse Lázně Toušeň
2/Duben - červen 2012*

Na úvodní straně je použita pravá toušeňská lázeňská rašelina a pravá dekorace z Číny. Původ vajec není znám. Doufejme, že jsou alespoň z Evropy.

Slovo starostky

Vážení a milí Toušeňáci.

Čas plyne jako voda a do rukou se Vám opět dostalo nové vydání Floriána .

Již obálka časopisu navozuje jarní náladu a připomíná nejkrásnější jarní svátky Velikonoce.

V dnešním povídání se vyhnu oslavám jara, slunce a probouzející se přírody. Dnes bych ráda připomněla jinou významnou událost, která si zaslouží naší pozornost.

V tomto i minulých zpravodajích se pravidelně setkáváte s články a příspěvky, které pro Vás neúnavně a s velkou obětavostí připravuje pan RNDr. Jan Králík CSc. Pan Dr. Králík je člověkem, bez kterého si kulturní život naší obce těžko dokážeme představit. Je od nepaměti kronikářem obce, vzdělavatelem T.J. Sokol Lázně Toušeň a zároveň vedoucím předního českého amatérského divadelního souboru při T.J. Sokol Lázně Toušeň. Je uznávanou společenskou autoritou a bez jeho přítomnosti si dnes již nedokážeme představit žádnou společenskou událost v naší obci.

Pan RNDr. Jan Králík CSc. oslavil 21. 3. 2012 své významné jubileum a rádi bychom mu při této příležitosti jistě všichni rádi popřáli hodně zdraví, štěstí, úspěchů a spokojenosti.

MVDr. Jitka Myslivečková

Městys informuje

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 14. dubna 2012 se bude od 10,00 hodin konat v Zasedací síni Úřadu městyse Lázně Toušeň Vítání občánků. Všichni jste tímto srdečně zváni.

NEBEZPEČNÝ ODPAD

Upozorňujeme, že dne 28. dubna 2012 od 8,00 do 12,00 hodin bude na náměstí Sv. Floriána probíhat sběr nebezpečného odpadu.

POPLATEK Z HROBOVÉHO MÍSTA

V roce 2011 a 2012 je termín uhrazení poplatku z hrobového místa. Poplatek se hradí na 10 let. Cena hrobu je 600,- Kč, dvojhrobu 900,- Kč a cena malého hrobu v urnovém háji 350,- Kč. Poplatek lze uhradit v hotovosti na Úřadu městyse a nebo bezhotovostně na číslo účtu 3124201/0100, variabilní symbol - číslo hrobu.

SVOZ BIODPADU

Cena svozu a výše nájmu odpadní nádoby:

Svoz 120 l nádoby - 388,- Kč; 240 l nádoby - 678,- Kč.

Nájem 120 l nádoby - 220,- Kč; 240 l nádoby - 260,- Kč.

Známky obdržíte po zaplacení, nebo rovnou při platbě na Úřadu městyse.

Termíny svozů

1. svoz	3. 4. 2012
2. svoz	17. 4. 2012
3. svoz	1. 5. 2012
4. svoz	15. 5. 2012
5. svoz	29. 5. 2012
6. svoz	12. 6. 2012
7. svoz	26. 6. 2012
8. svoz	10. 7. 2012
9. svoz	24. 7. 2012
10. svoz	7. 8. 2012
11. svoz	21. 8. 2012
12. svoz	4. 9. 2012
13. svoz	18. 9. 2012
14. svoz	2.10.2012
15. svoz	16.10.2012
16. svoz	30.10.2012
17. svoz	13.11.2012
18. svoz	27.11.2012

MATEŘSKÁ ŠKOLKA

Vážení občané,

jistě k Vám již dorazila zpráva o výstavbě nové mateřské školky. Je to pravda, Zastupitelstvo městyse Lázně Toušeň na jednom ze svých jednání skutečně deklarovalo záměr výstavby nové toušeňské školky. Vede nás k tomu nedostatečná kapacita současné školky. Důvod je jasný, Toušeňáků je téměř 1200 a ještě nás přibude, neboť výstavba v nových lokalitách je v plném proudu.

V současné době je kapacita Mateřské školy 42 dětí, ale z toho 17 dětí je z kapacitních důvodů umístěno v budově základní školy, z čehož vyplývá, že kapacita budovy školky je 25 dětí, což je jedna třída. Každý rok je, právě z kapacitních důvodů, odmítnuto několik dětí, dokonce někteří rodiče už chodí k zápisu rovnou do okolních obcí. Zároveň víme o několika případech, kdy rodiče nemají trvalé bydliště v Toušeni, aby měli šanci dostat svého potomka do školky v jiné obci, což je pro nás velmi nevýhodné, neboť podle počtu trvale hlášených osob se zároveň odvíjí daňový příjem do pokladny městyse.

Další argument pro novou školku je technický stav současné budovy mateřské školy, který je po rekonstrukci v roce 2011 přijatelný, ale do budoucna budou nutné rozsáhlé úpravy, a to jak z hygienických důvodů, tak z provozních. Zákon předepisuje počet metrů (interiér i exteriér) na dítě, proto není možné zrekonstruovat současnou školku a zároveň navýšit kapacitu. Tuto situaci je nutné řešit. Dále pak je nezbytné vyřešit kapacitu školní kuchyně a jídelny, která nyní činí 100 osob, což v dohledné době absolutně nebude stačit.

Jistě Vás napadne, zda-li tento demografický boom není jenom dočasný problém, který zmizí jakmile „odrodí Husákovy děti“. Bohužel to skutečně není jev dočasný, neboť zde vznikají nové ulice: Nad Trať, U Habeše, Na Panském... a musíme pamatovat na výstavbu Senior Investmentu (pokračování ulice U Sokolovny). Pokud jsme prodali pozemky k výstavbě, máme tudíž i morální povinnost kupcům nabízet i patřičné služby, aby se Toušeň pro nově příchozí nestala pouhou „noclehárnou“, jako je tomu v okolních obcích.

V současné době se jedná o školku, kde by měly být dvě třídy (pro 50 - 56 dětí), dále pak kuchyně a jídelna pro žáky základní školy a obyvatele městyse, k těmto základním nutnostem náleží i patřičné příslušenství. Městys v současné době nevládní pozemky, na kterých by bylo možné postavit novou školku. Je vlastníkem areálu Na Zárybničí, kde je dětské hřiště, i proto jsme se rozhodli umístit novou školku právě zde. Geologický průzkum ukázal, že na těchto pozemcích není možné postavit budovu, jež by vyžadovala hluboké základy, proto jsme se rozhodli využít, v dnešní době již na vysoké úrovni, modulových staveb.

Velkým pozitivem na těchto stavbách je rychlost výstavby, nenáročnost terénu výstavby a absolutní vyhovění všem hygienickým normám. K tomuto řešení sáhli již v Poříčanech, Milovicích a dalších obcích. Obě školky jsme měli možnost navštívit, jedná se o krásné stavby, kde jsou spokojené děti, rodiče i vyučující.

Úřad městyse se pro zájemce rozhodl uspořádat přednášku o modulových stavbách, která se bude konat 18. dubna 2012 na Úřadu městyse Lázně Toušeň od 18 hodin. Zveme všechny zájemce k účasti a k podání připomínek.

Věra Vojtíšková

Zájmové spolky, sdružení a sportovní aktivity

DIVADLO V JUBILEJNÍM ROCE 2011

Divadelní soubor se prolíná se Sokolem, uvnitř ještě s Novou generací, a na dálku s přerovskou Dykytou. Takové spolkové čtyřspřeží je asi řídké a všemi směry může zdatně ujíždět jen díky pracovitosti a obětavosti všech.

Jevištní rok 2011 začal *Popraskem na laguně* v Pyšelích a veřejnou vzpomínkou na zájezd do Šanghaje. S Čelákovickými jsme si vyměnili naše *Komedianty*, *Piráty* a *Kankán* na tamním plese kouzelníků za pohádku *O šišlavých nevěstách* u nás. Loňské *karnevaly* (teď už jsou po několikáté čtyři) byly v rázu „Film“. O scénkách mohou mluvit jiní, nás těšilo, že jsme stihli zprovoznit fiátka do *Pomády* a na místě ho vydražit. Opravy sokolovny jsou jako bezedná díra na peníze. *Piráty* a *Pomádu* bez auta jsme vyvezli do Všejan a *Pomádu* s *Kinem* do Jedličkova ústavu do Prahy.

Se třemi dalšími sokolskými soubory v *Prodané nevěstě* (Pyšely + Slatiňany + Praha / Královské Vinohrady) jsme objeli jako *Komedianti* Slatiňany, Pardubice, Děčín, Prahu-Kobylisy, Boskovice, Litovel, Hradec Králové, Plzeň, Pyšely a Turnov.

To možná stojí za zastávku nad dopisem od režiséra Bohumila Gondíka: „... je zajímavé, že ve chvílích, kdy neustále myslím, že Vám napíšu, abych se s podělit o poslední informace, dojmy a pocity z repríz *Prodané nevěsty*, tak vždycky napíšete dřív než já. Zdá se to našemu vztahu příznačné, že jsme na sebe nějak napojeni a v určitém

okamžiku k tomu spojení dojde. ... V sobotu v Hradci Králové ve starém Adalbertinu se usadilo na 500 diváků, mezi nimi byl i hejtman Královéhradeckého kraje Lubomír Franc. Představení bylo velmi zdařilé – i díky velkému vzepjetí toušeňských ‚komediantů‘, kteří sklízeli na otevřené scéně jeden potlesk za druhým. Byli opravdu velkým oživením druhé části představení. Jejich nástup hned po přestávce dostane diváka vždycky velmi rychle zpět. A to celé inscenaci velmi pomůže. Veliké díky vaši hercům! Jsou opravdu velmi dobří. Od první mé myšlenky, že jim tuhle roli svěřím, jsem věřil, že je to dobrá volba. Že budou ale takhle dobří, jsem si neuměl představit ani ve své nejbujnější fantazii. Ani tentokrát nebyli ve své základní sestavě, měli tuším dvě alternace, ale navíc přinesli zase nové prvky, které si nazkoušeli. A zase jimi perlili. To je nevídané. Mám je rád za jejich přístup k práci, mám je rád za jejich přínos. Prodance, mám je rád, že jsou. Myslím, že mohu směle říci, že i ostatní byli hladoví po publiku, byli hladoví po divadle, byli hladoví po Prodance. Smích a potlesk provázel každou scénu. Závěrečná děkovačka – publikum opět vstalo – naplnila dlouhým potleskem celý sál...“

Prodaná nevěsta v toušeňské sokolovně byla hlavní událost VII. národní přehlídky sokolských ochotnických divadel loni na jaře tradičně na naší domácí scéně. Snad si ještě někdo vzpomene. Vysílal o tom rozhlas, psaly Lidové noviny, Hudební rozhledy a Harmonie, když nepočítáme regionální tisky. Diváků bylo jako nikdy, přijel i náš generál. Vedle toho přivedla přehlídka na divadelní kovral do sokolovny hosty z Lán, Čestína, České Skalice, Předměřic nad Labem a Zvoleněvsí. Po přehlídce jsme obdrželi od župy velkou bronzovou medaili „Za věrnost Sokolu“.

Naši vlajkovou loď *Poprask na laguně* jsme hráli v režii Milana Schejbala během roku po Pyšelicích také v Mnichově Hradišti, Brandýse n/L (dvakrát), Kyjově na Moravě, Praze-Hostivaři a znovu v Pyšelicích a pochopitelně doma na přehlídce. Na 54. ročníku Libochovického divadelního léta dostali Filip Müller a Radek Hrdlička zvláštní ceny za výkony v rolích Toffola a Isidora, Janě Hadrbolcové bylo uděleno čestné uznání za Luciettu a Josef Jelínkovi (!) za návrhy kostýmů.

Soubor Nová generace, kterému šéfuje Filip Müller, dával hru *Dandé* v Horních Počernicích, na Divadelním Děčíně, na Divadelním Brandýse, na poděbradské přehlídce FEMAD, v Říčanech a Benešově a doma s ní otevíral přehlídku. Na Wintrově Rakovníku obdržel celý kolektiv Nové generace diplom za inscenaci, Filip Müller diplom za režii a za herecký výkon v roli Míry a Dušan Müller čestné uznání za režii pohybových akcí.

Pro dvojí hostování v Brandýse n/L a hlavně pro toušeňský Dětský den v PPP jsme nastudovali pipí pohádky *Popletená pohádka*, *Pohádka o sedmi dnech* a *Dlouhé zelené vousy*.

Po delší přestávce jsme znovu oprášili *Kino* pro zájezd do Švýcarska na 26me *Festival de théâtre en herbe et des arts de la scène* v Renens, tudíž v Lausanne u jezera. Zase z toho vznikla nějaká pozvánka, ale do daleka, na což se dá myslet až splatíme půjčku na Čínu. Tedy úspěch při vší skromnosti. *Kino* jsme pak hráli ještě jednou v Praze, celkem po třiatřicáté. S pohybovými *Etudami* se pár lidí blýsklo v Hradci Králové, jako vždycky. Ale i to chtělo nějakou práci a čas.

O prázdninách jsme se jeli nadýchat divadelního ruchu do Hronova, abychom neztratili kontakt s trendy. Veronika Müllerová z našeho souboru vybojovala bronz na Mistrovství světa ve hře na imaginární kytaru ve Finsku. Následovaly články, foto, rozhovory a zmínky o našem souboru v různých tiskovinách i v rozhlase a na www.

Na podzim nás pohltila druhá opera: *Popelka*. Od nás byli sice jen tři herci, ale dodali jsme tři režiséry, scénu, Jelínkovy kostýmy a část techniky a zkoušelo se hlavně v sokolovně. Takže sice koprodukce se Společností českých skladatelů, ale základní produkce naše. Premiéry byly v Praze v beznadějně vyprodaném Divadle Na prádle: sóloví pěvci, baletka, orchestr a jeden pěvecký sbor z Prahy, druhý pěvecký sbor z gymnázia v Brandýse a herci na melodram s celým zázemím z Lázní Toušeně. Režirovali Anna, Dušan a Filip Müllerovi, hudebně nastudoval a dirigoval skladatel Zdeněk Zahradník. Opět nějaké ohlasy v rozhlase, novinách a časopisech. Při toušeňské premiéře operní *Popelky* byla sokolovna plná.

Během roku na naší domácí scéně v sokolovně hostovaly kromě přehlídkových sokolských sester a bratrů také divadelní kolegové z brandýského Černého Petra s *Čertovskou pohádkou* a z brněnského Divadla v Kufru s *Vánoční hrou* aneb *Co andělé zvěstovali*. Naší pátou jevištní premiérou v roce 2011 byla pohádka *Jak ořechová skořápka plula na Vánoční ostrov*, nastudovaná pro sokolskou župní akademii na Mělníce, ale dávali jsme ji také doma na Floriánském náměstí při Adventu, ve Staré Boleslavi a v Praze-Bohnicích.

Soubor Nová generace připravil autorskou hru svého šéfa a režiséra Filipa Müllera *Postel* aneb *Život není pro děti*. Uzavřená premiéra číslo šest byla před Vánoce, otevřená až v lednu 2012, takže do výčtu vlastně patří jen napůl.

V kalendářním roce 2011 celkem 61 veřejných akcí. Byla to 25. sezona po obnovení souboru, před tím se 25 let nehrálo, takže právě mažeme tu díru. Kdyby se hrálo bez přerušení, byla by to 135. sezona. Každopádně koncem roku 2012 to bude 135 let, co se v Toušeni hrálo ochotnické divadlo poprvé.

Ni zisk, ni slávu! (Spravedlivě přiznáno: trocha slávy byla.)
Nazdar!

dst

POVÍDÁNÍ O POČÁTCÍCH BARÁČNÍKŮ

Kdyby snad spolky měly mít své rodné listy, tak by ten náš, baráčnický, s tím žádný problém neměl. Známe všechny potřebné údaje, dokonce přesný čas i místo, kde k tomu došlo. V pátek večer 7. listopadu 1873 v hostinci U Šleitrů ve Starých Čičovicích. Víme, kdo stál u jeho vzniku, co tomu předcházelo a jaké přání mu dali jeho kmotři do vínku. Jen Staré Čičovice už nejsou, pohltilo je město Kolín, a vyhlášená hospůdka už také dávno zanikla.

V tehdejším rakouském mocnářství byla poslední třetina devatenáctého století příhodná pro zakládání různých spolků a společností. V roce 1859 skončil tuhý útlak ministra vnitra Alexandra Bacha, který byl represivní odpovědí na revoluční rok 1848. A na počátku roku 1861 byla vydána tzv. Únorová ústava, která naopak rozvoj společenského života umožňovala. Ve městech a později i na venkově začaly vznikat různá sdružení a společnosti –

dobročinné, dámské, pěvecké (pražský Hlahol, brandýský Bojan), muzejní, divadelní, pro sportování (16. února 1862 Sokol), vlastenecké Besedy a jiné.

Malé hospůdce s dobrým pivem Jana Šleitra za kolínskými hradbami se v té době lidově říkalo „Baráček“. A právě v něm se často scházeli tři přátelé, milující společnost, zábavu a veselí, členové šermířského spolku Záboj – komponista a hudebník Vilém Jindřich Janke, Pavel Fischer a Václav Veletovský. Občas mezi ně zavítal i Jindřich Mošna, známý herec a komik Královského divadla v Praze. Jenže spolek Záboj se rozpadl, a tak naši čtení přátelé nelenili a zanedlouho v rámci „stolní společnosti“, která se v Baráčku scházela, založili zmíněného dne nový spolek a dali mu název podle místa vzniku – „Svobodná obec baráčnicků“. Jindřich Janke požádal o hejtmanské povolení a to v následujícím roce obdržel.

Tak byl i úředně posvěcen spolek, který si vytkl za cíl připomínat zvyky předků, jejich obyčeje, tance a lidové písně. Zpočátku nesmělá myšlenka o pěstování

staročeské moudrosti, upřímnosti, lidového veselí a zachování kulturního dědictví si postupně nacházela další příznivce. Baráček už zdaleka nestačil, přihlašovali se další zájemci, i v Praze vznikly podobné baráčnické spolky. Nové hnutí se pomalu rozšiřovalo téměř po celých Čechách, zprávy o založení baráčnických Obcí přicházejí z Vídně i ze zámoří – z Ameriky.

Důležitým pro baráčníky se stal rok 1895 výnosem ze dne 26. 8. 1895 schválilo c. k. místodržitelství v Praze regule (stanovy), stolní společnost se přeměnila ve spolek veřejný, jehož hlavním cílem byla podpora vlastenectví a dobročinnosti. Na Všeslovanské výstavě v Praze téhož roku vystavěli baráčníci staročeskou rychtu, předváděli lidové zvyky a hlavně krásné národní kroje. Dostalo se jim velkého uznání veřejnosti. Úspěšná výstava byla dalším podnětem k zakládání venkovských baráčnických Obcí a také bylo vytvořeno nové ústředí – Veleobec baráčníků pro země koruny české.

Podle regulí baráčníci každoročně připravují valné sedění, volí na něm rychtáře, konšely a také služebníky, kteří se starají o provoz rychty. Mezi sebou si říkají sousede a tetičko a jednájí spolu s úctou. Pořádají dobročinné akce a přispívají nemocným, chudým a též na vybavení škol. Na konci devatenáctého století přibývají další spolky po desítkách a Veleobec vybízí k zakládání žup podle oblastí. Ta první vzniká u nás v Polabí.

Avšak nepředbíhejme. Píše se rok 1898 a také v Toušeni se rozhodují, zda mají baráčnický spolek založit. V blízkém okolí již pět takových spolků bylo ustaveno a je o nich často slyšet. Toušeňští však stále váhají. Když ale přicházejí sousedé z Lysé n. L. přemlouvat, a z nedalekých Královic nabízejí pomoc, je rozhodnuto. Přípravný výbor sepíše stanovy, které odesílá do Prahy ke schválení. Na počátku května jsou stanovy s razítkem c. k. místodržitelství k vyzvednutí na Obecním úřadu a členové výboru svolávají ustavující schůzi týden po pouti sv. Florianu. Na pozvánce je napsáno:

*„Jak vám již známo je, že spolek baráčníků
v Toušeni má přijít do obecního zvyku.
Vždyť Toušeň je velká, má občanů dosti,
když se všichni spojíme, bude nám to k radosti.
Sejdeme se U Salačů v tom velkém sále
a tam se uradíme, jak co bude dále...“*

Odpoledne v neděli 15. května 1898 je Obec baráčníků v Toušeni založena, prvním rychtářem je zvolen souseď František Černý. Dvanáct konšelů se ujímá svých „úřadů“, schválení jsou také dráb a ponocný. Kontribuce (členský příspěvek) je stanovena na čtyřicet krejcarů, nebo podle nové měny 80 haléřů, ale těch bylo ještě málo v oběhu. Domovským působištěm baráčníků se stává hostinec U Salačů (dnes U Wallianů). Plánují se příští akce, výlety a návštěvy sousedních spolků. Toušeňští baráčníci píší do kroniky první řádky své bohaté historie.

Jiří Kučera

TOUŠEŇÁCI ZÁVODILI U PROTINOŽCŮ

Na přelomu roku se zúčastnili toušeňští jachtaři Martin Kubový a Pavel Winkler mezinárodního Mistrovství Austrálie a mistrovství světa ve třídě Fireball. Reprezentovali Českou republiku a samozřejmě také Lázně Toušeň s vynikajícími výsledky. Na mezinárodním Mistrovství Austrálie se umístili ze 64 posádek na 8. místě, na Mistrovství světa byli ze 64. posádek na 9. místě. Českou republiku reprezentovala dále posádka z Neratovic a umístila se okolo 20. místa. Tímto bychom jim chtěli jménem oddílu jachting Toušeň poděkovat.

Luděk Fidranský

RODINNÉ CENTRUM U MYŠÁKA

Otevírací doba – základní program do června 2012

pondělí	9:00-11:30	Herna bez rozdílu věku
	9:15-9:45	Cvičeníčko pro nejmenší do 18 měsíců
	16:00-18:00	Předškoláček – příprava na školu
úterý	8:30-11:30	Herna s hopsáním na nafukovacím hradu
	16:00-18:00	Tvořeníčko a herna
	16:00-18:00	Hlídnání dětí s převodem ze školky/družiny
středa	8:00-12:00	Anglická školička s rodilým mluvčím
	13:00-17:30	Kurzy angličtiny s rodilým mluvčím
čtvrtek	8:30-11:30	Herna bez rozdílu věku
	9:30-10:00	Cvičeníčko pro děti od 18 měsíců
	16:00-18:00	Hlídnání dětí s převodem ze školky/družiny
pátek	16:00-18:00	Hlídnání dětí s převodem ze školky/družiny

Vstupné do herny je 20,- Kč/rodinu (členky sdružení mají vstup zdarma). Nabízíme Vám také možnost zakoupení permanentky (bez časového limitu) v hodnotě 200Kč, která obsahuje 20ti korunový kupon zdarma. Permanentky jsou uloženy přímo v centru, a tak se nemusíte bát, že ji někde zapomenete nebo ztratíte. Na všechny akce - kromě Předškoláčka a Angličtiny, můžete přijít bez objednání.

Ceny kroužků, kurzů a případné termíny zápisů či ostatní informace naleznete na našich zcela nových webových stránkách www.tousensky-mysak.cz nebo Vám je rádi poskytneme na tel.

608 836 338. Můžete využít i e-mail: rc.mysak@centrum.cz – těšíme se na Vás rodiče či babičky a hlavně na nové malé kamarády!

Kolektiv občanského sdružení Toušeňský Myšák

Odpolední hlídání s převodem ze školky/družiny

Odpolední hlídání dětí jsme připravili pro rodiče, kteří se nestíhají vrátit z práce před zavírací dobou místní školky či družiny. Probíhá každé úterý, čtvrtek a pátek od 16 do 18 hodin. (V případě potřeby vyzvedávání v pondělí a středu nás prosím kontaktujte.)

Děti hlídají tři „nejspolehlivější a nejmilejší“ babičky z Toušeně – v úterý paní Koderová, ve čtvrtek paní Schwägerlová a v pátek paní Šincová. Děti vyzvednou ve školce či v družině (na základě zmocnění od rodičů) a do Vašeho příjezdu pohlídají v herně Toušeňského Myšáka. Cena za odpoledne při koupi permanentky je 90 Kč. Jednorázově 200 Kč.

Rezervace a info:

p. Eva Tesařová, tel: 608 836 338.

Dobrá zpráva! Od září bude odpolední hlídání probíhat od pondělí do pátku, a to ještě není vše - také bude probíhat každé ráno od 7 hodin s převodem dětí do školy či školky.

Předškoláček

Kroužek je určen dětem od pěti let, kteří se chtějí připravit na vstup do školy, a také malým školáčkům, kteří mají problémy se psaním či čtením. V kroužku se věnují stimulační metodě zaměřené na správný úchop psacího náčiní, správné sezení, zdravé dýchání, rozvoj komunikační dovednosti, zrakové a sluchové oblasti, prostorové orientaci a rozvoji celé osobnosti. S lektorkou je možno domluvit vyzvednutí dítěte z MŠ.

Kroužek vede speciální pedagožka Mgr. Hana Dvořáková (tel. 732 337 355), speciálně vyškolená pro tento stimulační program.

Angličtina

Kurzy angličtiny pro děti od 3 let připravujeme ve spolupráci s jazykovou školou Carpinus. Výuka probíhá od září ve čtyřech kurzech po šesti dětech, rozdělených podle věku a pokročilosti. Lektorem je rodilý mluvčí James Scott Byrnside, kterého zajistila citovaná jazyková škola – více o něm i škole samotné si můžete přečíst na www.carpinus.cz. V tomto roce byla cena kurzu 140 Kč za hodinu.

Týdenní „Letní angličtina 2012“

I v tomto roce plánujeme uspořádat týdenní prázdninový program nejen pro děti navštěvující naše kurzy angličtiny. První začne 6. srpna, pak budou následovat další dva. Vytvoříme skupinky max. 8 dětí dle věku a pokročilosti. Program je určený pro děti od 3 do 11 let. Opět nabízáme pestrý program založený na principech zážitkové pedagogiky. Budeme si hrát, objevovat, tvořit a zpívat. A při tom všem si děti procvičí angličtinu, že si ani nevšimnou, že se učí. Kromě rodilého mluvčího bude přítomna i česká asistentka.

Letos jako novinku nabízíme prodloužení dopoledního programu s angličtinou o pravé táborové odpoledne. Letní angličtina bude tedy probíhat od 7.30 do 17 hodin.

Cvičeníčko

Cvičeníčko je tvořeno jednoduchými říkankami s cvičením, které napomáhá rozvoji pohybových dovedností dítěte. Říkanek a hry vybíráme podle věku a schopností přichozích. Dále při cvičeníčku skáče na hopsadlech, lezeme tunelem, běháme slalom, klouzáme se na klouzačce nebo cvičíme s overbally, gymnastickými balony a obručemi. Na konci každého cvičeníčka sestavíme, dle věku přítomných dětí, hravou překážkářskou dráhu, kterou vždy všichni rádi několikrát projdou za pomoci rodičů či babiček, do které je zapojena také speciální dráha pro rozvoj motorických schopností. Na cvičeníčko můžete přijít kdykoli bez předchozího objednání, cena je pouhých 20,- Kč.

Cvičeníčko pro děti do 18 měsíců vede v pondělí p. Petra Mašková (maminka dvou dětí, učitelka prvního stupně) a na starší děti se těší každý čtvrtek Ing. Kateřina Bačová (maminka dvou kluků, která kdysi, když ještě nebyl Myšák na světě, vedla cvičeníčko v tělocvičně školy).

Tvořeníčko

Je určeno dětem – menším pomáhají přítomní rodiče, kteří si zde za pomoci lektorky Katky Kunclové vyrobí drobná umělecká díla. Cílem je naučit děti a rodiče spolupracovat a vzájemně vytvářet zajímavá díla z netradičních materiálů, a tím podporovat dětskou fantazii a motorické schopnosti a dále poznávat rozličné materiály a hmoty.

Do června nás například čeká zkusit si vytvořit šnečky z táček, strom či závěsné ptáčky z papírových sáčků, těžítka z kamene, sádry či moduritu a indiánskou čelenku a třeba vznikne i totem. Cena jedné lekce je 50,- Kč, nebo můžete zakoupit

permanentku na deset lekcí za 500,- Kč, ke které je dárek – 2 lekce zdarma. Větší děti zde mohou být i bez rodičů.

Dětský den

V loňském roce na Dětský den pořádaný v Parku profesora Procházky dorazilo skoro 200 soutěžících a z toho přesně 94 dětí do 6ti let. Proto si Vás dovoluujeme pozvat na ten letošní, který se bude konat v neděli 27. května, a opět bude plný soutěží a hrátek nejen pro ty nejmenší připravené ve spolupráci s Úřadem městyse Lázně Toušeň a T. J. Sokolem.

Půjčovna

Na internetových stránkách si můžete prohlédnout, co všechno lze vypůjčit v mateřském centru.

Doporučujeme - asi nejvíce půjčovaný, nejen na dětské oslavy, skákací nafukovací hrad či rodinnou vstupenku do pražské Zoologické zahrady - a to jen za 40,- korun.

Připravila Ing. Kateřina Bačová

Toušeň v pamětech

JUBILEUM KOLONÁDY

Lázně bez kolonády nejsou pravé lázně. Ta představa v nás ukazuje do vzdálené paměti lázní tureckých a ještě vzdáleněji římských. V Toušeni postavil kolonádu druhý z majitelů lázní téhož jména Jan Králík v roce 1912. Lázně si na tento luxus střídaly za jeho vedení pětadvacet sezon. Na kolonádu došlo až po rozšíření procedur o slatinné koupele a po postavení první části velkého lázeňského domu. Kolonáda sama je unikátní: stojí uvnitř lázeňského areálu a tím není úplně veřejná. Na dlouhá léta se zapomnělo, že jejím architektem byl významný modernista Otakar Novotný, proslavený v Praze budovou Mánesa.

Kolonádu navrhl pohledově jako by byla dřevěná, ale k provedení volil litý železobeton. To byl tehdy unikát, stejně jako architektonické zvýraznění prvků, které navozovaly dojem kubismu. Prostorná a vzdušná stavba se čtyřiadvaceti sloupy oddělila klidný park od rušnější zahradní restaurace. Osou navázala na secesně upravenou budovu Výsluní. Podobně se dlouho nevědělo, že výtvarný doplněk kolonády, dívčí fontány – Zuzanku – vytvořil proslulý sochař Olbram Zoubek. Po kolonádě se prošli všichni pacienti a naprostá většina návštěvníků lázní. Kdo dá na fantasi, může zde v duchu potkávat herce i spisovatele, baletky i sportovkyně, básníky i malíře, hudebnice i pěvkyně. Dějiny a setkávání by vystačily na samostatnou knížku. Možná, že se jí dočkáme. Občas se na kolonádě rozezní proměnný koncert, nějaká slavnost či sborový zpěv, občas tu hraje divadlo, nebo se tančí. Ale po většinu lázeňského léta je zde příjemný stín, procházkové přístřeší před deštěm a hlavně klid k lázeňskému snění.

Kdybychom nevěděli, že je kolonáda letos právě stoletá, určitě bychom jí ten věk podle vzhledu nehádali. Je elegantní i půvabná a ženského rodu. Možná právě proto nestárne.

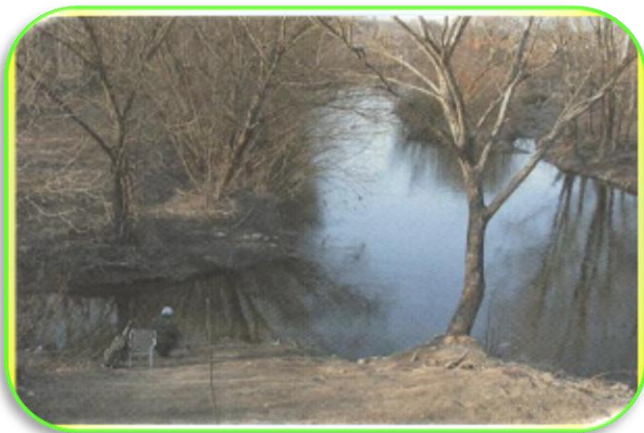
jvk

Přečetli jsme pro Vás....

STARÉ ČESKÉ PRANOSTIKY

Duben

Karel Čapek: „Duben – to je ten pravý a požehnaný měsíc zahradníkův. Ať si jdou do háje milenci se svým velebením máje; v máji stromy a květiny jen kvetou, ale v dubnu vyrážejí...“

Nestálé dubnové počasí je následkem typických jarních vpádů chladného vzduchu – nejčastěji mořské arktické vzduchové hmoty z vysokých zeměpisných šířek do středu Evropy. Vyznačuje se náhlým ochlazením, nárazovitým větrem, velkou průzračností vzduchu a dalekou dohledností, rychlými změnami mohutné kupovité oblačnosti kdy se střídají přeháňky deště, sněhu nebo krupek s vyjasněním a intenzivním slunečním svitem. Duben je měsíc s nejnižším průměrným tlakem vzduchu z celého roku.

Nechť si duben sebelepší bývá, ovčákovi hůl přec jen se zasněžívá. / Sníh dubnový jako mrva pohnojí. / Mokrý duben přislíbujee dobrou sklizeň. / Jak hluboko v dubnu namokne, tak hluboko v máji vyschne. / Na mokrý duben – suchý červen. / Teplé deště v dubnu, teplé dny v říjnu. / Duben hojný vodou – říjen vínem. / Když dubnový vítr do stodoly fučí, po žních díru nenažde. / Jasný měsíc v

dubnu škodí květu stromu. / Hřmí-li v dubnu – konec mrazům. / Když stromy v dubnu odkvetou, hojně ovoce ponosou. /

Co duben našetřil, to květen spálí. / Mokrý duben a máj chladný – k sýpkám, senu přístup žádný. / Když duben laškuje, bývá mnoho sena a obilí. / Bouřky v dubnu zvěstují dobré léto. / Na sv. Jiří (24. 4.) vylézají hadi a štíři. / Je-li na sv. Jiří krásně, bude po něm jistě oškливо. / Kolik neděl před sv. Jiřím se vrba zazelená, tolik neděl před sv. Annou (25. 7.) se žne.

Květen

Stálým vzestupem průměrných teplot vzduchu se poměrně rychle ohřívá evropská pevnina. Nedochází-li během května k neobvykle rychlému prohřívání země, nehrozí příliš prudký nástup a delší trvání přílivu vlhkého vzduchu a tím deštivého počasí v první polovině června.

Studený (Mokrý) máj – v stodole ráj. / Sníh v máji – hodně trávy. / Májová vlašička – naroste travička; májový deštiček – poroste chlebiček. / Májová kapka platí nad dukát. / Na mokrý květen přichází suchý červen. / Když máj vláhy nedá, červen se předá. / Deštivý květen – žízňivý říjen. / Májová voda vypije víno. / Když se v máji blýská, sedlák si výská. / Roj, který se v máji rojí, za plný vůz sena stojí. / Bujný květ – plný úl.

Sv. Florián (4. 5.) si ještě může nasadit sněhový klobouk. / Před Servácem (13. 5.) není léta, po Serváci s mrazy veta. / Pankrác (12. 5.), Servác (13. 5.), Bonifác (14. 5.) jsou ledoví muži, Zofie (15. 5.) je jejich kuchařka.

Červen

Pro červnové deště jsou rozhodující tlakové a teplotní podmínky nad Atlantským oceánem, které nebývají každým rokem stejné. Rovněž je rozhodující charakter počasí nad větším územím střední Evropy.

Červen studený, sedlák krčí rameny. / V červnu deštivo a chladno, způsobí rok neúrodný snadno. / Když v červnu severní větry vějí, tu se bouřky opozdělí. / Červnové večerní hřmění – ryb a raků nadělení. / Co červen nedá do klasu, červenec nažene v času. / Je-li červen mírný, nebude v prosinci mráz silný. / Červen stálý – prosinec dokonalý. / Jak červen teplem září, takový bude i měsíc září.

Medardova (8. 6.) krápě, čtyřicet dní kape. / Medardův dýšť – čtyřicet dní plíšť. / Prší-li na Jana Křtitele (24. 6.) pršívá tři dni celé; je-li bez deště, bude pěkně ještě. / Na sv. Aloise (21. 6.) poseč louku, neboj se! / Je-li od Petra (29. 6.) až do Vavřince (10. 8.) parno, bývá v zimě dlouho studeno.

azč, jk

VELIKONOCE

Velikonoční svátky mají velmi starou tradici. Původně byly oslavou jarní rovnodennosti, jsou pokládány za počátek hospodářského roku a přinášejí v sobě příslib nového začátku. Slaví je křesťané i Židé. České Velikonoce jsou vyvrcholením čtyřicetidenního postního období. Samotný pašijový, svatý, týden začíná Květnou nedělí.

Květná neděle. Zakořeněné tradice jarních obřadů, symbolů živých rostlin – ratolestí a prvních květů, jsou zapojené do křesťanské Květné neděle. Podle evangelia také slavný vjezd Krista do Jeruzaléma, kde chtěl slavit židovský svátek nekvašených chlebů, tzv. pesah. Pesah připomíná událost, při níž Hospodin zachránil před smrtí prvorozené syny židovských otroků strádajících v Egyptě tím, že „vstoupil“ do příbytků označených krví beránka.

Modré a Žluté úterý hospodyňky věnovaly úklidu.

Škaredá středa. Podle Písma ve středu po Květné neděli Jidáš Iškarjotský udal Krista veleknězům. Učinil první krok zrady za smlouvenou úplatu třiceti stříbrných. Vymetají se komíny, proto se říká i Sazometná či Černá středa. Pokud se tento den škaredíte a mračíte, budete pak zamračení každou středu v roce.

Zelený čtvrtek. Připomíná se poslední večeře Páně, při níž se Ježíš loučil s apoštolů, označil Jidáše za zrádce a především ustanovil eucharistii – obřadní přijímání chleba a

vína jako těla a krve Kristovy. Pouze v diecezích katedrálách se dopoledne konají eucharistické slavnosti s požehnáním oleje nemocných, oleje katechumenů a křížma a kněží obnoví své kněžské sliby skládané v den svěcení. K tomuto dni se váže církevní obřad umývání nohou starcům podle vzoru Kristova před poslední večeří, který prováděl nejen papež a nejvyšší církevní hodnostáři, ale i někteří čeští panovníci, na příklad Přemysl Otakar II. Byl to nejen akt symbolické očisty, ale také vyjádření pokory vůči starým a chudým lidem.

Na kostelech se přestalo zvonit, neboť zvony odlétly do Říma. Ráno, v poledne a večer se rozezněly dřevěné hrkačky, řehtačky, kladívkové klepače, mlýnky a trakářky chlapců. Také tento dávný zvyk hlomozu k odhánění zlého se zapojil do velikonoční tradice.

Připravovaly se pouze zelené pokrmy pro zdraví - špenát, zelí.

Velký pátek. Den Kristova zatčení, odsouzení, ukřižování a smrti.

Den smutku, neslouží se mše, nezvoní zvony, nehrají varhany, pouze se konají pašijové hry o odsouzení a umučení Ježíše Krista. V kostelech se zdobily Boží hroby květinami a svíčkami.

Jako se podle Bible při Kristově smrti rozpoutaly živly, otvírala země a věstil konec světa, tak se od pradávna věřilo, že v tento den z hory vycházejí Blaničtí rytíři a otvírají se poklady ukryté hluboko v zemi. Dodržovala se vnitřní a vnější očista nejprísnějším půstem. Lidé vstávali před východem slunce, chodili k vodním tokům, kdy je živel vody čistý a neopotřebený, aby se v nich umyli pro zdraví, sílu a svěžest. Hospodyně zametly před východem slunce dům i stáj a smetí vynesly za humna, aby se v domácnosti nedržel nežádoucí hmyz. V tento den se nesmí ani práť prádlo ani pracovat se zemí.

Den přísného postu od masa. Pečou se jídášky z bílé mouky a upečené mažou medem. Bývají ve tvaru válečku a symbolizují provaz, na němž se Jidáš oběsil. Mají zabránit zrádnému Jidášovu nebo hadímu uštknutí.

Bílá sobota. Velká noc, slavné vzkříšení Páně. Křest dospělých katechumenů (čekatelů na křest).

Svěcení živlů, ohně a vody v přechodu zimy a jara, je spojeno s křesťanskými obřady. Na Velký pátek uhašený oheň je nově vykřesan z dřeva, žehnan a zapaluje se jím paškál, velikonoční svíce, symbol vzkříšení Krista. Od paškálu si zapalují svíce všichni ostatní a do ztemělého chrámu pak vnáší nové světlo. Od dob prvního křesťanství, byli v tento den křtěni noví členové církve. Symbolika očisty byla daná nejen vodou, ale i bílým rouchem, do něhož se ke křtu tehdy i dnes katechumeni oblékají.

Večer se podává hlavička – nádivka z uzeného vepřového masa, vařeného jehněčího, vajec a zelených bylin.

Boží hod Velikonoční. Křesťanská tradice: V noci na neděli byl Kristus vzkříšen.

Slavnost nejen církevní, ale i lidová, smutek vystřídá pocit radosti, naplno zvoní zvony, zpívají se písně, přichází nový život prošlý smrtí a očištěný utrpením.

Beránek patří k obecným symbolům Velikonoc. Pramení již z jarních obřadů dávných pasteveckých národů, kdy se přírodním božstvům obětoval mladý beránek. Byl typický pro národy Palestiny a dodnes je dodržován v židovské tradici. Také Ježíš s apoštoly usedli při poslední večeři k pečenému beránku. Dříve byl u nás chov ovcí rozšířenější a velikonoční jehňátko nebylo vzácností, přesto se však jehněčí maso oblily u nás nikdy nedočkal a přetvořilo se do typu pocukrovaného piškotového beránka.

K obědu byl po dlouhém postu masitý oběd a pečivo – mazance, kulaté jako přicházející slunce. Chodilo se po návštěvách a hostilo.

Červené pondělí. Pomlázka jako pomlazení, omlazení. Hrdostí každého koledníka je umět splést vlastní parádní pomlázku. Muži a chlapci vyrážejí s pomlázkami ze spletených čerstvých proutků jívy, břízy nebo vrby k ženám a dívkám na vyšlehání, aby neuschly a měly zajištěnou krásu a zdraví. Odměnou jim byly barevné malované vejce nebo kraslice. Odtud je název ze staročeského krásný, červený. Červená barva vajec dala pojmenování dnu. Vejci ženy podarovaly a také je zakopávaly v rozích chlévů a polí, aby zajistily jejich plodnost. Společně snědené vejce zase zajišťovalo i soudržnost a věrnou lásku v rodině.

azč

KAPLIČKA SV. FLORIÁNA

K výročí 160 let toušeňských Floriánských poutí zpracováno z Kroniky:

Původně tu u obecní studny stával dřevěný sloup se zvonkem. Zvonilo se k modlitbě ráno, v poledne a večer. Zvonkem se také ohlašovalo úmrtí a zvonění vyprovázelo zemřelého při poslední cestě na hřbitov do Záp. V Toušeni byl hřbitov

založen až v roce 1879. V roce 1823 rozhodlo místní sousedstvo, v čele s Jakubem Novotným z č. 12, nahradit dřevěnou zvoničku zděnou stavbou. Jak dosud můžeme vidět, nově postavená kaplička měla dva raně barokní portály s kamenným ostěním, na věži z jihu a východu sluneční hodiny a v severním výklenku obraz světce. Do věže byl zavěšen zvoněk z dřevěného sloupu. Protože toušeňští obyvatelé pociťovali zvláštní důvěru ke sv. Floriánovi, opatřili do kapličky obraz světce jako patrona hasičů, kovářů, bednářů, hrnčičů a přímluvce proti suchu, neúrodě, bouři a ohni. V první neděli po svátku sv. Floriána (4. 5.), odtud chodívalo toušeňské procesí se zpěvem a modlitbami do kostela v Zápech, kde dávali sloužit mši svatou, aby byla Toušeň na přímluvu sv. Floriána ochráněna před ohněm a nebezpečím.

V roce 1851 začali zastupitelé, se starostou Antonínem Králíkem, usilovat o řádné vysvěcení kapličky tak, aby se bohoslužby mohly konat přímo v Toušeni. Obrátili se se žádostí na administrátora brandýského děkanství, Josefa K. Petráše a vikariát ve Vínově.

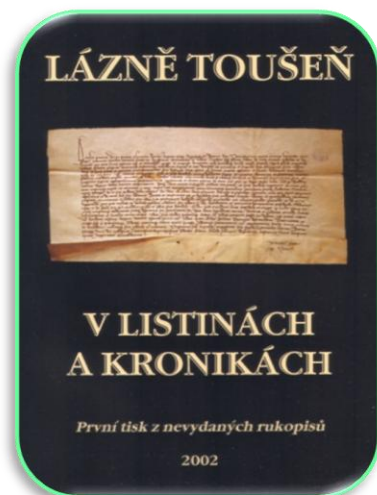
Žádosti bylo vyhověno a začala se připravovat velká slavnost. Nejdříve se konala sbírka do pokladny. Nechali opravit oltářní obraz sv. Floriána, zasadit jej do zlaceného rámu a kapli vymalovat. Každý občan Toušene si považoval za čest něco do kaple darovat a něčím přispět. Darovaný, na plechu malovaný obraz sv. Floriána, připevnili na severní zeď, do kapličky darovali damaškové polštáře na stupně k oltáři, zvoněk s hedvábnou šňůrou, obrázky ve zlatých rámečkách, postříbřenou lampu, cínový talíř a konvičky, misál, mramorovou kropenku a ministrantský zvoněk, kadidelnici, loďku na kadidlo, kropenku s kropáčem a plátna s výšivkou na oltář. Konala se další sbírka na nákup alb pro ministranty, kněžského ornátu a dalších potřebných věcí do kaple.

V den slavnosti, 4. května 1852, byla kaple ověncena květinami zvenku i zevnitř. Mladí hoši vyjeli na koních k Brandýsu, aby doprovodili příjezdějího otce vikáře, kněze a hosty. Z Čelákovic přišlo celé procesí v čele s jejich knězem, měli bubny a trumpety a po cestě zpívali nábožné písně. Všichni, kněží, hosté, procesí z Čelákovic a toušeňští, se shromáždili v Toušeni u západního křížku při cestě do Brandýsa, kde se kněží převlékali. Odtud vyšel celý dlouhý průvod ke kapličce. V čele šly děti, za nimi hoši, dívky, hudebníci a učitelé. Dvanáct krásných družiček šlo před kněžími a duchovními, potom všichni obyvatelé Toušene a okolí. Konalo se vysvěcení kapličky a slavná mše svatá, kterou sloužilo 10 kněží. Po ukončení mše se všichni rozešli k připravenému pohoštění, k příbuzným, přátelům a do hospod. Po odpoledním požehnání se Toušeň s hosty rozloučila a otec vikář s doprovodem se vrátil do Brandýsa a Vínově. Při hudbě se v Toušeni tančilo až do rána. Druhý den ráno se v kapličce konala mše svatá, ve slavení se pokračovalo celý den, na obecní útraty se každému nalévalo pivo a až teprve večer celou slavnost ukončil.

Rok nato, první neděli po 4. květnu, připomněla vysvěcení kapličky slavnostní mše a v následujících letech se vše opakovalo. Dokonce se tu 11. září 1855 konala první svatba, P. Josef K. Petráš oddával Josefa Doležala ze Sojovic a Marii Králíkovou z č. 2. Původní Floriánská pouť k vysvěcení kapličky začala každoročně počátkem května přivádět do Toušene stovky i tisíce návštěvníků a založila tak tradici toušeňských Floriánských poutí s houpačkami, kolotoči, střelnicemi a misami vyhlášených, skvělých poutových koláčů.

azč

161. FLORIÁNSKÁ POUŤ

První toušeňská pouť oslavovala vysvěcení kapličky sv. Floriána 9. května 1852 – právě před 160 lety. Velkolepá slavnost završila dlouholeté úsilí. Podrobnou zprávu z kroniky městyse si mohou zvidaví čtenáři přečíst v publikaci *Lázně Toušeň v listinách a kronikách*, vydané před deseti lety, ale v tomto ohledu nestárnoucí. K dostání je na radnici za 32 Kč. Slavnost nečekaně ukázala do budoucna: v každém dalším roce se o první neděli po svátku sv. Floriana opakovala. Hlavní zásluhu o prosazení a uspořádání oné první pouti měl piaristický kněz z Brandýsa n/L P. Josef K. Petráš (1824-1904), sběratel a ochránce památek a místních starožitností. U příležitosti patnácté pouti – roku 1866 – byl z vděčnosti místním zastupitelstvem jmenován prvním čestným občanem Toušene. Pouti prošly mnoha proměnami, čas jim přidával na atrakcích a ubíral na původním obsahu. V postupu kalendáře je toušeňská Floriánská pouť v blízkém Polabí druhá – po Vojtěšské v Přerově nad Labem. V srpnu a v září následují v dlouhé tradici dvě pouti celonárodního významu ve Staré Boleslavi.

kk

SVATÝ FLORIÁN

Podle legend se sv. Florián narodil v druhé polovině 3. století v Zieselmaueru u Vídně. Byl pokřtěn a vychován v křesťanské víře. Jako důstojník v římském vojsku se stal vedoucím kanceláře císařského místodržícího Akvilinia v městě Laureacum, severní římské provincie Noricum, dnešní Lorch u Ennsu v Horním Rakousku. Na základě čtyř ediktů císaře Diokleciána (císař od r. 284 do r. 305), vypuklo kruté pronásledování křesťanů. Florián obdržel rozkaz propustit z podřízené posádky všechny velitele, kteří vyznávali víru v Krista. Rozkaz neprovedl, sám ze státní služby vystoupil a pokusil se pomoci dalším uvězněným 40 křesťanům. Plánoval jejich tajné vysvobození. Při pokusu dostat se do žaláře byl zatčen. Když při soudu odmítl zapřít svou víru, byl krutě mučen a odsouzen k smrti utopením s uvázaným mlýnským kamenem k šíji. Legenda dodává, že Floriánovo mrtvé tělo bylo vyplaveno na skálu, kde ho hlídal orel, aby k němu nemohli pohané, až ho křesťanka Valerie pohřbila na svém statku. Pověst o svatosti mučedníka Floriána se rychle rozšířila. V 8. století u Lince postavili pasovští biskupové nad jeho hrobem kanovnický klášter sv. Floriana. Část ostatků sv. Floriána převezl polský král Kazimír do Krakova, kde byl sv. Florián prohlášen jedním z patronů Polska. Odtud získal menší díl ostatků král Karel IV. také pro Prahu a další česká města.

Svatý Florián je zpodobňován jako mladý voják v římské zbroji, často s korouhví nebo kopím, symbolem ochrany. Pro svou smrt ve vodě se stal ochráncem před velkou vodou i před suchem, při neúrodě polí, proti bouři, nebezpečí ohně a patronem všech, kdo pracují s ohněm – hasičů, kominíků, sládků, bednářů, kovářů, mydlářů a dalších.

azč

SVATOJÁNSKÁ NOC

Letní slunovrat byl svátkem nastávajícího léta. Lidé věřili, že slunce obracející se na své pouti oblohou, ztrácí na chvíli svou moc nad magickými silami země. Ty se dostávají na povrch a mohou ovlivnit kouzelnou moc rostlin či otevírat poklady. Komu se v noci v lese podařilo najít kvetoucí zlaté kapradí, mohl se stát neviditelným, rozuměl řeči zvířat a stromů, mohl věštit budoucnost, nacházet ukryté poklady a štěstí se ho už drželo navždy. Nebylo to však snadné, kdo se vydal hledat takový květ, nesměl se bát démonů a různých strašidel, zemětřesení, hromů a blesků.

Prastaré obyčeje se spojily do noci před svatým Janem, křesťanským svátkem sv. Jana Křtitele, 24. června. Bylinám natrhaným v předvečer svátku nebo časně ráno se začalo říkat svatojánské koření. Přidávaly se do směsí, které se podávaly jako lék proti nemocem, nebo se z nich vyráběly kouzelné nápoje. Kromě léčivých bylin bylo hlavním léčením zařikávání, které znala jen hrstka vyvolených. Zařikávačky byly většinou ženy, věřilo se, že stejně jako dokáže žena darovat život dítěti, umí i navrátit zdraví.

Byly zároveň i velmi zkušené bylinkářky, velmi dobře se vyznaly ve všech dosažitelných léčivých bylinách, jejichž účinky uměly využít a věděly přesně, kdy je mají trhat a jak s nimi zacházet.

Dívky si dávaly věnečky uvité z devatera bylin na noc pod hlavu, ráno je hodily pozadu na strom a když se věneček na první pokus uchytil, do roka se mělo děvče vdát. Zde je soupis devatera kvítí pro vlastní pokus: heřmánek, kerblík, planá jablona, fenykl, pelyněk černobýl (matka bylin), kopřiva, jitrocel, vičenec a řeřicha.

V období letního slunovratu bylo velmi rozšířené pálení ohňů. Kdysi bylo pravděpodobně spojené s oběťmi pohanským božstvům. Původní ochranné vlastnosti ohně, se postupem času staly velkou zábavou pro mládež. Na vršek velké jedle zaražené do země, se zavěsily květinové věnečky a kolem ní vystavěla hranice z chrástí a chvojí. Když se ohořelý kmen skácel k zemi, snažil se každý získat spadlý věneček nebo aspoň ohořelý kousek. Podle staré pověry měly tyto věnečky kouzelný vliv na dobrou úrodu a zavěšený věneček na rohy dobytka mu zajistili po celý rok zdraví a plodnost. Stále hořící oheň se pak stal výzvou pro odvážné přeskoky za ruce se držících zamilovaných dvojic.

azč

LETNICE

Svátky spadají na začátek letního období. Křesťané v té době slaví svatodušní svátky, které jsou pokračováním Velikonoc a s nimi patří mezi pohyblivé svátky. Po Velikonoci neděli se počítá sedm týdnů, 50 dní, a na poslední neděli pak připadá slavnost Soslání Ducha svatého. Mohou tedy připadnout na dny mezi 10. květnem a 13. červnem. Svátky se slavily už před 3. stoletím, svatodušní pondělí bylo připojeno o sto let později.

Svatodušní svátky nebo-li Soslání Ducha svatého, připomínají události v Písmu po Kristově zmrtyvýchvstání, kdy na shromážděné apoštoly Kristus seslal Ducha svatého v podobě plamínků nad jejich hlavami, oni začali mluvit různými jazyky a rozešli se do světa hlásat evangelium. Liturgickou barvou svátků je červená, na památku plamínků a jako symbol růže, která právě rozkvétá.

K lidovým obyčejům tohoto období patří obcházení polí a hranic obcí, jehož úkolem bylo zajistit nové úrodě dobré počasí, na moravském Slovácku jsou dodnes oblíbené jízdy králů a královničky. Skupinky dívek, královničky, ozdobené spoustou květů a pentlí chodily po vsi, zpívaly žertovné i

milostné písně jak královna hledá krále a do košíku pro ni přijímaly dárky. Ke královničkám se na svatodušní pondělí pojil prastarý slovanský obřad rituálního čištění studánek a studní, které mohly dělat jen čisté a nevinné dívky. Prameny, potoky, studánky a veškeré zdroje vody byly nesmírně důležité, protože přinášely vláhu polím.

Letnicím se někdy říkalo Koláčové svátky. Bylo to proto, že k připravovanému dobrému jídlu se přidávaly koláče, buchty nebo hnětýnky. K typickým jídlům patřila také kosmatice, květy černého bezu obalené v těstíčku nebo trojobalu a usmažené.

azč

JESTLIPAK VÍTE ...?

Když se řekne **Český ráj**, každý hned odpoví – to jsou Trosky, Prachovské skály, Humprecht, Hrubá Skála a mnoho dalších známých míst, které si přitom okamžitě vybavíme a představíme. Když se ale řekne České Švýcarsko, Česká Kanada, Česká Sibiř nebo Česká Sahara, tak už to možná tak snadné nebude. Pro jistotu si je zkusíme připomenout.

České Švýcarsko nebo *Česko-saské Švýcarsko*, už sám název napoví, že je najdeme mezi *Šluknovským výběžkem a Děčínem*. Přírodní skalní brána - *Pravčická brána* u *Hřenska* je nejznámější a také největší v Evropě. *Jetřichovické skály*, *Labské pískovce*, *Tiské pískovcové stěny* a na *Šluknovsku* rozhledny *Dymník* a *Tanečnice* nabízejí vyhlídky do celého kraje. Z *Krásné Lípy* vede velký okruh do *Jiřetína pod Jedlovou* a na zříceniny *Kavčí skálu*, *Falkenštejn* a *Tolštejn*.

Česká Kanada je kopcovitý kraj s žulovými skalami, lesy a rybníky, pomezí *Jindřichohradecka* a *Třebońska* k hranicím s Rakouskem, s hradem *Landštejn*, strážcem jižního *Trojmezí* a dávné zemské hranice. Přírodní park byl vyhlášen mezi *Dačicemi*, *Slavonicemi*, *Novou Bystřicí* a *Kunžakem*. Z dalších měst je *Telč* sama o sobě renesančním skvostem, v *Dačicích* je zámek plný památných a funkčních hodin a žulový pomníček vzdávající hold kostce cukru, *Slavonice* - renezančně barokní krása a *Jindřichův Hradec*, město s Krýzovými jesličkami a zámek, který odemýká 500 klíčů je jedno z nejkrásnějších Jihočeských měst. Oáza v lese, *Svatá Kateřina* u města Počátky, se pyšní nejčistším ovzduším v celé republice.

Česká Sibiř je rázovitá krajina na cestě z Prahy do Tábora mezi *Voticemi*, *Smilkovem*, *Miličínem* a *Mladou Vožicí*. Topí v záplavě sněhu, kdy po něm jinde není ani památky. Ve stejné nadmořské výšce v Brdech je už lesní pustina. Množství srážek tvoří na rovinatých návětrných místech více závějí a jazyků a sníh se zde dlouho udrží. V *Heřmaničkách* po cestě na horu *Kalvárie*, jsou větve stromů ošlehané vichřicí, naklánějí se na jednu stranu a smrky jsou zakrslejší.

Česká Sahara se říká jedinečnému písečnému přesypu z doby ledové v *Pístech u Nymburka*. Nejjemnější naplaveniny tehdy vítr svál do celých přesypů, jichž tak vzniklo kolem Labe velké množství. Vyskytuje se zde vzácná suchomilná tráva paličkovec šedavý, saranče modrokřídla, mravkolev a náš největší chroust mlynařík. Písečný přesyp v *Pístech* zaujímá rozlohu několika kilometrů čtverečných. V šedesátých letech byla tato oblast vyhlášena chráněnou rezervací a je největší v Čechách.

azč

BELTINE A TOLIK OBLÍBENÉ ČARODĚJNICE

Když jsme v jednom z minulých Floriánů psali o Samhainu, tak jsme Vám v závěru článku slíbili, že pro Vás „přečteme“, mimo jiné, i o svátku Beltinu, až bude čas. Inu je to k nevíře, ale ten čas nastal. Úvodem nutno prozradit, že se opět jedná o svátek Keltský (někdy mám pocit, že užívat si uměli jen u Keltů). Beltine byl slaven v noci z 30. dubna na 1. května, kdy půlnoc byla předělem mezi polovinami roku. Přišlo období jara, léta, světla, tepla, bohaté úrody a hojnosti vůbec. Bylo tedy nutno tento svátek řádně, a pěkně zvesela, oslavit. Mimochodem to jde všem obyvatelům na bývalém území Keltů, zvláště v Irsku, dodnes (a nejen tam☺).

Slovo beltine samo o sobě znamená jasný oheň. Oheň je vůbec všeobecně napříč dobou a rozličnými kulturami vnímán jako velmi očistný prvek. Za zmínku stojí, že zapalování ohňů 30. dubna (+ - nějaký ten astronomický pohyb Země vesmírem) je pokračováním tradic starých již několik tisíc let. Nejstarší dochované nálezy dokládají, že oslavy podobných svátků pocházejí z doby halštatské (nejstarší období doby železné). O svátku Beltinu byly samotnými druidy zapalovány dvě velké hranice jako symboly starého a nového roku, které mimo jiné sloužily k mnoha, zvláště očistným a ochranným, rituálům. Kdo chtěl, a zvládl to, ohně přeskočil, ostatní, a to včetně dobytka, byli prováděni mezerou mezi ohni. Celý rituál doprovázelo zařikávání druidů. Poté, co obřadní rituály skončily, začal v podstatě prima mejdan, kde sehrály velkou roli pečené maso, medovina a zpěv. (Mimo jiné také panny, ale to nebudeme rozebírat, aby se nám to nevymklo. Já jen aby byla informace co nejvíce kompletní.) Oheň z posvátných hranic byl pomocí loučí přenášen i do obydlí, kde byly podobně jako o Samhainu staré ohně uhašeny, krby vycištěny a nové ohně zapáleny. V den svátku je zároveň nutno poděkovat strážným duchům za ochranu domovů. Veselí Beltinu končí ránem a jde se do práce.

Tento svátek ohňů však přeci jen nedominuje jen u Keltů. Podobný nápad mají i Germáni, kteří sice neznají Beltin, zato slaví Valpuržinu noc. Kromě toho, že Valpurga, coby bohyně, je patronkou čarodějnic jako takových, ale je i nositelkou jména, které v staročeštině znamená čarodějnice. O této noci moc čarodějnic vrcholila, proto bylo nutno zapálit ohně na návrších v naději, že ohně od čarodějnic vše ochrání.

Noci mezi 30. dubnem a 1. květnem věnuje opět pozornost i paní Církev, které je veselí této noci trnem v oku, a proto se ho snaží všemožně potlačovat. Nabízí proto na tuto noc alternativní řešení i v podobě noci Filipojakubské, na počest svátku apoštolů Filipa a Jakuba. Tyto svátky sice připadají až na 3. května, ale kdo by to ve snaze ochránit tento svět před temnotou pohanských rituálů řešil (trochu mi to připomíná tu slavnou říjnovou revoluci v listopadu☺). Každopádně se prý o této noci slétaly na kopcích (asi se jim na nich lépe přistávalo) čarodějnice a zvesela čarodějně dováděly. Na kopec se dopravovaly na košťatech. Aby mohly na košťatech vzlétnout, tak se čarodějnice musely pomazat, jak jinak než čarodějnou masťou. Kdesi jsem se dočetla, že masť se skládala buď z tuku nekřtěného novorozence, nebo čerstvého oběšence popřípadě nevinného hochy, a nebo, v případech nouze prasete (jako vždycky); dále v ní byly aloe, oměj, durman, rulík, topolový list a kadidlo. No, nevím jak to přesně bylo s tím nekřtěňátkem, oběšencem nebo hochem, ale po oměji, durmanu a rulíku bude létat kde kdo i bez košťěte. Ovšem raději to nezkoušejte, po tomhle koktejlu byste mohli odlétnout navždy.

Aby lidé zabránili sletům čarodějnic, rozdělávali pro jistotu na kopcích ohně. Pokud některá čarodějnice čarovné létací mazání podcenila, v důsledku čehož nedoletěla dál než právě na kopec, kde plály ohně, mohla v něm být ihned upálena. Z této představy, jak „humánně“ vylepšit morální profil lidstva vznikl zvyk „pálení čarodějnic“. Tento zvyk se s nadšením dodržuje dodnes, i když jen symbolicky s čarodějnicemi ze slámy, nebo podobných materiálů.

Oheň, pečené maso a nějaký ten mok si však v tento den drží pozici na jednom z prvních míst žebříčku popularity. Takže než se do toho všeho pustíme, měli bychom si uvědomit, jaký důvod a účel tento rituál vlastně měl v životě našich předků.

R.Vaňková

*Toušenští rodáci a milovníci městyse
vůbec*

CO PRO MNE ZNAMENÁ TOUŠEŇ

Každý má nějaké místo, kde se cítí doma a nezáleží vůbec na tom, zda tam žije, nebo je od něj vzdálen stovky kilometrů. Nezáleží na tom, zda jej navštěvuje často nebo se do něj vrací pouze ve vzpomínkách, pro mne je tím místem Toušeň.

Když se herce Jana Wericha ptali, proč se vrátil po skončení války z USA a nezůstal tam žít natrvalo, odpověděl (a teď volně parafrázuji): „ ... protože jsme tam nehráli kuličky“. Je to odpověď moudrá, (jako ostatně většina toho, co pan Werich řekl nebo napsal), protože opravdu doma se asi můžeme cítit pouze tam, kde jsme vyrůstali, začali chodit do

Toušeň pro nás byla jedno velké hřiště.

Dle nepsaných zákonů života se vše časem mění a to se vztahuje i na Toušeň. Mnohé se změnilo, ale škola i školka stále ještě stojí na stejném místě a cesta kolem Labe láká k procházce. Jak všední a samozřejmé mi to připadalo v době mého dětství (jako ostatně vše, co nás denně obklopuje a na co jsme zvyklí). Až poté, co jsem se před dvaadvaceti lety z Toušeně odstěhovala daleko, až za moře, jsem si uvědomila, že jsem – a vždy zůstanu – „Toušeňáčka“. Že mé dětství v Toušeni je ve mně natrvalo zapsáno a nikdo a nic jej nedokáže vymazat; že ať budu žít kdekoliv, budu se stále – třeba jen ve vzpomínkách – vracet do Toušeně. Říká se, že všechny cesty vedou do Říma; pro mne alespoň jedna povede vždy do Toušeně.

Únor 2012, Richmond, Virginia, USA

Veronika Kriss (Musilová)

ADAM SEDLMAJER

Zdravím všechny čtenáře z mé rodné domoviny! Jmenuji se Adam Sedlmajer a původem jsem z Cukrovarské ulice v Lázních Toušeni. Momentálně sedím na židli v mém pronajatém bytě, který se nachází ve městě Monroe v americké Louisianě. Určitě se ptáte na to, jak jsem se sem dostal, no a právě to se vám budu snažit popsat v tomto nadcházejícím článku.

Moje cesta vlastně začala mnohem dřív, než si mnozí myslí. Když mi bylo 8 let, vyrazil jsem s rodiči na dovolenou do Chorvatska. Abychom si zpestřili dovolenou, moji rodiče si na pár dní půjčili motorový člun. Velkou shodou okolností nám ke člunu byly propůjčeny i vodní lyže, to abychom se čistě náhodou nenudili! Dodnes si pamatuji, jak jsem se celý týden místo válení na pláži, snažil o můj první start z vody. Možná tomu nebudete věřit, ale celý týden se mi to nedařilo, až na ten úplně poslední pokus, kdy jsem se postavil snad jen na 5 vteřin. Jen tak malá chvilka mi však stačila na to, abych tomuto sportu totálně propadnul. S touhou o delší jízdu na vodní hladině, jsme s rodiči vyhledali nejbližší klub vodního lyžování. Zde přichází další obrovská náhoda, protože nejbližší klub, který je zároveň tím nejlepším v ČR, se nachází za Lhotou, což je asi necelých dvacet minut autem.

Vodní lyžování mě hned od začátku velmi bavilo a měl jsem velké štěstí, že již odmalička jsem měl skvělé zázemí v místním klubu: Water Ski Clubu Neratovice. Na Ovčárech jsem začal trávit většinu volného času a každý den jsem pilně trénoval tehdy již pod vedením celoživotní trenérky, Ludmily Makarevič.

Pravidelný trénink začal přinášet první ovoce. V mé první závodní sezóně jsem se hned kvalifikoval na Mistrovství České republiky. Bylo to v tu dobu, kdy jsem poprvé poznal, jaké to je v něčem závodit a samozřejmě jsem hned chtěl víc. Hned další rok, 1997, jsem ve svých 10ti letech poprvé stanul na stupni vítězů a od té doby jsem věděl, že vodní lyžování je to, co chci dělat. O dva roky později přišlo první vítězství a také první mezinárodní zkušenost na mistrovství Evropy do 14ti let v Řecku. Dlouhou dobu se mi na mezinárodní scéně nedařilo, ale řekl bych, že to je vcelku normální, protože každý závodník v jakémkoliv sportu musí nejdřív nasbírat pár zkušeností.

Pak přišla zlatá léta, kdy jsem chodil do školy - do Brandýsa na 5. Základní školu a poté na Gymnázium J.S Machara - a po škole rovnou na jezero a na vodu. Moje lyžování se postupně zlepšovalo, ale teprve v roce 2004 jsem si uvědomil, že mám na to soupeřit se světovou elitou. Toho roku jsem byl poprvé na stupni vítězů na juniorském mistrovství světa, které se konalo na Floridě.

O dva roky později přišlo zásadní rozhodnutí. Protože jsem již v tu dobu měl pár úspěchů na mezinárodní scéně, bylo mi nabídnuto stipendium na americké univerzitě. Po maturitě a krátkém váhání jsem se v roce 2006 rozhodl tuto nabídku přijmout. V Americe je totiž mnohem víc možností, co se vodního lyžování týče. Zdejší univerzita, University of Louisiana Monroe, mi nabídla talentové stipendium, kde jsem se stal členem místního týmu vodních lyžařů výměnou za bezplatné studium a spoustu příležitostí. Americké univerzity často podporují různé druhy sportů. Od amerického fotbalu přes golf až po vodní lyžování. ULM patří k menším univerzitám (studuje zde asi 9000 studentů) a jelikož škola vyjde zhruba na 20,000 dolarů ročně, tak je talentové stipendium opravdu obrovskou pomocí. Myslím, že bych bez toho nebyl schopen místní školu navštěvovat, protože 5ti leté studium by vyšlo opravdu draho.

Přímořské teploty, celoroční trénink a vysoce kvalitní podmínky se samozřejmě začínaly projevovat. Za posledních 5 let, které jsem strávil na zdejší škole, jsem toho zažil opravdu mnoho. S naším týmem jsem se stal čtyřnásobným univerzitním mistrem Ameriky, vyhrál jsem mistrovství Evropy (2010: Dánsko, 2011 Norsko), můj první profesionální závod (2010 Moomba Masters, Austrálie v tricích) a v roce 2011 konečně také Mistrovství světa v Dubné u Moskvy, kde jsem získal zlatou medaili v kombinaci. Mimo to jsem také stačil vystudovat bakalářské studium se zaměřením na marketing a nyní dokončuji studium magisterské v oboru business administration.

Nyní jsem v plném tréninku, protože za dva týdny odlétám na každoroční Moomba Masters, což je profesionální závod, který se koná přímo uprostřed Australského Melbourne. Hned po tomto závodě přeletím do Perthu na druhý konec Austrálie, kde se v rámci místního festivalu koná první závod světového poháru, na který je kvalifikováno pouze 12 nejlepších závodníků ze světového žebříčku. Jelikož jde o profesionální závody, výhry za první místo se pohybují kolem 9,000 dolarů, což není zrovna malý příjem do mé studentské kasy. ☺

V květnu budu končit se studiem, rád bych pokračoval ve vodním lyžování, ale jelikož to není olympijský sport, tak se budu snažit si najít normální zaměstnání. Po skončení univerzitního studia je dovoleno v Americe zůstat a na jeden rok pracovat na studentské vízum, ale sehnat práci v dnešní době není vůbec snadné.

Strašně moc bych chtěl poděkovat celé své rodině, bez jejichž podpory by to určitě nešlo, Water Ski Clubu Neratovice za skvělé zázemí a všem mým kamarádům, kterých mám díky vodnímu lyžování opravdu spoustu. A malé moudro nakonec: nebojte se v životě zkusit co nejvíc, protože nikdy nevíte, kam až vás to dostane.

Adam Sedlmajer

Zkuste vodní lyžování na vlastní kůži, pro více informací navštivte www.waterski.isgreat.org anebo poznejte Adama blíže na www.adamsedlmajer.com.

redakce

O JAROSLAVU ŠPAKOVI

Jaroušek Špaků – tak jsme mu říkaly, zvláště my ženy, starší i mladší. A on se k nám choval vždy jako pravý džentlmen – slušně, uctivě, často i s ruky políbením. Byl rád mezi lidmi, seděl, poslouchal a přemýšlel. Často ho napadaly verše, jimž nechyběly rýmy. Miloval historii, zvláště českou, to v různých debatách a svých písemnostech prokazoval. Vlastenectví prýštilo z jeho čistého srdce. Mezi baráčky chodil s oblibou, rád si zazpíval české národní písničky a někdy se s baráčky i na výlety po vlastech Českých, zvláště po Polabí, vypravil. V letošním roce 2012 by se dožil 90ti let.

(*20. 1. 1922, +14. 8. 2003)

Ludmila Konopková

Jaroslav Špak

Rozloučení a zpověď

Slyším, jak zvony v dáli svou píseň temně zní
a pro mě je to píseň poslední.

Žil jsem a pracoval a měl jsem lidi rád,
mnohým jsem pomáhal a nikoho jsem neokrad,
žil jsem a pracoval a měl jsem život rád,
tak proč musím teď umírat?

Dokud je člověk mlád, silný a plný energie,
až v pozdních létech přichází bolest a různé alergie,
dokud mu srdce do všech údů silných bohatou krev lije,
pak touhu k životu a k práci povzbuzuje.
Když bolest přijde a mé útroby hlodá,
stále se vrací, bolí a nepříjemně bodá,

když pomoc hledám a různé léky sháním,
když léky užívám a před lékařskou vědou se
skláním, přec poznávám se stále smutnou tvář, že věda
nemá léky na odehnání stáří.

Pak křeče přijdou a celým tělem krotí,
kdy bolestí nevím, co dělám a všechno se mi hroutí,
kdy ruce i nohy zebou a v srdci tep slábne,
tu poznávám, že není již pomoci žádné.
Při takových chvílích, kdy odchází moc světská,
kdy život odchází a snad přijde moc, ta nebeská,
kdy tělo hyne a duše, je-li jaká, matná,
odletí snad od nás někam do nenávratna.
Kdy mysl naše, snad ještě trochu jasná a bují,

kdy strach a různé vidiny se nám představují.
Pak Ona přišla, ta, které se lidé bojí,
ta jistě mou bolest také nezahojí,
ve tváři škleb a prázdné oční důlky,
jakýs háv a nohy jako hůlky.

A kosu. Tu kosu, kterou já vždy tak snadno vládl,
že zdálo se, jak bych při ní mládl.
Ta kosa teď vše nade mnou zvrátí
a můj život bez milosti zkrátí.
Tak prohrál jsem a za to se nestydím,
vždyť prohráli jiní a lepší, dnes vidím.
Prohráli mí rodiče a mé sestry a byli to lidé pracovití,
prohrála má žena a mé sestry vždy v životě hbité,
byly to ženy silné a pracovitě.
Prohrál Masaryk a Beneš a jiní muži státní,
svět je znal a věděl, že jsou ve svých funkcích zdatní.
Prohrál Huka, Burda, Mertl, Kotouč, postavami mocní,
na statku co technici vždycky velmi schopní.
Venda Bureš, Švanda, Pošta, Mirek Kolenský – vždy čilí,
ještě mladí, a pro náhlou nemoc, důchod neužili.
Ženy v statku pracující, v polích i ve stájích,
už dávno klid mají, na hřbitově už kolik let
buď pro nemoc nebo stáří – už také odpočívají.
Prohrál Berta Knížek, muž, kterého všichni měli rádi
a se kterým všichni chtěli být kamarádi,
slabý tělem, silný duchem nemocí vzdoroval
a nakonec po dvou letech, také kapituloval.

Tak proč neprohrát já – chudý kmán,
který jen do práce ruce mám.
A teď Ona u mě stojí, čeká – silná – pevná –
pak pro mě již n i c - než cesta – dlouhá – zjevná,
kdy odtáhne mě do neznámého temna,
kdy propadám se – mysl má je matná –
padám, letím – kamsi do nenávratna.

Teď ještě musím chvíli mysl jasnou mít
a se svými milými se rozloučit.
Teď myslím na naši milou Českou Zem,
na její milý a krásný vzhled, dle hymny –
ráj to na pohled,
chtěl pokleknout bych a zlíbat ji naposled.
Však nemohu, na srdci těžký kámen mám,
a proto teď hynu a umírám.

Tu krásnou, milou Českou Zem,
jíž jako voják jsem věrnost přísahal,
proti všem cizím, by na ni nikdo nesahal.
K té krásné zemi mám cit obrovský,
jak Masaryk, Beneš, Palacký, Jan Ámos Komenský
a Karel Havlíček Borovský.
Jiráskovy spisy jsem už jako mladý znal,
jeho Temno i Proti všem jsem studoval,
u Lipanské mohyly jsem byl,
později několikrát s dětmi ji navštívil.
V roce 1946 jsem v pohraničí na výzvu vlády stál,
deset let jsem tam jako zemědělec pracoval.
Potom, pro vážnou nemoc své ženy jsem pohraničí vzdal,
na školním statku v Toušeni čtyřicet let jako traktorista
pracoval,
a při té práci i mnohé funkce ROH vykonával.
Dechovou hudbu měl jsem vždycky rád,
Valdauf, Vejvoda, Vacek, Kmoch a ostatní napořád,
při jejich písních lidových jsem si často zazpíval.
Žel, tančit valčík, polku, tango jsem nikdy nezvládal.

Do místních lázní jsem často chodíval,
hezkou hudbu tu poslouchal a často si zazpíval,

zákony jsem ctil a přitom stále pracoval.
Tak jsem žil a působil a tak jsem dokonal.

Čechy krásné, Čechy mé, odvaha se s touhou pne,
kde ty Vaše hory jsou, zasnoubeny s oblohou?
Proč tato krásná vlastenecká píseň se již nezpívá,
proč v našem národě hrdosti a lásky ubývá?
-Kde domov můj, kde domov můj -
díky, že František Škroup nám tuto krásnou hymnu dal,
díky, že si ji náš národ vždy tak hrál a zpíval.

Kde doby jsou, kdy Mistr Jan byl pro pravdu pálen,
by český národ nebyl pro pravdu pokálen,
kde doby jsou, kdy bratr Žižka Husovu pravdu podpořil,
kdy nepřítel zbil a vždy ho pokořil.
Kde doby jsou, kdy říše Velkomoravská byla v květu,
kde doby jsou, kdy Otec vlasti Karel IV., král český a
římský měl říši v rozkvětu.

Kde doby jsou, kdy Masaryk hlásal: Nebát se a
nekrást,
ty doby dnes najdem velmi stěží,
on vždycky hlásal, že – pravda zvítězí.
Proč v dnešní době jen podvod a zločin vítězí?

Už Kristus hlásal, že všichni lidé jsou si rovni,
jak dnešní mocní jsou k nám na úrovni,
co dnešní matky v dlouhých frontách zkusí,
když pány úředníky o přídavky na děti prosit musí.
Zatímco oni tam jen sedí, nikdo je nevolil,
my nemůžeme za ně, oni jen kouří a pijí a šklebí se –
a my platíme daně.

Čechové, Čechové, proč se měníte? Budte zas
rekové, jak vás znal svět.
Čechové smýšlení v lásce a dychtění, pro vlasti vzkvět,
pro vlasti květ.
Tak měl by národ náš za historií a pravdou stát,
za ni proti všem lhářům bojovat.
Ne se za křivdu na národě ještě cizincům omlouvat.

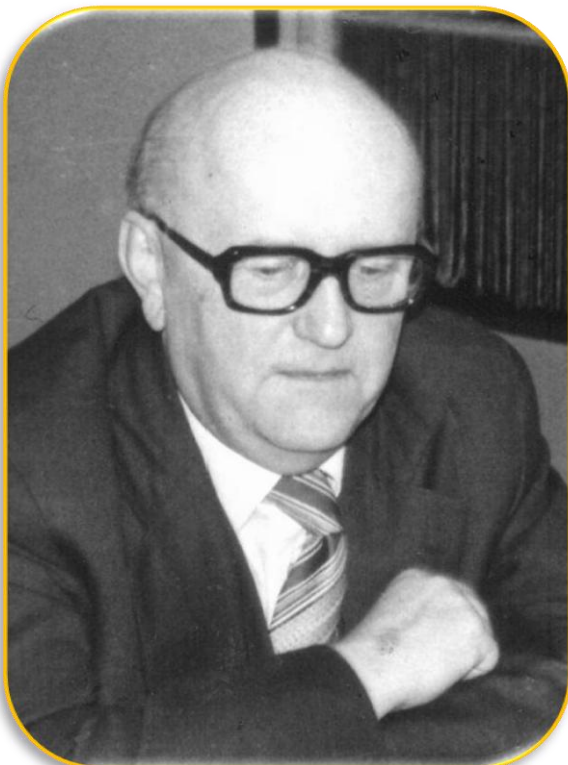
Chtěl bych teď obejmout všechny své milé,
kolem sebe je na chvíli mít a ještě se s nimi potěšit.
Teď, kdy odcházím na cestu vzdálenou,
mé děti, vnučky i pravnučky čilé,
snad si na mě někdy vzpomenou.

Odevzdávám tímto ještě slova díky
pro společnost naší „Obce baráčníků“.
Jedině tam ještě žije pravé ryzí češství,
jedině tam každý pozná pravé vlastenectví.
V životě má každý svůj cíl v společnosti lidské,
já hlásil se vždy k vlasti v Obci baráčnícké.
Z naší vlády jen sliby a zdražení se valí,
dnes už víme o svých vládách, že nám všechny lhaly.

Mé poslední přání, tělo moje spalte,
tyto řádky věšte vedle mého parte.
Protože jsem nenašetřil nikdy žádné jmění,
prosím vás teď všechny milé,
bez kněze a bez ovací chtěl bych tiché rozloučení.
Moji milí, jak já jsem vás měl všechny rád,
všechno jsem vám dal a jen pro vás pracoval.
Končím svůj život – teď budu klidně spát.
Do té milé České Země teď budu dán,
v této milé České Zemi budu pochován.
A přijde-li pohřeb žehem, to ke smutku svému,
pak dopřejte pokoj a mír popelu mému.

BÁSNÍK A SPISOVATEL EDUARD PETIŠKA

Knihy Eduarda Petišky, rodem z Prahy (*14. 5. 1924), ale bytostně spjatého s Polabím, znají snad všichni čeští čtenáři: ti nejmenší si dávají číst *O jabloňce*, *O dětech a zvířátkách*, *Jak se Martínek ztratil*, ti větší sami čtou knížky *Už si čtu pohádky* a *Půjdem si pro pohádku*, nebo *Pohádkového dědečka*, *Birlibána*, *Martínkovy pohádky*, *Martínkovu čítanku*, *Alenčinu čítanku* a proslulé vyprávění *Byl jednou jeden krtek*. Pro studenty a obdivovatele dávných dějů sepsal *Příběhy na které svítilo slunce*, *Staré řecké báje a pověsti*, *Příběhy tisíce a jedné noci*, *Golema*, *Čtení o hradech* a *Čtení o zámcích a městech*. Vydal ale také řadu románových próz *Než uzrají muži*, *Pomerančové šaty*, *Štěstí, noc a hvězdy* ad., a knihy povídek *Hotel pro cizince*, *Svatební noci*, *Nejlepší život*, *Svět plný lásky* a *Večeře s milionáři*. Zásadní umělecký a myšlenkový význam mají básnické sbírky *Oči vzletajícího času*, *Pražské orchestry*, *Slunce*, *Okamžiky*, *Čekám na tebe*, *Na prázdná místa*, *Ovidiova rodina*, *Prométheova paměť* a *Písně pro Tebe*.

Zcela mimořádnému zájmu posluchačů z řad občanů a školní mládeže se proto těšil literární večer uspořádaný Osvětovou besedou v Toušeni před 25 lety 11. února 1987 v zasedací síni radnice nad dílem spisovatele PhDr. Eduarda Petišky. Místa k sezení zdaleka nestačila, bylo třeba zapůjčit a ihned donést nejméně dvacet židlí z vinárny. Vzácného hosta a jeho choť uvítal na půdě Místního národního výboru jeho předseda František Bílý, úvodní slovo připravila ředitelka Základní školy Olga Kühnelová a ukázky z knížek *Mezi dvěma řekami* a *Velká cesta k malým dětem* přednesli Hana Šámalová a Miroslav Štefan, jako první veřejné vystoupení členů obnovovaného divadelního souboru. Besedu se spisovatelem vedl kronikář. Oblíbený autor dětských knížek, povídek, románů a básní – i překladatel a dramatik – ochotně odpovídal na řadu dotazů, vyprávěl a vzpomínal a sám v závěru přečetl z rukopisu své nové knížky kapitolu o mochovské silnici.

Záznam ze vzpomínky Eduarda Petišky na studentské zážitky v Toušeni, zachycený na magnetofonový pás, se stal historickým. Dosud nebyl publikován:

Každý spisovatel, který žije nebo déle žil v nějakém kraji, je tím krajem poznamenán. To není jenom můj případ, mohl bych jmenovat celou řadu nejen našich, ale i zahraničních autorů, u kterých se opakuje jeden okres, jedno město. Není to zátěž, jsou to spíš křídla spisovatele, který píše o tom, co mohl dokonale poznat. V každé mé knížce jsou vlastně všechny ty kouty hlavně mezi Brandýsem a Lysou: Toušeň,

Čelákovice, Sedlčánky a na druhém břehu ještě Jizerka, Vestec, Káraný. I když nejmenuji a nepíšu, jak se to psávalo dřív „ve městě T.“, abych myslel Toušeň, ty lokality se dají vytušit. Jestliže se nějaká bouda jmenuje Jelenka, tak je to Jizerka. A jestliže se někde někdo prochází po břehu, tak se většinou prochází po labském břehu.

K Toušeni mám zcela zvláštní vztah. Je to takový lidský zvyk, že spojujeme některá místa s pocity: přijedete třeba na nějaké nároží a dostanete tam pokutu, že jste špatně přecházeli, a kdykoli se pak na to nároží vrátíte, máte nepříjemný pocit. Nebo máte dojem, že kdykoli přijedete do určitého města, že tam prší. Ale jednou do takového města přijedete a říkáte si: mně tady něco chybí – neprší. Toušeň tak mám spojení naopak s velmi příjemnými vzpomínkami: když přijedu do Toušeně, mám pocit, že jsou prázdniny.

Jezdili jsme tady na kanojích podle vašeho břehu, jednou jsme se velice hezky "udělali" i na Jizeře a protože jsem špatný plavec, musel jsem poprvé zvládnout pět souvislých temp, abych se neutopil. A to byl pro mne svátek. Můj přítel, který už tehdy kouřil – byli jsme v septimě – tehdy na toušeňský břeh vytáhl z mokrých kalhot cigarety a vyložil je na suchou pěšinku a sušil. A v tom jel kolem pošťák a celou tu vyrovnanou řadu cigaret – všech devět nebo patnáct – mu tím kolem rozpůlil. Jako v grotesce.

Na Jizeře jsme vůbec zažili plno krásných chvil. Dokonce jsme tu oslavili vstup do života, maturitní večírek brandýského gymnázia v roce 1943. Přijeli jsme sem na kanojích za lunární noci – byl obrovský úplněk – a tady na špičce jsme si rozdělali oheň. Měli jsme gramofon, hráli jsme a tančili při měsíčku, byl to večer úplně jedinečný. Skončilo to samozřejmě vykoupaním, protože se zpívalo i ve větvích, až nějaká slabší povolila, a my jsme se najednou všichni špláchali ve vodě. Pak jsme málem utopili gramofon, ale za měsíc se nám podařilo utopit ho doopravdy, to jsme zase udělali kanoj a už jsme ho nikdy nenašli. Byl půjčený, ale teď už to nevdá, do dneška tam někde na dně hraje rybám. I cesty pěšky byly plné zážitků, zvlášť ta jedna, když jsme za mrazů chodili z Čelákovic přes Toušeň do tanečních. Byl protektorát, s jídlem to bylo všelijaké, a my tehdy před Toušeni našli salám! Byli jsme čtyři, co jsme šli, tak jsme ho poctivě rozkrojili na čtyři díly. Dalo to dost práce, protože byl zmrzlý. Pro vzpomínku na Toušeň je to něco povznášejícího – šunkový salám...

Jindy jsme tudy jezdili na kole. S přítelem, s kterým jsem bydlel v Čelákovících, s Jožkou Hukou – to byl výborný kamarád - jsme měli jedno kolo. O kolo i o cestu jsme se poctivě dělili, zvláště když jsme se vraceli z tanečních zábav plni zážitků. Samozřejmě, že jsme hovořili o děvčatech, ale v Toušeni jsme vždycky zastavili. Protože tady byla přestupní stanice. Pepík zavolal „Přestupovat!“, a já jsem se ujal říditel, on si sedl na rám a jeli jsme dál až do Čelákovic. Přestupovali jsme tak v Toušeni často, nikdy se nic zvláštního nepříhodilo, až jednou, když jsme zase jeli v černých šatech s motýlky pod krkem a Pepík měl nový kabát. To tady u kostela přestoupil tak nešťastně, že sklouzl přes rám na druhou stranu rovnou do kaluže. Tehdy jsme byli velice rychle doma: na řadě u říditel jsem byl já, jel jsem tedy na kole a on, aby mne mokrým kabátem neumazal, utíkal za mnou a všelijak hanebně na mne pokřikoval.

Ještě jeden noční zážitek patří k Toušeni: tehdy tady ještě býval ponocný. Když jsme tudy projížděli, nebo i když jsem šel sám, volal z dálky „Dobrý večer!“ I já jsem mu řekl „Dobrý večer,“ a on, když slyšel člověka, který hovoří česky a odpovídá zdvořile, řekl si, že to asi nebude žádný rošťák, toho mohu pustit přes Toušeň. Na to se velmi dobře pamatuju, stával tady vždycky pod nějakým košatým stromem.

Takhle důvěrně poznaná atmosféra určitých míst jde s člověkem po celý život a vstupuje do povídek, do básní a do románů. Všude a u každého, i u ruských a amerických autorů. Razítko domovské obce a kraje je zřetelné. U mne je tehle malý kousek Polabí v mých knížkách zakletý.

Nikdo z těch, kdo byli přátelské atmosféře onoho vzácného večera přítomni, netušil, že je to poslední setkání. Spisovatel Eduard Petiška náhle a nečekaně zemřel 6. června 1987 v Mariánských Lázních.

kronikář

Napsali pro nás

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ SVÁTKY V ROCE

Říkává se, že velikonoce jsou nejdůležitějšími křesťanskými svátky v roce. A je to bezpochyby pravda, protože si o nich připomínáme smrt a zmrtevýchvstání Krista Pána, tedy události, v nichž celé jeho pozemské působení dochází naplnění. O smrti na kříži, k níž byl odsouzen, přeci vyznáváme, že ji dobrovolně přijal jako výkupnou za hříchy všech lidí, protože v ní vzal na sebe trest za jejich nepravosti. A o zmrtevýchvstání třetího dne, o němž víme na základě svědectví těch, kteří Krista potkali, vyznáváme přeci zase to, že se stalo prvotinou našeho vzkříšení z mrtvých, neboť konečným cílem života člověka je věčnost u Boha. Třeba takovými slovy bychom mohli jednoduše shrnout základní křesťanské vnímání toho, co si o velikonočních především připomínáme. Ke skutečnému porozumění jejich důležitosti je však potřebné ještě jedno základní křesťanské vyznání, totiž to, kým Kristus vlastně je. A že víra ve zmrtevýchvstání s vírou v Ježíšovo Božství úzce souvisí, je možná jedním z nejdůležitějších rozměrů velikonočního poselství.

Ani Nový zákon nám nezastírá, jak se učedníci po Kristově ukřížování rozutekli a, patrně plni zklamání, se navrátili ke svému původnímu povolání, k rybaření. Tento zdánlivý krach Ježíšova působení je ale v ostrém protikladu k tomu, co se stalo poté a co známe nejen z biblických vyprávění, totiž k onomu obrovskému „boomu“ křesťanství už v následných desetiletích. Proto se mezi Ježíšovou smrtí a tímto zrozením křesťanství něco muselo stát. A právě toto „něco“ je setkání učedníků se zmrtevýchvstalým Ježíšem. Potkali Ježíše, ale ne jako toho, který by se jednoduše navrátil do pozemského života (něco na způsob oživení po klinické smrti), ale jako toho, který přešel už do jiného „rozměru“, do světa Božího. Ovšem zkušenost takového setkání byla natolik reálná a po čtyřicet dní potvrzovaná, že učedníci pochopili, že nemůže jít jen o přelud či sen, jen o nějakou projekci vlastních tužeb (jak bychom řekli dnes). A tato setkání znovu změnila jejich život, stejně jako když Krista před lety poprvé potkali kdesi u Genezaretského jezera. Proto se jeho zmrtevýchvstání pro ně stalo i největším potvrzením toho, proč v něj vlastně uvěřili: Protože v jeho osobě vpravdě sestoupil na zem Bůh, neboť jinak by toto vše nemohlo být možné.

Už staří křesťanští autoři prvních staletí, když pak měli odpovědět na otázku, kdeže je ale dnes ten vzkříšený Kristus, aby v něj mohli i dnešní lidé uvěřit, velmi rádi poukazovali na to, co velikonoční zvěst v lidech působí. Z lidí zlých se stávají lidé dobří, nenávisť se mění v lásku, říkali. Tím chtěli poukázat na proměnu srdcí těch, kteří v Krista Pána uvěřili a křesťanství skutečně přijali jako normu svého života.

Něco takového by ale nemělo pochopitelně platit jen v prvních staletích. Stále to má být zkušenost této životní proměny, která se pro všechny generace «blahoslavených, kteří neviděli, a přesto uvěřili» má stát tím nejvýraznějším potvrzením pravosti jejich křesťanství. Ostatně už i titíž staří církevní autoři tuto proměnu nazývali vzkříšením Krista v životě člověka.

Ale aby k něčemu takovému došlo i v našem životě, je potřeba jedině. Zkusit to. Zkusit se „na vlastní kůži“ přesvědčit, zda tomu tak je, či není. A právě k tomuto (novému) pokusu nás velikonoční zvěst zve. Proto také slavíme velikonoce, abychom k tomuto kroku, ke své cestě za Kristem Pánem našli (novou) odvahu, proto jsou velikonoce skutečně nejdůležitějšími svátky v roce.

P. Jan Houkal

BOJAN ZPÍVÁ JIŽ 150 LET

O své práci v pěveckém sboru v Brandýse n. L. uvažuje jeho sbormistr ing. Vojtěch Vančura.

Pěvecký sbor Bojan působí v Brandýse již půl druhého století. Jeho činnost byla na několik málo let přerušena pouze zákazem všech kulturních akcí v posledních letech druhé světové války. V Toušení jej není třeba představovat, zájemci jeho činnost sledují, sbor v tomto nedalekém městečku čas od času vystupoval, v současné době jsou jeho aktivními členy čtyři Toušeňáci. Tento článek by mohl být stručnou historií sboru, mohl by být výčtem jeho významných úspěchů, zmínit se o místech, kde všude sbor vystupoval, mohl by obsahovat seznam sbormistrů, stojících kratší či delší čas v jeho čele, mohl by zmínit všechny slavné spoluúčinkující umělce, ale to vše asi bude napsáno jinde. Dovolte mi, prosím, přejít k poněkud osobnímu tónu mého příspěvku, i když si nejsem jist, jestli to bude čtenáře zajímat.

V srpnu 1988 zemřel téměř v osmdesáti letech svého věku Vilém Černík, který vedl sbor Bojan neuvěřitelných padesát devět let. I když ve sboru působila i nadále jeho zástupkyně paní Marie Hanschelová (její otec a dědeček Krskovi sbor rovněž nějaký čas ve své době dirigovali), začali Bojanisté hledat nového sbormistra. Oslovili mne. Někdy jsem váhal, do zaměstnání, dosti náročného, jsem dojížděl do Prahy, času nazbyt jsem neměl. Činnost Bojanu jsem sledoval jen z povzdálí a nesoustavně - a musím se přiznat, nešetřil jsem kritikou. Měl jsem v té době se sborovým zpěvem již poměrně dost zkušeností z několika pražských sborů, krátce před tím jsem absolvoval sbormistrovský kurs. Nabídku Bojanu jsem tedy přijal. Všechny mně známé sbory tehdy zpívaly úplně jiný repertoár, než zněl v Brandýse: zpívala se stará hudba, renesanční madrigaly, hudba duchovní (což se mnohdy všelijak maskovalo), z novější hudby skladby Martinů, Ebena, Lukáše a dalších současníků. Dal jsem si předsevzetí, že předělám za nějaký čas sbor Bojan "k obrazu svému", což je sice poněkud nadneseně řečeno, ale myslel jsem to tak. Snažil jsem se, snažili se, snažili jsme se společně: zpívali jsme madrigaly Orlanda Lassa i jiných, v roce 1991 při mozartovském výročí s orchestrem Bohumila Šáry Mozartovu Korunovačnickou mši, známou vánoční Rybovku, koncertně mírně zkráceného Gluckova Orfea atd.

Léta společné práce běžela a já jsem si krok za krokem uvědomoval důležitou věc: těžiště repertoáru sborů jako je Bojan zůstává přece jenom v národní klasice, i přes různé módní trendy ve sborové činnosti (ano, i ta podléhá módě). Smetana, Dvořák, Fibich a jiní, škoda jen, že ti nejlepší toho napsali pro sbor poměrně málo. A je tu ještě jedna oblast: lidová píseň. Ta bývá dnes do repertoáru pražských i jiných předních sborů zařazována jen výjimečně, zpravidla jako jakýsi efektní doplněk, tak řečená "prskavka", anebo kvůli požadavku pravidel mezinárodních sborových soutěží. U sborů venkovských, jako je náš Bojan, tvoří však lidové písně odjakživa kmenovou součást repertoáru, a je to tak dobře. Je to vlastně skoro jediná možnost, jak je udržet v jakéms takéms povědomí, neboť, jak známo, ani dnešní střední generace, natož generace mladší je vůbec nezná. Já vlastně ani sám nevím, odkud je všechny znám, a spolu se mnou jistě všichni příslušníci mé generace (pro úplnost: jsem narozen v témže roce jako náš pan prezident Václav Klaus a Plácido Domingo), jestli z domova nebo ze školy, jejich znalost je pro nás naprosto samozřejmá. Dnes ovšem vím, že je to poklad. Je tu ovšem jeden problém: sbor je musí zpívat v nějaké vícehlasé úpravě, a ty nebývají vždy zdařilé. Na tomto místě bych rád uvedl, že úpravy mého předchůdce Viléma Černíka počítám k těm nejzdařilejším, odpovídajícím svou jednoduchostí prostotě originálu.

Zvu-li ke spolupráci při bojanských koncertech nějakého pražského zpěváka, zpěvačku nebo hudebníka, slibuji jim pro ten určitý večer návrat do dob národního obrození. Oni to zpravidla považují za vtipný bonmot, já to ale myslím zcela vážně. Sbory jako Bojan vznikly v této epoše, české spolky, sbory, Sokol, Baráčníci se směly ustavit až po vydání tak zvaného Říjnového diplomu v roce 1862. Na dobu obrozeneckou se dnes všeobecně nahlíží s ironií, někdy možná i s úsměšky. Proč taky ne, vždyť všechny její výdobytky jsou pro nás dnes samozřejmě: jazyk, školství, kultura a posléze i samostatný stát. A ony spolky, vzniklé před půldruhým stoletím, k tomu jistě nemalou mírou přispěly. To, že dnes je jejich činnost spíše na okraji veřejného zájmu, je sice pravda, ale nebylo tomu tak vždy a nemusí tomu tak být ani v budoucnosti. Vždyť, jak známo, časy se mění. Mě zbývá jen konstatovat, že za těch třidvacet let, co sbor Bojan vedu, mě tento spolek nenápadnou silou své tradice předělal "k obrazu svému", i když původně jsem to myslel zcela naopak.

25. 2. 2012 Vojtěch Vančura.

PAMĚŤ V NÁZVECH ULIC

Ústně užívané názvy toušeňských ulic byly úředně schváleny (s malým doplňkem) právě před padesáti lety na jaře 1962 a zveřejněny smaltovanými cedulemi s bílými písmeny na červeném podkladu v dubnu 1963. O využití všech obvykle užívaných pomístních jmen se tehdy zasloužil Jaroslav Janda. Většina názvů ulic proto dodnes připomíná hlubší paměť nebo dějiny místa. Současný způsob psaní názvů ulic vyžaduje po předložce velké písmeno.

Do nejstarších dob odkazuje název ulice *Na Hradisku* a s prudkým svahem v těchto místech souvisí pojmenování *Na Stráni*. Neméně dávnověký by mohl být název *Na Nábřeží*, jenže podél levého břehu Labe dlouho žádná skutečná cesta nevedla. Hlavní cesta procházela výše nad záplavovým územím, kde její tvar dodnes sledují západní zatáčky *Hlavní ulice*. Ve 13. století se tudy přijíždělo od Prahy a od Záp k toušeňskému hrádku. Dnešní ulice *Pražská* a *Zápská* jsou mnohem pozdější a sledují proto i novější dopravní směry. Připraven je název *Brandýská*. V záloze zůstávají možné názvy *Čelákovická* (Čelákovská) a *Mstětická*.

Před hrádkem odbočoval z hlavní cesty k řece již ve 14. století přístup k mlýnu ve směru dnešní *Mlýnské* ulice. Dlouho tudy býval průchod až k Labi, k malému přivozu. Z druhé půle 14. století se dochovaly doklady o dovážení pískovce na stavbu pražské svatovítské katedrály také z lomu u Toušeně. Blízkost jednoho ze zavezených lomů připomíná název ulice *Nad Lomem*, i když ta byla vytyčena až koncem 20. století.

V názvech toušeňských ulic se kupodivu neobjevují ani hrádek, ani tvrz, ani pozdější zámek, a dokonce ani nic z původního hradního hospodářství, které mělo chlévy, stáje, stodoly, salátovou zahradu a štěpnici. Několik názvů připomíná až rozvoj hospodářství za Jana Paška z Vratu v první třetině 16. století, kdy byly upraveny rybníky, zřízena cihelna, vybudován druhý hospodářský dvůr a založeny vinice a chmelnice. Odtud přirozené názvy ulic *Na Zárybníčí*, *U Cihelny*, *Ve Dvoře*, *Na Vinici*, *Na Chmelnici*. Většina domů v místech s těmito názvy se stavěla až ve 20. století. Z druhé poloviny 16. století pochází název ulice *V Ovčárně* podle ovčína, zřízeného zde brandýským panstvím. K té době se také váže první zmínka o střežené části lesa za Labem, zvané „les káraný“. Osada se jménem *Káraný* zde sice vznikla až roku 1777 a přívosť i most byly

výše proti proudu řeky, ale průchod ve směru dnešní *Káranské* ulice se již užíval. Podobně bylo možno již v 16. století projít i projet do *Nehvizd* ve směru dnešní *Nehvizdské* ulice, která od východu ohraničovala tehdy nově vyměřené usedlosti a tím jihovýchodní část městyse. Na konci této cesty je v *Nehvizdech* na oplátku ulice *Toušeňská*.

Pojmenování trojdílné *Toušeňské* ulice v Praze-Lhotce na sídlišti *Novodvorská* (PSČ 142 00, autobusy 106, 121, 139, 170, 196, 203, 205) připomíná bývalou toušeňskou továrnu *Prefa*, kde se v letech 1964-1969 vyráběly panely pro celé toto sídliště a tím i pro zdejší čtyřpodlažní domy.

Pole, která se od Toušeně zvedala jižně k *Vysoké mezi*, náležela brandýskému panství, ulice na nich se proto jmenuje *Na Panském* (byť až od roku 2007). Jiná pole, jihozápadně nad novým dvorem, kdysi postihl požár, začalo se jim proto říkat „*Požára*“ a ulice na nich se jmenuje *Na Požárech*.

Když byla roku 1787 postavena první školní budova, bylo ihned zřejmé, kde je místo *Za Školou*. Zakladatelské činy roku 1868, kdy byly založeny lázně a cukrovar, připomíná pouze

Cukrovarská ulice, v níž vznikaly domy pro zaměstnance cukrovaru. Také některé další názvy novějších ulic odkazují ke stavbám z druhé půle 19. století. *Nad Křížkem* postaveným v roce 1874 bylo dlouho jen pole. Ulice *Pod Trať* a *Nad Trať* vznikly mnohem později než železniční trať, otevřená pro osobní dopravu v lednu 1883. Na nádraží se chodilo buď podél trati, nebo lázeňským parkem. *Nádražní* ulice byla vykoupena ze zahrad, otevřena a osázena březovou alejí až v roce 1901. Mezitím byl roku 1879 založen hřbitov, tehdy u jakési ohrádky, jenže ani „hřbitov“, ani „ohrádka“ do názvů ulic zatím nepřešly.

Poštovní spojení měla Toušeň již před třicetiletou válkou, ale poštovní úřad zde byl otevřen až v červnu 1893. Úřadovalo se v budově

radnice, poté v domě číslo 9, kde se proto říkalo „Na staré poště“. Slepá ulička na soukromém pozemku mezi čísly 9 a 10 by proto mohla nést název *U Staré pošty*. Novější poštovní úřad sloužil až do konce 20. století ve vile číslo 265 v ulici nazvané proto *Poštovní*. Původně byla slepá, dnes se svažuje až k soutoku Labe a Jizery. Okrašlovací spolek, založený roku 1896, po čase vysázel při Labi dubový lesík a nabídl tím název pro uličku *U Lesíka*. Jiná ulička, zkracující již po léta průchod od ovčárny k Labi, žádné zvláštní jméno nedostala. Je to prostě *Ulička*. Roku 1908 se šířily novinové zprávy a obrázky o pražské Jubilejní výstavě, kde byla exotickou atrakcí habešská vesnice. Její vzhled vyvolal místní přezdívku „Habeš“ pro skromné domky pod toušeňskou cihelnou. Brzy toto jméno připomene nová ulice *U Habeše*, obrácená k tomuto místu od západu dvěma rameny. Druhá ústní přezdívka domků pod cihelnou – „Šanghaj“ – se zatím mezi názvy ulic neobjevila.

Stavba vodárny v Káraném počátkem 20. století vymezila pro výtlačné potrubí do Prahy široký pruh od stráně ke hřbitovu. Bezděčně tím vznikla ulice *Na Pruhu*. Místní sportovci se vybudováním sokolovny v letech 1919-1920 a později hřiště zasloužili o názvy ulic *U Sokolovny* a *U Hřiště*. Při regulaci Labe ve 20. a 30. letech 20. století, kdy byla zasypávána tenčí ramena řeky a mizely ostrůvky, vznikly dva názvy pro ulice poblíž budov cukrovaru: ulice svažující se k řece dostala název nejspíše ze studentského žertu: když ostrov, tak Kréta – *Na Krétě* – a na ulici souběžnou s tokem řeky byl přenesen název *Na Ostrůvku*. Když byl z východního konce této ulice uvolněn průchod k řece, uvažovalo se o názvu ulice „K Labi“. Ale pojmenování *Na Ostrůvku* bylo tak vžitě, že přešlo i za roh, takže ulice toho jména má tvar T, podobně jako dnes ulice *Nádražní* a *V Ovčárně*.

Čtyři ulice dostaly jména v duchu užívaných názvů až v roce 1962. *Zahradní* lemuje zahrady u secesních vilek. Kolmým zlomem se napojuje do ulice *Na Hradisku* stále jako *Zahradní*, i když právě pro tuto její část mohlo být užito pojmenování „*Nad Octárnou*“. *Příčná* by se mohla jmenovat jakákoli kolmice na nějakou jinou, významnější ulici. V Toušeni byl tento název použit pro spojnici protínající střed ulice *Na Hradisku* mezi ulicemi *Zahradní* a *Hlavní*. Pro lehce lomenou spojnici mezi ulicemi *U Sokolovny* a *Na Zárybniči* byl zaveden příjemný název *V Zátíší*, výstižný pro klid bez dopravy. Jméno *Požární* ulice odkazuje na požární dům, hasičskou zbrojnicí, dostavěnou zde roku 1958 náhradou za starší zbrojnicí za radnicí.

Nejnovější základ pojmenování ulice v Lázních Toušeni byl rozpoznán až v půli 70. let 20. století, kdy se v nové ulici z náměstí směrem k jihu začaly budovat domy a několik studničních vrtů narazilo na pevnou skálu. Odtud vznikl název *Na Skalce*.

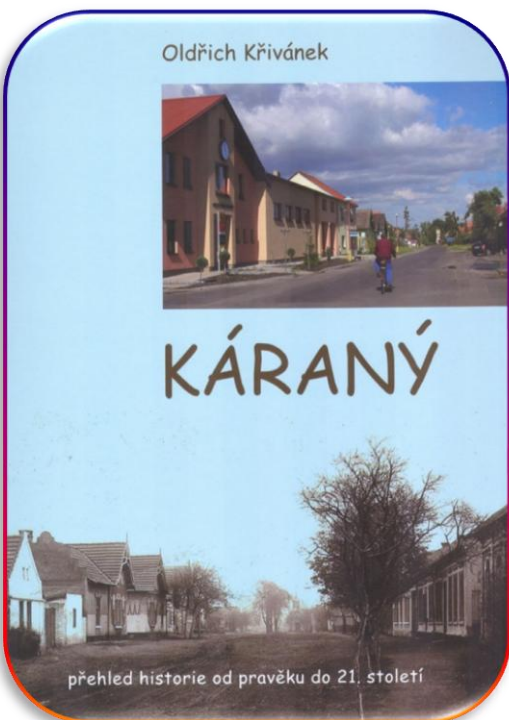
Modré plastové cedule s bíle psanými názvy ulic byly rozmístěny v září 2008.

RNDr. Jan Králík, CSc.
kronikář

Foto: Hana Němečková, Jan Vafek

KNIHA O KÁRANÉM

Kronikářská práce **Oldřicha Křivánka** (1932-2011) neopustila obec Káraný, kde prožil téměř celý život, a přesto zasáhla

mnohem dál, výš i hloub: jako chemik a vodárenský technolog dobře znal geologické podloží, jako sportovec byl stále mezi soutěživým mládím a jako nadšený patriot šířil povědomí o své obci do světa všemi cestami. Napsal a vydal několik publikací o vodárně, založil místní časopis *Haló Káraný* a po dvě desetiletí jej redigoval, připravil propagační tisky, knihu fotografií, deset fotografických kalendářů atd. – z velké části za sponzorské podpory tiskárny *Durabo* Ivy Vodákové v Čelákovicích.

Svou nejrozsáhlejší publikaci, nazvanou prostě *Káraný*, už neviděl. Připravil ji však tak pečlivě, že může těšit řadu dalších generací.

Kniha *Káraný* s podtitulem „přehled historie od pravěku do 21. století“ má na 132 stranách formátu A4 nevšední podobu už na pohled. V pevných deskách typem písma, jeho velikostí a zařazením ilustrací připomíná kroniku nebo učebnici, obsahem je souhrnně vyprávěnou encyklopedií místa a slohem textu představuje neustále čtivé sousto pro jakéhokoli čtenáře. Nebojí se citací, upozorňuje na odborné i literární prameny, zachycuje ústní vyprávění a vůbec poprvé zpracovává témata z nejobtížnějších – dosud nepopsaná, neuchopená, protože nedávná. Nebojí se odbočit, rozvést poznámky, připomíná desítky, možná stovky jmen obyvatel, kteří spojovali své úsilí k vytváření přívětivého domova. Z každé stránky vyzařuje osobní zaujetí, radost z příležitosti podělit se o nalezený poznatek nebo dobrý příklad. Vyprávění se ale nevyhýbá ani ožehavým událostem, o nichž dokáže pojednat s odstupem a nadhledem.

Záběr je velmi široký nejen v čase. Je tu proto i množství zmínek o Toušeni, spjaté s Káraným přívozem, školou, prací mnoha zaměstnanců vodárny a četnými osobními vazbami. Vidění souvislostí zasahuje i dál do okolí. Čtenář nemusí znát všechny podrobnosti místa, aby byl do čtení vtažen třeba i za jednou či za druhou řekou, nebo kdekoli jinde. Bohatý

obrazový doprovod vždycky posune zvědavé oči vpřed. Forma podání bedlivě sleduje obsah. I tím je kniha o Káraném neobyčejná.

Oldřich Křivánek po sobě zanechal zásadní životní dílo, za něž nečekal ani odměnu, ani pochvalu. Znal úděl těch, kdo milují svůj domov a neváhají se pro něj obětovat.

kronikář

PROČ JSOU LIDÉ ZA SKLEM?

Už od narození mě trápila otázka: Proč jsou lidé za sklem?. Proč? Protože už od mého narození za tím sklem byli. Nevím, proč tam jsou, jestli je to baví nebo jestli tam prostě musí být. Jsou tam, když prší, i když svítí sluníčko, když fouká vítr, i když je zima. Jsou tam zkrátka pořád. Nemám to sklo rád.

Jen tam tak stojím a koukám. Nepovídám si, nesměji se, jen prostě koukám. Občas někdo získá trochu odvahy a na sklo zaklepe, ale nikdo už se neodvážá mi odpovědět. To sklo se mi nelíbí. Když do něj zkusím narazit a rozbít ho, někdy to dost bolí. Proč nepřijdou blíž a trochu si nepopovídáme, a neseznámíme se? Protože jsou za sklem. Nemám to sklo rád.

Kdyby tam to sklo nebylo, Určitě by bylo všechno jinak. Třeba by se měli všichni rádi a dobře spolu vycházeli. Ale to nikdy nezjistíme. A proč? Protože jsou za sklem. Nemám to sklo rád.

Chtěl bych někdy poznat, jaké to je, být u někoho v jeho skleněném vězení. U mě to vypadá asi jako v Africe. Nevím, nikdy jsem tam nebyl. Skoro všude je voda. Plavání je v téhle skleněné kostce mou jedinou útečkou. Pak je tu pár rostlin, jídlo a pití a moje rodina. Zajímalo by mě, jak to vypadá u jiných lidí. Možná mají kostku plnou elektroniky nebo plnou krásných věcí anebo plnou peněz. Ale k čemu jim to je, když se o to nemohou podělit s ostatními? Nemohou se z toho opravdu radovat a být šťastní. Ale proč? Protože jsou za sklem. Nemám to sklo rád.

Obdivuji lidi, co se dokážou ze svého vězení dostat. Nechápu, jak se jim to mohlo podařit. Na rozbítí toho skla je potřeba obrovská síla, kterou určitě žádný člověk nevládne. Třeba se jim podařilo najít nějakou tajnou páčku, kterou otevřeli tajné dveře. Anebo se pomocí vlastních rukou prokopali na svobodu. Nebo se třeba naučili létat a skleněné stěny přeletěli. Takových lidí se opravdu moc nevidí. Jsou tak radostní, veselí, šťastní a hlavně odvážní. Ale musejí se mít stále na pozoru. Nejsem si ani zdaleka jistý tím, že nikomu jejich útek nevádí. Určitě existuje spousta lidí, co se je snaží znovu dostat do jejich skleněné kostky. Je to asi šťastnější život, ale ne zas tak moc. I já sám jsem se pokusil dostat se ven, ale je to mnohem těžší, než to vypadá. Nemám to sklo rád.

I když se mi to sklo nelíbí, možná je lepší, že tam je. Nikdo neví, jak by to bez něj vypadalo. Ale stejně nechápu, proč na mě tak koukají. Co mohou vidět na hrochovi, jako jsem já? Ale to mi také nikdo neřekne. A proč? Protože jsou za sklem. Nemám to sklo rád...

Eva Brodská, 13 let

ZASE TA PRVNÍ MÁJOVÁ...

*“Byl pozdní večer – první máj –
večerní máj – byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
kde borový zaváněl háj...”*

Sotva jsme se vzbudili po dlouhé noci oslav pálení čarodějnic, už abychom slavili znovu. Tentokrát bez alkoholu, buřtu a ohně plného popela. Čarodějnic jsme úspěšně poslali zpět do pekel a začíná etapa, kdy bychom měli očistit sami sebe. Nejen fyzicky z předešlého dne, kdy jsme načichli kouřem a neodpustili si ani nějakou tu uzenu, ale i duševně.

Horlivě jsme se snažili přejít celou tu ukrutnou zimu plnou mrazů a sněhu, ani jsme si nevšimli, že nám pomalu začne jaro. Pořád někam spěcháme, ať už do samoobsluhy pro pár karlovarských rohlíků, než nám je přece ta sousedka -od vedle- nevykoupí. I taková banalita jako je častý spěch může zapříčinit to, čeho jsme se dříve obávali a chtěli jsme si to naplno vychutnat. Vše nám proklouzává mezi prsty, i to, že se častěji hrbíme, nebo že nás bolí kolena. Mohli jsme se na chvíli zastavit a odpočinout si, ale pořád chceme být, na rozdíl od ostatních, v něčem napřed.

Máj tu není jen od toho, aby si zamilované páry slibovaly věrnost pod rozkvetlou třešní. Všechno to tu je přece pro nás a právě my bychom si měli hledět víc sebe. Pečovat o to, co jsme doteď tak dokonale zanedbali, protože jsme si mysleli, že to není důležité. Každá maličkost tu není nazbyt a vše je tu pro naše pohodlí. Tak proč toho nevyužít? Proč se nenadechnout čerstvého jarního větru, nebo se vzbudit štěbetáním ptactva, které zní jen pár chvil v roce? Vše se snaží probudit z tuhé zimy. Tak proč my bychom nemohli také.

Jelikož jsem však ještě ta mladá a nezkušená, dám na rady pana Máchy a raději budu u té rozkvetlé třešně než u posledního rohlíku v samoobsluze.

P. Červinková

REIKI

Reiki pochází z východních nauk, kde se používá od 19. Století, zmínky o něm ale najdeme v ještě starších pramenech. Jedná se o léčebnou metodu jak na fyzické problémy (bolesti, nemoci...) tak na problémy psychické (úzkostné stavy, deprese, strachy...). Pro klienta či pacienta (jak chcete) je to velice příjemná forma léčení, u které dochází k naprostému uvolnění a relaxaci. Dá se říci, že se jedná o masáž duše i těla.

Jak léčba probíhá?

Na začátek si „léčitel“ s klientem zpravidla popovídá o tom, co jej trápí, co očekává od léčby, vysvětlí postup a doporučí styl léčby. Snaží se najít příčinu jeho trápení. Léčba reiki léčí totiž příčinu ne následek potíží, což je opakem v klasickém lékařství. Po tomto rozhovoru si klient většinou lehne na masážní stůl, matraci, nebo k tomu určené místo (může to být i na zem ☺). Po dohodě s „léčitelem“ může i sedět na židli. Léčitel přikládá na klienta své ruce, předává a doplňuje mu energii, která v těle chybí nebo je zablokována. Klient tuto energii většinou cítí jako příjemné teplo, nebo mírný tlak. (Na nejvíce postiženém místě v těle může cítit až pálení, nebo horkost). Celkové léčení trvá přibližně 20-45 minut. Klient se po ukončení léčby cítí naprosto uvolněně a příjemně. Tolik ke „klientovi-pacientovi“.

Metodě reiki se může naučit téměř každý ať už ji chce využívat jen pro sebe a svou rodinu, nebo léčit a pomáhat i ostatním lidem.

Reiki má 4 stupně „vzdělání“, zde jsou stručně popsány: 1. stupeň je základ k léčení především fyzických problémů, 2. stupeň léčí jak fyzické tak psychické problémy a pomocí speciálních symbolů je možné posílat léčení i na dálku, 3. stupeň je prvním Mistrovským stupněm – energie se zrychluje a zvětšuje její „průtok“, mistr může léčit více klientů najednou, „4“ stupeň Mistr učitel – vše jako u 3st. + může zaučovat zájemce o metodu reiki.

Pokud budete mít zájem o léčení, výuku, dotazy

Zde je kontakt – tel. 736 215 405

e-mail zuzana.lesakova@seznam.cz

Facebook Zuzana Lesáková (Zuzana Kutichová Lesáková)

Na facebooku také zveřejňuji sobotní meditační babinec který se koná cca 1x měsíčně.

Tímto jste srdečně zváni.

Dovoluji si vás také pozvat na kurz automatické kresby. Začátek kurzu 21. 4. 2012 od 14,00 hod.

Je nutné se přihlásit do 15. 4. 19,00 hod.

Přeji vám všem krásné a slunečné jaro.....

Zuzana Lesáková

Pro radost a zdraví s Andreou

Srdečně Vás zdravím v dalším čísle našeho Floriána. Tentokrát nebudu psát o žádných bylinkách, rostlinách ani květinách, ale dovoluji si Vám předložit jeden příběh, či je to pouze pohádka? Sami se rozhodněte, kam zařadit předložená slova.

Duhová jiskra.

Byla jedna země, kde se žilo velmi těžce. Hodně se tam kradlo, ba i vraždilo. A v té zemi kdysi hořel oheň štěstí a hrál sedmi barvami duhy. Kdo si jím připálil svíci, vnesl radost všude, kam padlo její světlo, a kdo si jím zatopil v kamnech, měl doma teplo, pohodu a klid. Jenže oheň skomíral, až zhasl, a pak bylo hůř a hůř.

Když už život skoro nebyl k vydržení, navštívil král jednu starou ženu a měl s ní tento tajný rozhovor :

„Ženo, už si prostě nevím rady. Ty jsi chytrá jako liška. Pomoz nějak téhle smutné zemi!“

Žena přimhouřila úzké staré oči: „A králi, dovolíš mi lhát?“

Pro dobro země jí král dovolil všechno. Žena, která již prožila téměř vše za svůj dlouhý život, měla k lidu tuto divnou řeč: „Oheň štěstí zhasl, ale zbyla malá jiskra a tu nosí v sobě jeden z Vás. Sám to neví, ale snad ji jednou najde a pak se Oheň

šťěstí znovu rozhoří. Nevím, jestli je to muž anebo žena. Možná je to stařec, možná dítě. Ale pozor! Jestli si ten člověk bude zoufat, jiskra zhasne a potom vám běda, všechny vás opustí šťastí navždy.

Lidé byli ohromeni. Od té chvíle o tom pořád přemýšleli. Každý toužil vědět, v kom ta jiskra je. A stalo se, že žárlivý muž chystal vraždu. Už stál s nožem nad svým sokem, když ho náhle cosi napadlo: „Co když zrovna on má v sobě jiskru? To by zhasla a potom běda. Raději ho nechám být.“

A druhého tak hrozně mrzel život, že chtěl skočit do hluboké vody, ale na poslední chvíli si řekl: „A co když ta slova byla o mně? Nesmím si tak zoufat! Třeba mám tu jiskru v sobě právě já!“

A třetí chtěl vyhnat souseda z domu, další zvedal klacek, aby zmlátil děcko.....a všem zadržel ruku stejný nápad: Co kdyby to byl náhodou on?

Od těch dob se život v zemi změnil. Lidé se k sobě chovali slušně, aby nezhasli duhovou jiskru. Do země se konečně vrátila radost. A pak znovu král navštívil starou ženu a měl s ní tento tajný rozhovor:

„Díky, vymyslela jsi to skvěle. Ale jaká škoda, že jsi lhala. Že tu není alespoň jeden člověk, který by měl v sobě jiskru šťastí!“

Žena přimhouřila úzké staré oči: „To víš, králi, že jsem trochu lhala. Jeden takový člověk tu není. Tu jiskru má v sobě totiž každý. Ale to jsem přece nemohla říci lidem! Copak by mi někdo uvěřil?“

Děkuji Vám za pozornost. Tuto moudrost jsem obdržela v době, kdy jsem se na těle i na duchu necítila zrovna nejlépe. V této době je mnoho lidí ve stejné situaci jako jsem byla já, a proto je čas předat poselství, pohádku, poučení dál.

S láskou a radostí Vám přeji krásné duhové dny

Andrea

Znáte je?

KOMISE PRO KULTURU A SPORT

Členové Komise pro kulturu a sport městyse Lázně Toušeň se pravidelně scházejí vždy první pondělí v měsíci v klubovně Domu seniorů U Byšických v tomto složení: Luděk Fidranský, Bc. Jan Freudl, Jiří Kučera, RNDr. Jan Králík, Hana Němečková, Dana Šajnová, Mgr. Lucie Tihonová a Mgr. Jan Vafek .

Vzhledem k tomu, že komise je poradním orgánem starosty obce, zasedání téměř vždy navštěvují starostka MVDr. Jitka Myslivečková i místostarostka Mgr. Věra Vojtíšková. Jednotliví členové, kteří jsou zároveň zástupci spolků, sportovních oddílů a redakční rady Floriána, informují o jejich činnosti, podávají náměty a rady k řešení z jednotlivých odvětví, podílejí se na pořádání mnoha kulturních a sportovních akcí, o nichž jsou občané vždy předem informováni. Okruh činnosti je velmi široký, týká se jachtingu, kopané, tělovýchovy, Sokola, divadla, Obce baráčníků, kroniky obce, společenských akcí. Všechny spolky a oddíly vzorně reprezentují naši obec nejen u nás, ale některé složky dokonce velmi úspěšně i v zahraničí.

Cílem komise je posílit kulturní a sportovní dění v obci a zapojit všechny občany, kteří o to projeví zájem, od nejmenších až po seniory a zpříjemnit jim tak život v naší obci. O všem je možné se dočíst ve zpravodaji Florián, se kterým komise velmi úzce spolupracuje.

Hana Němečková
předsedkyně komise

NAŠE POŠTOVNÍ DORUČOVATELKY

Poštovním schránkám na rohu ulice se věnoval ne jeden literát. To Florián se bude věnovat živoucí podstatě, té, bez které by ta naše pošta příliš nefungovala, a to našim pošťačkám, nebo chcete-li, našim poštovním doručovatelkám. Ono je to tedy to samé, ale zní to více důležitě ;-). Rozhodně ale musím říci, že pošťačka tvrdý chleba má. Neumím si představit práci za přepážkou (raději – nestojím o noční můry), ale díky tomu, že my členky redakční rady a pár ochotných dobrovolnic roznášíme po Toušeni Floriána a letáčky s pozváním na různé akce, tak máme o té práci tak trochu přesnější představy. To musíte jít, i když se Vám nechce. Odrazuje Vás horko, zima, komáři, mráz, vítr, déšť, bolavá kolena, tíha zásilek, tmavé kouty, kde zaručeně číhá bubák a kdoví co ještě. A to se ještě musíte poprat s tím, kdeže mají lidé ukryty kaslíky (někdy je to zbytečná práce), musíte vyřešit, jak dostat ven prstíky z té schránky která má malý vzhazovací otvor, do kterého jste se zapasovali ve snaze vše dostat dovnitř, a přitom neodejít s celými vrátky, popřípadě nezanechat na místě jako bonus část svého kožního epitelu. Mě osobně například kousnul volně pobíhající pes v prostorách statku. Naštěstí jsem měla silné kalhoty a hafík málo motivace, takže z toho byla jen velmi vydařená, průběžně různobarevná, zato ale vytrvalá modřina. Proto byl do otázek pro pošťačky vztah s pejsky nenápadně zahrnut. Takže jdeme na ně na holky naše poštovní.....

řfv

Ivana Nováčková - ta odvážná za přepážkou

* Jak dlouho na poště pracujete?

Už to bylo 9 let, nejdřív 6 let jako doručovatelka a teď 3 roky jako vedoucí.

* Co je náplní Vaší práce?

Náplň mojí práce je tak široká, že by to zabralo půl stránky. Od obsluhy zákazníků, po šílené papírování směrem k nadřízeným, směrem k opravám poštovních podmínek na poště, zajistit holkám výpravu na pochůzku, vyúčtování po příchodu a spoustu maličkostí, které nahromaděné dají 100 krát nic, které umožilo osla.

* Kolik klientů u přepážky denně obslužíte?

Nikdy jsem to nepočítala, ale jak tak přemýšlím, denně mám kolem 350 až 700 transakcí a vzhledem k tomu, že jeden člověk po mně potřebuje tak 3 – 4, tak asi 100 až 200.

* Vybíjejí si na Vás někdy klienti zlost, a pokud ano, jak si s nimi poradíte?

Samozřejmě, že se to někdy stane. Naštěstí ne moc často, myslím, že mě lidé mají rádi a párkrát se mi stalo, že mi s agresorem pomohli lidé z fronty. A jak si poradím? Hlavně musím být klidná a přívětivá, nejčastěji zlost zmírníte úsměvem. I když našťvaného klienta zklidním, kolikrát mi celý den situace probíhá hlavou a mrzí mě obdržené nadávky. Nejvíce na to pomáhá vypovídat se a pustit si pěknou písničku nejlépe od mého miláčka Vaška Neckáře, to dokáže báječně zklidnit mou rozbouřenou mysl.

* S jakými problémy se při své práci potýkáte?

Hlavně s technikou, která často stávkuje a zkouší tak moji trpělivost. Ale český člověk je vynalézavý a najde figle skoro na všechny mouchy, které naše technika má. Dalším problémem je, že jsem jen člověk a občas musím tu na třídní schůzku,

tu k lékaři se sebou či s dětmi a pak se musí provoz na naší poště omezit, což někteří lidé nechápou a lají na naši poštu. Kolikrát jsem otevřeným oknem přes polední přestávku, když jsem zpracovávala formuláře a oběžníky, zaslechla: „Tohle je pošta na, pořád je zavřeno“. To pak sakra zamrzí, zvláště když se snažím lidem vycházet všemožně vstříc i mimo pracovní dobu.

* Doručovala jste někdy nějakou nevšední zásilku. Pokud ano, tak jakou?

Nevzpomínám si, nebo žádná nebyla nevšední.

* Lidé často nemají u dveří napsáno jméno. Podle čeho poznáte, že zásilka je určena právě tomu kterému adresátovi na té které adrese, zvláště v případech nových občanů obce. Adresa přece může být omylem ze strany odesílatele napsána chybně?

Víte, my jsme nejenom pošťačky, ale častokrát i dešifrátoři a pátrací ústředny. Až když vyčerpáme všechny možnosti, jak zjistit komu a kam patří který dopis, pošleme zásilku zpět odesílateli, zda to není omyl.

* Poměrně velká zábava někdy umí být s pejsky za plotem, kteří, čert ví proč, mají ke každému pošťákovi velmi specifický vztah. Stalo se Vám, že Vás někdy nějaký napadl, ba co víc i pokoušel?

Ze svých doručovacích dob si pamatuji, že bylo pár takových, kterých jsem se bála. I tady pomohl jeden figl. Bála jsem se hodit dopis do schránky, protože milý pejsek za plotem štěkal až mu sliny létaly až na mě, jakmile jsem se přiblížila ke kaslíku, šílel. Naznačila jsem tedy, že odcházím. Milý pejsek vyrazil naznačeným směrem, aby mohl i nadále té obtížné pošťačce dávat najevo, kdo je tu pánem. A já v klidu vhodila poštu do schránky, ale pak urychleně ujížděla, protože pes pochopil, že byl oklamán a zlobil se.

* Pokud je den náročný, kde a jak čerpáte sílu na den následující?

Spánkem se nedá nikdy nic pokazit.

* S čím vším se na Vás mohou lidé obrátit? A dělají to?

Kromě běžných poštovních služeb – posílání dopisů, balíčků, složenek, vybírání peněz a dobíjení mobilů – nabízí pošta i prodej různého zboží, možnost otevřít si u nás účet, získat úvěr, kreditní kartu, uzavřít pojistku prakticky na cokoli ve spolupráci s Českou pojišťovnou, založit stavební spoření s Českomoravskou stavební spořitelnou i Raiffeisen stavební spořitelnou a v neposlední řadě penzijní připojištění, kde také nabízíme výběr mezi dvěma poskytovateli - ČSOB a Českou pojišťovnou.

Ale lidé se na mě obrazejí i se spoustou jiných problémů. Jak poslat balíček, když už to 30 let nedělali, co mi to tady píšou a co po mně chtějí – poradte paní vedoucí, chci dobít mobil, ale nevím jak a nevím číslo, potřebuji vyplnit složenku atd. A já ráda pomůžu a poradím, pokud mé schopnosti a vědomosti stačí.

* O čem byste se chtěla ve Florianovi dočíst?

Chybí mi v něm více článků od běžných Toušeňáků.

* A co byste přála Toušení?

Toušení bych přála, aby se tu její obyvatelé cítili šťastní a v bezpečí.

Vlad'ka Havlová – kdyby skončila tak bych si myslela, že zrušili poštu. Opravdu inventář...☺

* Jak dlouho na poště pracujete?

Jsem již inventář – 26 let. Několikrát jsem taky již chtěla utéct. Nakonec jsem vydržela a doufám, že už to do důchodu doklepu.

* Co je náplní Vaší práce?

Roznést obyčejnou a doporučenou poštu, letáky, uzavírání různých smluv atd.

* Kolik dopisů denně roznesete?

To je různé. Takhle se to nedá spočítat. Na váhu asi 10 – 20 kg, někdy i více.

*Kolik kilometrů přibližně denně ujedete, nebo ujedete a kolik hodin Vám roznáška doručovaných zásilek zabere?
Asi 14 km.

*S jakými problémy se při své práci potýkáte?

S počasím a se psy.

*Doručovala jste někdy nějakou nevšední zásilku. Pokud ano, tak jakou?

Živá zvířata, čerstvé ovoce a taky zabijačku. Ale dnes se toto již tolik neposílá.

*Lidé často nemají u dveří napsáno jméno. Podle čeho poznáte, že zásilka je určena právě tomu kterému adresátovi na té které adrese, zvláště v případech nových občanů obce. Adresa přece může být omylem ze strany odesílatele napsána chybně?

Spoléhám na to, že je znám, a když někdy nevím, tak musím pátrat. Většinou se to podaří. Když ne, vrací se zásilka odesílateli.

*A nyní opravdu velmi záladná otázka. Nejenom, že na dveřích nejsou jména, ale někdy u domů nejsou ani schránky, nebo jsou ve velmi chatrném stavu. Často jsou úzké, popřípadě mají rozměr malého dopisu. Kdybyste do nich měla vhodit například Floriána, jak byste si poradila?

Musím najít vhodné místo kam to dát. Ale tak, aby si toho adresát všimnul.

*Poměrně velká zábava někdy umí být s pejsky za plotem, kteří, čert ví proč, mají ke každému pošťákovi velmi specifický vztah. Stalo se Vám, že Vás již někdy nějaký napadl, ba co víc i pokousal?

No já! Několikrát jsem pokousaná byla. Dnes, když vidím na ulici psa, kterého neznám, tak mu jdu raději z cesty.

*Pokud je den náročný, kde a jak čerpáte sílu na den následující?

Relaxuji nejraději čtením různých časopisů.

*S čím vším se na Vás mohou lidé obrátit? A dělají to?

Vlastně s čímkoliv. Ráda lidem vyhovím. A dělají to.

*O čem byste se chtěla ve Florianovi dočíst?

Vyhovuje mi tak, jak to je.

*Co Vám chybí v Toušeni?

Nic mě nenapadá.

*A co byste přála Toušeni?

Více lidí jako je paní Boženka Špitálníková, protože dokud tady bude pracovat, bude v Toušeni čisto. Myslím si, že tak pracovitých a precizních lidí je málo.

Dana Ulrichová – moc šikovná. Z perníku dělá téměř umělecká díla. Na konci příspěvku přiložíme ukázkou její práce. Pravda, s motivem jsme trochu ve skluzu, ale co si s tím teď honem počít.....

*Jak dlouho na poště pracujete?

Nejsem zde dlouho, asi 2 roky jako zástup za mateřskou dovolenou Haničky.

*Co je náplní Vaší práce?

Roznášet obyčejnou i doporučenou poštu, nejvíce letáky, doručovat důchody, vybírat schránky, večer odesílat podanou poštu atd. Kromě toho i nabízet různé produkty.

*Kolik dopisů denně roznesete?

To je těžké říct, bývá různé množství, někdy se i musíme vracet pro druhou várku, protože kolo vše najednou nevezlo, hlavně když jsou letáky. Když je toho opravdu moc a je hezké počasí, uděláme si s dětmi procházku a letáky rozneseme i v sobotu.

*Kolik kilometrů přibližně denně ujedete, nebo ujedete a kolik hodin Vám roznáška doručovaných zásilek zabere? – Pracuji od 6,00, kdy přijíždí auto s poštou a končíme kolem 12. Po týdnu se ještě střídáme na večerní službu, kde

vypravujeme přijatou poštu a večerní auto ji přebere od nás. Kilometry jsem nepočítala, ale lva říkala, že je to něco kolem 10ti můj okruh.

*S jakými problémy se při své práci potýkáte?

Nejhorší je počasí nebo zlostní psi, nebo když píchnu kolo a musím jen pěšky.

*Doručovala jste někdy nějakou nevšední zásilku. Pokud ano, tak jakou?

Nevzpomínám si na nic mimořádného, ale dnes se doručuje skoro vše – přicházejí pneumatiky, dětské domečky, koberce, sedačky do auta, krmení pro psy i nárazník na auto jednou přišel.

*Lidé často nemají u dveří napsáno jméno. Podle čeho poznáte, že zásilka je určena právě tomu kterému adresátovi na té které adrese, zvláště v případech nových občanů obce. Adresa přece může být omylem ze strany odesílatele napsána chybně?

Pokud je na dopise číslo, zazvoníme a zeptáme se. Pokud ne – pátráme nebo požádáme o upřesnění adresy.

*A nyní opravdu velmi záladná otázka. Nejenom, že na dveřích nejsou jména, ale někdy u domů nejsou ani schránky, nebo jsou ve velmi chatrném stavu. Často jsou úzké, popřípadě mají rozměr malého dopisu. Kdybyste do nich měla vhodit

například Floriána, jak byste si poradila?

Dala bych výzvu, aby si ho vyzvedl na poště a tu bych strčila, kam by se dalo.

*Poměrně velká zábava někdy umí být s pejsky za plotem, kteří, čert ví proč, mají ke každému pošťákovi velmi specifický vztah. Štalo se Vám, že Vás již někdy nějaký napadl, ba co víc i pokousal?

Nepokousal, ale štípnul do zadní části. Musím však říct, že v ulici V Zátíší č. 314 a 322 je to katastrofa. Pokud předávám dopis, neslyším vlastního slova, jak štěkají. Také si musím dávat pozor na prst. Schránka je umístěna na místě, kam pes strčí zuby.

*Pokud je den náročný, kde a jak čerpáte sílu na den následující?

Opakuji si, že jdu za rok do důchodu a pak mi jde práce lépe. Nejvíce mne mrzí, že někteří lidé si stěžují i na to, za co nemůžeme.

*S čím vším se na Vás mohou lidé obrátit? A dělají to?

Ptají se na cestu, kde koho najdou i různou jinou pomoc. Pokud odjíždějí na dovolenou, domluvíme se kam s poštou, aby nebylo vidět, že nejsou doma.

*O čem byste se chtěl ve Florianovi dočíst?

O všem, co se týká Toušeně, např jízdní řád.

*Co Vám chybí v Toušeni?

Pořádný obchod.

*A co byste přál Toušeni?

Hodně příjemných lidí. Upravenou zeleň, park pro děti. Přála bych všem Toušeňákům, aby se jim dobře bydlelo a žilo právě v Toušeni.

Říkala, že když budeme hodní, tak nás takové perníčky naučí.....

V Toušeni to žije

PO MRAZIVÉM OBDOBÍ ZAČÍNÁME NESMĚLE...

Těsně před tím, než rozkvetne první sněženka, se každý těší na dlouho očekávanou chvíli společenské zábavy. S radostí nebo úšklebkem v obličeji oprášíme šat, který v tuto chvíli z nenadání přijde vhod. Plesová sezona začíná.

Již tradice po několik let se uchovává v naší obci, kdy v plesové sezóně vypukne karneval. Dokonale propracované masky a plody fantazie mnoha lidí rozhodly bavit se zde. Shodou okolností se všichni vydali sportovně vybavení! Konali se Toušeňské olympijské hry. Zástupci měst i států přišli-přijeli-připluli si nejen pro triumf, ale také se skvěle pobavit.

Dne 10 a 11. února 2012 se již tradičně konal Toušeňský karneval.

Dětská část, konající se v odpoledních hodinách, byla celá pod vedením Jany Freudlové. Na děti čekala spousta her, typu shazování plechovek, balancování s tenisovým míčkem na tenisové pálece nebo slalom. Na návštěvu se přišly podívat masky, jako jsou například žabičky, princezny nebo oblíbený Mickey Mouse.

Část pro dospělé se konala v hodinách večerních. Všechny sportovní masky i jejich fanoušci se přišli pobavit a zatančit ve společnosti kapely Druhej dotek. Na první pohled bylo zřetelné, že nejen děti se umí dokonale zamaskovat. Sportovci s kajakem, jamajským bobem, roztleskávačky, zápasníci z ringu a jiné masky si přijeli pro své vítězství. Vítězové nejlepšího sportovního převleku získali nejen potlesk od publika ale i věcné ceny. Mimo jiné čekala pro ostatní bohatá tombola.

PRÁZDNINY SNŮ

V sobotu 10. března 1012 se v sokolovně konalo představení divadelní hry Francise Joffo Prázdniny snů, Divadelního spolku VOJAN z Libice nad Cidlinou. Byla to svižná situační komedie plná zápletek, nedorozumění i trapných chviliek, když realitní kancelář pronajme jeden dům několika zájemcům, s překvapivě smírně ukončenými generačními problémy a žárlivými scénami. Diváci odcházeli s úsměvem a dojmem příjemně prožitého večera. Hra byla v roce 2011 nominována na vrcholnou přehlídku amatérských divadel – Jiráskův Hronov.

redakce

Zpravodajské povídání

PETICE ŠKOLNÍ - RES PUBLICA

V tomto příspěvku se Vám budu snažit přiblížit co nejlépe a co nejstručněji to půjde, a s opravdu velkým pokusem o nestrannost, problematiku celé kauzy. O co se tedy jedná?!

V loňském roce byl zákonem č. 472/2011 Sb. novelizován zákon č. 561/2004 Sb., školský zákon, v platném znění. Tato novela uvedeného zákona mimo jiné říká, že zřizovatel, v tomto případě Úřad městyse Lázně Toušeň, nemusí, ale může vyhlásit konkurzní řízení na obsazení místa ředitele ZŠ a MŠ. Výběrová řízení jsou vyhlašována tehdy, pokud je zřizovatel nespokojen s prací ředitele, nebo plošně, jako například u vzdělávacích zařízení, kde je zřizovatelem Středočeský kraj. Zda je zřizovatel spokojen, nebo nespokojen toušeňské veřejnosti ani panu řediteli ještě v době před zasedáním Rady městyse nebylo známo. Každopádně věc se vyvíjela tak, že Rada městyse rozhodla o vyhlášení konkurzního řízení na obsazení ředitele naší školy a školky. Logicky lze tedy s ohledem na výše uvedené usuzovat, že je ze strany zřizovatele s prací vedení školy (nadále samozřejmě i školky, ale nebudu tím stále natahovat text) nespokojenost.

Bouře nastala v okamžiku, kdy věc vešla ve známost veřejnosti, zvláště té rodičovské, která to vše vidí úplně jinak. Ta pana ředitele vnímá jako jednoho z nejlepších ředitelů školy a pedagoga vůbec. Pravda, není to úplně celá ta i ona veřejnost, nicméně je většinová. Jinak to vidí i pan ředitel sám.

S ohledem na značnou rozlišnost vnímání věci se převážně na straně rodičovstva a zaměstnanců školy vzdemula vlna odporu proti vyhlášení konkurzu, která se zhmotnila v Petici, ze které Vám část odcitujeme:

„My, níže podepsaní občané Městyse Lázně Toušeň a rodiče dětí, prostřednictvím této petice žádáme, aby vedení městyse (resp. Rada městyse) odstoupilo od záměru vyhlásit Konkurzní řízení na obsazení místa ředitele ZŠ a MŠ Lázně Toušeň s tím, aby na místě ředitele ZŠ a MŠ Lázně Toušeň setrval Mgr. Martin Černý.

Tato PETICE je vyjádřením nespokojenosti nás níže podepsaných občanů s tím, že vedení Městyse Lázně Toušeň (Rada městyse) rozhodlo o vyhlášení Konkurzního řízení na obsazení místa ředitele ZŠ a MŠ Lázně Toušeň..atd, atd“. (Celý text je k nahlédnutí na www.zstousen.estranky.cz, - Aktuality.)

Petiční výbor ovšem vše posunul dál, než jen na papír a svolal, ve spolupráci s panem ředitelem školy, na 8. 3. 2012 schůzku SRPŠ (pro mladší ročníky Sdružení rodičů a přátel školy©) za přítomnosti zástupců městyse. Na té se měly vyjasňovat postoje, názory a argumenty proč rada rozhodla tak, jak rozhodla. Úvodem vystoupil pan ředitel Mgr. Martin Černý rámcově s tím, že je situací velmi zaskočen, a to už proto, že byl údajně ze strany vedení městyse ústy starostky paní MVDr. Jitky Myslivečkové několikrát ujišťován, že jeho pozice ve funkci ředitele školy je pevná, neboť rodiče za ním stojí, chválí si jeho práci a žáci sami jsou ve škole velmi spokojeni a úřad sám nemá k jeho práci výhrady. Ze strany vedení úřadu mu dokonce byl rozmluven i jeho osobní záměr přihlásit se do konkurzu ředitele školy v Brandýse na 5. Základní školu Na Výsluní. Dále citoval z dopisu paní ředitelky Gymnázia J.S. Machara RNDr. Bohumily Kysilkové, která mu tímto poté, co se dozvěděla o vyhlášení konkurzu na jeho pozici, vyjádřila podporu, zvláště s ohledem na vynikající výsledky žáků, kterých dosahují na jejím gymnáziu po tom, co opustí lavice naší školy. Ke konci svého vstupu ujistil všechny přítomné, že chce v pozici ředitele školy setrvat, a pokračovat v nastoleném trendu výuky a opět zopakoval, že nechápe, co je mu vlastně vytýkáno a kdeže udělal jako ředitel školy směrem ke zřizovateli chybu. Netajil se tím, že celá věc se ho osobně z mnoha pochopitelných důvodů dotýká, a i proto si chce celou věc vyjasnit.

Na to se ujala slova paní starostka za účelem vyjasnění důvodu rozhodnutí Rady městyse k vyhlášení konkurzu na pozici ředitele školy. Paní starostka nepopřela, co bylo ze strany pana ředitele řečeno, naopak vyzdvihla jeho zásluhy a konkurz,

jak jsem já a téměř všichni přítomní pochopili, by měl být vyhlášen se záměrem dát panu řediteli prostor k utvrzení právě jeho kvalit, jeho pozice, rozvinutí a zřetelnějšímu vyjádření koncepce výuky. Obratem ale sdělila, že vedení obce, které jako starostka reprezentuje, je s panem ředitelem velmi nespokojeno jako s manažerem, což odůvodnila tím, že z jeho strany směrem k zřizovateli vážně komunikace a situace ve škole je pak pro úřad nepřehledná. Na dotazy z řad přisedících, co si mají za zdůvodňovanou vážnou komunikací představit, jaký dopad na fungování obou školních zařízení tato absence komunikace měla či má, nebyla dána žádná odpověď. Rovněž nebyla dána odpověď na dotaz, a to opakovaně, zda a jakou formou byl pan ředitel upozorněn, že jsou k jeho práci ředitele školy ze strany zřizovatele značné výhrady a zda tedy byl vůbec seznámen s tím, že jeho způsob vedení může vést k nepotvrzení ve stávající funkci, tak jak to umožňuje již výše uvedená novela zákona.

Zde v podstatě schůzka SRPŠ končí, každý ví, že nic neví, i když by rád věděl, nebo tomu alespoň rozuměl. Celá kauza se tedy přesouvá na jednání zastupitelstva a my rovněž.

Jednání zastupitelstva je vyhlášeno na čtvrtek 15. 3. 2012. O tom, že na toto zasedání konečně dorazí někdo víc, než jen zastupitelstvo a pár nadšených nebylo pochyb. Všimla jsem si, že se schází trochu jiné složení občanů, než jaké bylo na schůzce SRPŠ, což jeden z přisedících okomentoval slovy: „*Před tím se sešli přátelé školy (jak se to hezky ujal) a dnes se scházejí přátelé pana ředitele*“. Ono to tedy úplně tak nebylo, ale v podstatě toto rčení vystihlo situaci.

Jednání zastupitelstva začalo takovými těmi obvyklými nezbytnostmi, které dají přisedícím trochu času si zdřímnout ☺. Nakonec ale jednání dospělo do bodu projednávání, řekněme toho, cože udělat s tím, co rada ve věci konkurzního řízení na ředitele školy neudělala, ale udělat chtěla, jak zrušit chtěné ale neudělané nicméně schválené, na čas pozastavené, a jak z toho všeho ksakru ven. Pokud se v tom neorientujete, nedivte se, to se neorientoval ani ten, kdo tam celou dobu byl. Ale teď zas trochu normálně. Z jednání vyplynulo, že v pondělí před zasedáním zastupitelstva jednala mimořádně rada za účasti pana ředitele, a z tohoto jednání vyšel výstup, že pan ředitel zpracuje materiály dle požadavků zřizovatele, tj. Úřadu městyse, které má odevzdat do 31. 3. 2012. Na tomto se dohodly svorně obě strany, v důsledku čehož bylo výběrové řízení pozastaveno. V následujících dnech byly požadavky zřizovatele sepsány a den před jednáním zastupitelstva panu řediteli předány.

Po detailním prozkoumání uvedených požadavků a po odhadu časové náročnosti, potřebné k jejich zpracování, pan ředitel na zastupitelstvu oznámil, že toto nelze v požadované kvalitě v tak krátkém časovém úseku zvládnout. Tímto prohlášením se celá věc v podstatě posunula blíže k otázce a to, zda je rozhodnutí o vyhlášení konkurzu závislé na zpracování požadavků do dohodnutého termínu, nebo i na jejich kvalitě, nebo zda je rozhodnutí zrušeno již na základě příslibu o oboustranné spolupráci daném již na pondělním zasedání mimořádné rady. Tohoto jasného vyjádření bylo panu řediteli zapotřebí z toho důvodu, že celá záležitost se projednává v období, kdy jsou vyhlášeny konkurzy na jiných školách a on by se jich rád zúčastnil, pokud by věděl, že v Toušeňské škole mu nebude jeho působení dále potvrzeno. Nakonec kromě toho že je ředitel, je taky hlavně živitel rodiny.

Rada v tento okamžik jeho vyjádření vnímala jako projev nekorektnosti, neboť měla za to, že se v pondělí o něčem dohodli a radní projeví nevoli nad tím, že je toto probíráno veřejně. Potíž byla v tom, že to, zda pan ředitel potvrzen na dalších šest let bude nebo nebude, ani na pondělním jednání rady jasně a zřetelně řečeno nebylo, a proto je nyní na radu naléháno, aby toto veřejně deklarovala. V tomto bodě se do soukolí projednávání zadřel písek, neboť na všechny pokusy o jasnou, konkrétní a zřetelnou odpověď, zda tedy to konkurzní řízení bude, nebo nebude, nebyla dána po celou dobu odpověď. A snažili se o vyloučení odpovědi opravdu málem všichni. Nakonec z toho byla téměř prestižní soutěž o ceny, komuže se podaří z rady odpověď dostat. Tazatelé to zkoušeli všelijak, a že o mazané finty nebyla nouze. Občas to ale vypadalo, jako když bába s dědkem tahali řepu. Ovšem rada, v tomto slovním souboji, zastupovaná paní starostkou, zůstala tvrdá jako skála. Na všechny marné pokusy se všem dostávalo nekonkrétní, nejasné a nic nefíkající odpovědi: „*Slibuji, že po prostudování materiálů vypracovaných panem ředitelem vše v radě posoudíme*.“ A přes tuto odpověď nejel vlak. Některým přisedícím již z této marnosti pracovaly emoce, a situaci zřejmě trochu zachránil fakt, že byla vyhlášená přestávka.

Zastupitelstvo se totálně zhroutilo, přisedící a někteří zastupitelé ba i radní v jedné osobě odkráčeli do dále věnovat se smysluplnějším věcem, jako například spánku. My, zástupci Floriána jsme odkráčeli rovněž s vědomím, že toto ještě není konec a ani jedné z protistran jsme situaci nezáviděli.....

Je mi jasné, že všichni kdo oběma schůzkám, SRPŠ a zastupitelstvu, byli přítomni, možná žasnou, kolik jsem toho vynechala, ale popsat vše by znamenalo vydat knihu, nebo alespoň přílohu do Floriána. Škoda, protože vše vyřčené by některé mluvčí, lhostejno jakého názorového trendu byli zastánci, z valné většiny hodně proslavilo. Někteří by určitě mohli rozdávat podpisy. Mezi přítomnými byli zastoupeni příznivci (většina) i protivníci pana ředitele, takže si to celé jde představit. Některé výroky to chtělo vytesat do kamene. Nutno ještě dodat, že z některých mluvčích, respektive „vykřikujících“ spíše sálala osobní, místy až primitivní zloba, která se namnoze stáčela k jednotlivým mluvčím, zvláště k těm s opačným postojem (Upozorňuji, že tak tomu bylo i na již uvedené schůzce SRPŠ). Ale tohle si musí přiznat každý z dotčených sám, co si tam vlastně přišel vyřešit. Rozhodně bych ale chtěla ocenit osobní statečnost těch mluvčích, co šli proti proudu, neboť vztyčit se uprostřed vosího hnízda s výkřikem „*Jsem včelka Mája*“, se pomalu blížilo pokusu o sebevraždu.

Dnes, když dokončuji tento článek, se mi šeptandou doneslo, že prý je rozhodnutí rady o vyhlášení konkurzu na místo ředitele zrušeno. Tak snad konečně zvítězil zdravý rozum a bude klid. Jen doufám, že si z toho všichni zúčastnění vezmou nějaké ponaučení. A rovněž doufám, že mi vyšel ten pokus o nestrannost.

Romana Vaňková

Jediný unikát!

v L. Toušeň 13.3.2012

V Lázních Toušeni přímo na „náměstí“ je k zhlédnutí Domov důchodců. Krátce po komunálních volbách, se šikovný podnikatel chopil rekonstrukce DD. Proběhlo malování a následně zbývající výměna netěsnících oken a okenních parapet. Nelze upřít, že tyto práce jsou provedeny kvalitně. Pak přišla nějaká osvícená hlava ze zastupitelstva obce a zakázala, že nesmí být v oknech květiny, že prý by se poškodily parapety a chudáci důchodkyně, začali po Toušeni shánět, kdo si od nich květiny, které léta pro radost pěstovali vezme a museli se květů v květináčích zbavit. Je pravda, že před okny bylo umístěno pár skříněk, (botníků) které tam být neměly.

Dle stížností důchodců, jim bylo toto nařízení zdůvodněno tak, že tam musí mít místo, „kdyby někdo zemřel!!!“ – Surové! Dále bylo nastíněno, že zahrádka, kde zde bydlicí manželé mají krásně upravenou zahrádku, bude sloužit důchodcům k odpočinku, aby prý neseděli na lavičkách směřujících k poště, že prý to přichozím vadí. Tyto lavičky jsou na jediném místě, které je zastíněné a situované na severní stranu. Vnucovaná zahrádka je vyložena na jižní straně, kde není stín žádný.

Vůči uživatelům DD, toto požadují za zcela nepřijatelné, bezohledné a surové. Navštívila jsem tolik DD a ani jediný nebyl bez spousty květin, dokonce mají někde i povoleny zpěvné ptáčky želvičky a akvarijní rybky, které dodávají teplo a potěšení obyvatelům, které nejen těší, ale interiér podtrhují.

Po devadesátém roce, kdy se bývalý s. předseda a spol. zbavoval majetku, jsem byla jednoznačně proti tomu, aby se pozemek, příslušející k DD v žádném případě neprodával a aby zde byl zbudovaný klidný koutek pro obyvatele DD.

Pozemek byl přesto prodán na výstavbu rod. domu. Je to velká ostuda, zamyslel se vůbec někdo na tom, že tyto nesmyslné zakázky zneprjemňují život důchodkyním. Na návštěvu přijdou děti vnoučata a přinesou babičce kytičku a ona si jí nesmí dát na parapet. Připadá mi to: „jako by jste vzali dítěti zamilovanou hračku!“ Proto prohlašuji, že byť je rekonstrukce zdařilá, tak před rekonstrukcí, byl DD daleko pěknější veselejší a záplavy květin za okny mu dodávaly lidskost.

Navíc, projekt na zafixování a výměny oken DD jsem měli v programu za VV doslovně popsány, ODS tento program pouze kopírovala, jejich program byl velice obecný, ale vidina se předvést byla prestižní tak se jí chopili.

A tak vznikl unikát široko daleko jediný!

Daniela Králová VV

To jsem zvědava, zda mi to zveřejníte.

A proč ne? Florián na cenzuru neslyší! To je informace pro všechny. Florián zveřejní vše, co nepřekračuje tiskový zákon a dobré mravy. Pro upřesnění jen uvádím, že dle tiskového zákona je, mimo jiné, povinnost dát právo na odpověď. Toto právo bylo využito, odpověď naleznete níže.

Romana Vaňková

ODPOVĚĎ

Vážená paní Králová,

ujala jsem se odpovědi na Váš dopis, který obsahoval několik výtek, jež jsou dle mého názoru neopodstatněné. Vezmeme to popořadě:

- 1) Květiny na okenních parapetech – je pravda, že bylo zakázáno zaplňování okenních parapetů květinami. Důvodů bylo hned několik, jedním z hlavních byla obava z možného poškození parapetů, což by mělo za následek neuznání případné reklamace. Dále pak jsme museli vzít v úvahu žádost některých obyvatel domu, kterým květiny vadily. Květiny byly rovněž terčem útoků neznámých vandalů.
- 2) Odstranění nábytku z chodeb - vyklizení chodeb od přebytečného nábytku je samozřejmostí ve stavbě typu Domu seniorů U Byšických. Společné prostory mají poskytovat dostatek prostoru i pro lidi s pomůckami k chůzi a vyhovovat předpisům požární ochrany. Chtěla bych se ohradit proti nepravdivé citaci: „kdyby někdo zemřel“. Nevím, kde berete informace, ale nic takového nájemníci od nikoho z Úřadu městyse Lázně Toušeň neslyšeli. Zřejmě jste tuto domněnku vyvodila ze zásahu záchranné služby, jež při své práci měla problém právě s přebývajícím nábytkem.
- 3) Zahrádka za DS U Byšických – tato zahrádka byla na jednání Rady městyse Lázně Toušeň asi před rokem. Byl to návrh paní starostky, která tím chtěla zpříjemnit bydlení seniorů. Mělo se jednat o jakési chráněné posezení pro obyvatele domu. Rada tento návrh z finančních důvodů zamítla, přičemž vzala úvahu i nevyhovující polohu zamýšleného sezení, které mělo být orientováno na jih, čímž by senioři byli vystaveni slunci. Jednání o tomto bodu nebyla obnovena, proto Vaše námitka je zcela irrelevantní. Posezení s výhledem na poštu nikdy nikdo nezakázal ani jakkoliv nevyčítal, naopak úřad zde instaloval nové lavičky.
- 4) Paní Králová, jsem velice ráda, že se realizace výměny oken v Domě seniorů shoduje s programem Věcí veřejných, je tím vidět, že všichni máme společný cíl – chceme sloužit lidem, sama dobře víte, že v Toušeni se na stránickou příslušnost nikdy „nehrálo“.

Děkujeme za Vaše připomínky a jen mi dovoluji podotknout, že podobné náměty k diskuzi můžete kdykoliv přednést na Úřadu městyse Lázně Toušeň.

S přáním krásného jara

Věra Vojtíšková

Paní Králová předala redakci Floriána ještě jeden dopis k zveřejnění, ale vzhledem k tomu, že byl osobní povahy, zvolili jsme formu předání rovnou adresátovi. Pokud si bude adresát přát, aby byl zveřejněn, budete s ním seznámeni až v příštím Floriánovi.

rfv

Divadelní soubor při T. J. Sokol Lázně Toušeň

! ZVE NOVÉ ČLENY KE SPOLUPRÁCI !

DS hledá:

- členy ve věku od 17 let
- **PRACOVITÉ a ZODPOVĚDNÉ**
- **se zájmem o divadlo a kulturu**
- **aktuálně hledáme pomocníky při organizaci akcí v sokolovně a alternace komediantek/komediantů v Prodané nevěstě**

DS nabízí:

- **smysluplné trávení volného času**
- **vstřícný kolektiv**
- **seberealizaci, možnost vystoupit před publikem, zbavit se trémy**
- **možnost cestovat po ČR (i zahraničí)**
- **pro představu si prohlédněte naše webové stránky www.ds1t.cz**

Kontakt:

Luboš Jakub - lubos.jakub@seznam.cz, mobil: 728 404 852

Anna Müllerová – mobil: 736 541 858

Floriánův kvíz

HÁDANKA PRO PAMĚTNÍKY

Pro přátele hádanek a trochu pro pamětníky je tu žertovný kvíz. Váháte-li, nalistujte si doma, v knihovně nebo na www jako nápovědu *Toušeňský zpravodaj* z jara 2006. Neváháte-li, zkuste odpovédět redakci *Floriána* obvyklými cestami podle patnácti pod-otázek:

Víte, jak se jmenuje lázeňské místo na levém břehu Labe, kde

- * se pyšní archeologickými nálezy osídlení staršího než 5000 let,
- * Labe se stéká s menší řekou, jejíž jméno začíná na „J“,
- * činí rozdíl mezi nejnižším a nejvyšším místem území asi 70 m,
- * jsou nálezy únětické kultury,
- * bývalo vyvýšené slovanské hradiště,
- * stojí od nepaměti vodní mlýn,
- * je svah s názvem Na Vinici,
- * současné sídliště má psanou historii od 13. století,
- * se připomíná významná listina ze 70. let 14. století,
- * požár zničil v první půli 16. století značnou část domů,
- * dodnes stojí dům z druhé půle 16. století,
- * obyvatelé obdivovali památný strom,
- * od druhé půle 19. století nalézají odpočinek četní návštěvníci,
- * měli ve 20. století starostu, který vystupoval v amatérské opeře,
- * je železniční spojení lokálkou na významnější trať?

Ještě váháte? Hledáte? Malá nápověda je na obrázku s výhledem na střechy onoho místa a dál do Polabí.

kr

Tak, tak přátelé. Opět je řešení kvízu pouze ve Vašich rukách a na Vaší zvědavosti©. Nicméně v dalším vydání Floriána poodhalíme roušku tajemství, a řešení kvízu zveřejníme.

redakce

Vybíráme z úřední desky

V minulém čísle *Floriána* jsme avizovali, že další zápis ze zastupitelstva bude v jistém datovém propadu s ohledem na částečný prosincový výpadek webových stránek městyse. Předkládáme jej tedy nyní, aby bylo možno sledovat návaznost událostí.

redakce

Zápis č. 5/2011

ze zasedání Zastupitelstva městyse Lázně Toušeň
konaného dne 14. prosince 2011 od 19,00 hodin v zasedací síni úřadu městyse

Přítomni: Ing. František Bareš, Ing. Michal Cinek, Ing. Jiří Duchoň, Bc. Jan Freudl, Ladislav Kratochvíl, Aleš Lerch, MVDr. Jitka Myslivečková, Ivana Studničková, Dana Šajnová, Milan Šulc, Jaroslav Tihon, Ing. Luboš Valehrach, Ing. Zbyněk Vít, Mgr. Věra Vojtíšková

Omluveni: Libor Konopka

Program:

Program:

1. Zahájení.
2. Ustanovení návrhové komise
rozprava
3. Ustanovení ověřovatelů zápisu
rozprava
4. Projednání a schválení programu zasedání

- rozprava*
5. Kontrola zápisu a usnesení z posledního zasedání ZM
rozprava
 6. Zpráva o činnosti rady městyse
rozprava
 7. Seznámení s Výroční zprávou Základní školy a Mateřské školy Lázně Toušeň za rok 2010-2011
rozprava
 8. Projednání návrhu na uzavření smlouvy a schválení smlouvy o poskytování hostované spisové služby pro Základní školu a Mateřskou školu Lázně Toušeň
rozprava
 9. Projednání návrhu na spolupráci s Městskou policií Čelákovice
rozprava
 10. Projednání koupě pozemků parc.č. 132/2,139/2,143/1 o celkové výměře 5 560 m² v k.ú. Lázně Toušeň od paní Jaroslavy Mencákové
rozprava
 11. Projednání žádosti p.Václava Mrzeny o odkup pozemku p.č.216 o výměře 1278 m² k.ú. Lázně Toušeň , který je ve vlastnictví městyse
rozprava
 12. Projednání výše vodného a stočného pro rok 2012 a rekonstrukce zařízení čističky odpadních vod v Lázních Toušeni
rozprava
 13. Projednání a schválení návrhu rozpočtu pro rok 2012 městyse Lázně Toušeň
rozprava
 14. Informace o možnostech rozšíření kapacity mateřské školy v Lázních Toušeni
rozprava
 15. Projednání a schválení podání žádostí o dotace z fondů Středočeského kraje pro rok 2012
rozprava
 16. Závěrečná rozprava
 17. Usnesení
rozprava
 18. Závěr

1/ Zahájení

Starostka městyse Lázně Toušeň MVDr. Myslivečková zahájila zasedání zastupitelstva, přivítala přítomné, oznámila řádné zveřejnění zasedání na úřední desce, konstatovala přítomnost 14 zastupitelů městyse, zastupitelstvo je usnášeníschopné.

2/ Ustanovení návrhové komise

Starostka podala návrh na ustanovení návrhové komise ve složení Ing. Jiří Duchoň a Ing. Luboš Valehrach, zapisovatelem Daniela Rystonová. Jiný návrh nebyl podán.

Hlasováním: 14 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel - schválilo zastupitelstvo návrhovou komisi ve složení Ing. Jiří Duchoň a Ing. Luboš Valehrach, zapisovatelem Daniela Rystonová.

3/Ustanovení ověřovatelů zápisu

Starostka podala návrh na ověřovatele zápisu ve složení Ing. František Bareš a Ing. Michal Cinek. Jiný návrh nebyl podán.

Hlasováním : 13 PRO, nikdo nebyl proti, 1 se zdržel – schválilo zastupitelstvo ověřovatele zápisu ve složení Ing. František Bareš a Ing. Michal Cinek.

4/ Projednání a schválení programu zasedání

Starostka seznámila zastupitele s předloženým programem zasedání a podala návrh na doplnění a vložení těchto bodů do programu

16/ projednání a schválení Dodatku č. 1 ke smlouvě s AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o., o sběru, přepravě a odstraňování odpadu č. S/5001241/02300147/5/2010

17/plán kontrol kontrolního výboru na rok 2012

18/ projednání návrhu na zahájení zpracování 2. změny územního plánu

Rozprava:

Vít: navrhuje přesunutí bodu č. 14 k bodům 7 a 8, aby byl ucelený blok týkající se Základní školy a Mateřské školy Lázně Toušeň

Hlasováním: 14 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel – schválilo zastupitelstvo předložený program zasedání s přeložením bodu 14 a s doplněním a vložním bodů 16,17,18

5/Kontrola zápisu a usnesení z posledního zasedání ZM

Zápis č. 4/2011 a usnesení č. 4/2011 byly řádně ověřeny ověřovateli zápisu. Starostce bylo uloženo vstoupit do dalších jednání o převodu Slatiných lázní. Na tomto úkolu starostka stále pracuje. K zápisu ani k usnesení nebyly podány žádné připomínky.

6/ Zpráva o činnosti rady městyse

Zprávu o činnosti rady městyse přednesl radní Aleš Lerch. Zpráva je přiložena jako příloha zápisu.

7/ Seznámení s Výroční zprávou Základní školy a Mateřské školy Lázně Toušeň za rok 2010-2011

Starostka předložila předčasně Výroční zprávu, která ještě není schválena školskou radou, proto navrhuje přeložit tento bod projednání a schválení na příští jednání zastupitelstva městyse.

Hlasováním 14 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel - zastupitelstvo schváleno přesunutí na příští zasedání zastupitelstva městyse seznámení s Výroční zprávou Základní školy a Mateřské školy Lázně Toušeň za rok 2010-2011.

8/ Projednání návrhu na uzavření smlouvy a schválení smlouvy o poskytování hostované spisové služby pro Základní školu a Mateřskou školu Lázně Toušeň

Starostka informuje o podpisu „závazného stanoviska“ v roce 2010 minulou starostkou, kde se zavazujeme k odběru a zřízení spisové služby v Základní škole a Mateřské škole Lázně Toušeň.

Obec o tuto službu zájem nemá, pracuje s programem „Kancelář“ od fy Triada.

Rozprava:

Valehrach: škola o tuto placenou spisovou službu nemá zájem, spisovku musí vést, ale v jaké podobě je úplně jedno

Bareš: proč podepisovat něco o co nemáme zájem, nevyužijeme to a ještě za to zaplatíme

Hlasováním 13 PRO, nikdo nebyl proti, 1 se zdržel - zastupitelstvo schválilo nepodepsání Smlouvy o poskytnutí hostované spisové služby pro Základní školu a Mateřskou školu Lázně Toušeň.

14/ Informace o možnostech rozšíření kapacity mateřské školy v Lázních Toušeni

Starostka podává informace o možnostech rozšíření mateřské školy, podnět dali neuspokojení zájemci. Nyní předkládá zastupitelům materiál k seznámení s montovanými stavbami, které osobně s místostarostkou navštívily.

Výhodná parcela pro případnou výstavbu je u parku Na Zárbyniči. Stavebník si stanoví kritéria a firmy dle tohoto požadavku sestaví projekt, který teprve nabídnou ke schválení. Zamýšlela navýšit kapacitu o cca 14 dětí, tzn. 2 třídy – 2 moduly

Rozprava:

Vít: myšlenka se mu líbí, každý rok nejsou uspokojeni všichni zájemci, nebo jsou tzv. tiché žádosti, které rodiče ani nepodají, protože už dopředu ví, že nebudou uspokojeni. Důležitá je samozřejmě i finanční stránka věci.

Tihon: navýšení kapacity o 14 dětí tu situaci neřeší na tak velkou investici, současná školka je po letní opravě v pěkném stavu.

Studničková: letos nevzali 6 dětí, kterým v září nebyly 3 roky.

Vojtíšková ml.: je potřeba myslet i na výstavbu nových domů v lokalitě „Senior parku“, hodně mladých lidí vidí výstavbu nové školky jako prioritní, je pro.

Kratochvíl: co ochranné pásmo Na Zárbyniči od silnice.

Vojtíšková st.: přiděluje nová čísla popisná a někteří noví majitelé se nepřihlašují k trvalému pobytu, protože jim nevezmou dítě to školky.

Tihon: dá se odhadnout dle nových parcel, jaký asi bude nárůst dětí.

Vomastek: nový majitel rod. domu, obě děti prošly školkou a určitě to nebylo špatné, ale určitě by uvítal novou, vzdušnější školku.

Studničková: důležitá je ale i nová vývařovna, již nyní ve školce vaří 100 obědů denně.

Potočiarová: tlumočí názor maminek v nových zástavbách-jsou jednoznačně pro stavbu nové školky.

Vomastek: o jaké částce se vlastně bavíme, v řádu kolika milionů?

Starostka: 1 modul přijde na 2,5 mil. Kč, s vývařovnou na 3,5 mil. Kč, takže se bavíme zhruba o 10 mil. Kč. Naše požadavky si určitě necháme nacenit ke schválení, jde o to, zda v tomto snažení pokračovat?

Bareš: každé volební období se řeší tento problém, velký problém vidí i v časové tísní při vyzvedávání dětí matek přijíždějících např. z Prahy, je potřeba uvažovat i o tomto problému.

Valehrach: v tomto řešení se pesimista, nová školka ano, ale ne montovaná, ale zděná, kapacitně ji určitě nepotřebujeme, rozšíření o 14 míst je dobré, ale co to řeší – máme udělat místo pro cizí děti?

Duchoň: máme se rozhodnout, zda má starostka pokračovat v jednáních, musíme také hledat finanční zabezpečení, neví, jestli existují dotační tituly na výstavbu školky, jedná se o celkové náklady cca 12 mil. Kč, je potřeba hledat úvěry, případná možnost vložit prostředky z prodeje staré školky.

Tihon: je pro výstavbu nové školky, ale pro modul s možností následujícího rozšíření kapacity školky

Starostka: původně byl návrh 3 modulů, následně sražen na 2 moduly, při financování by byla možnost využít úvěru, leasingu i pronájmu od realizační firmy

Potočiarová: kraj podporuje výstavbu školek

Hlasováním 13 PRO, nikdo nebyl proti, 1 se zdržel zastupitelstvo schválilo pověření starostky k dalším jednáním o možnosti výstavby nové mateřské školy

9/ Projednání návrhu na spolupráci s Městskou policií Čelákovice

Návrh na spolupráci vzešel ze strany Čelákovic, při jednání starostka zdůraznila, že nemáme zájem o represivní služby – vybírání pokut atd., měli bychom zájem o pořádkovou službu a ochranu obyvatel a majetku. Např. kontroly prováděné v místech, kde se schází problémová mládež (cca 10 míst) - od neděle do čtvrtka 1 hodinu denně nepravidelně, v pátek a sobotu 1 hodiny denně, 1 ve dne, 1 v noci. Pomoc při sportovních utkáních, odchytová služba apod. Po další konzultaci ještě služba tísňového volání při ohrožení života. Státní policie poskytla přehled případů řešených v roce 2010 na území Toušene a okolí. Šlo hlavně o krádeže.

Rozprava:

Lerch: nabídka se mu líbí, hlavně, že si můžeme diktovat o co máme zájem

Duchoň: částku je potřeba najít v rozpočtu

Hlasováním 14 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo pověření starostky k jednání o uzavření smlouvy o spolupráci s Městskou policií Čelákovice.

10/ Projednání koupě pozemků parc.č. 132/2,139/2,143/1 o celkové výměře 5 560 m² v k.ú. Lázně Toušeň od paní Jaroslavy Mencákové

Paní Mencáková nabídla k odprodeji pozemky . Cena k jednání je 800,- Kč/m².

Lokalita je v územním plánu určena pro výstavbu, napojení na inženýrské sítě je zajištěno z ulice Nad Tratí. Ing. Duchoň oslovil Komerční banku a Českou spořitelnu na možnosti úvěru.

Komerční banka nabízí výhodnější podmínky, navíc u ní má městyse běžný účet. Spořitelna podmiňuje převedení běžného účtu k ní.

Předběžně bude 20% ztráta z pozemků na příjezdovou komunikaci, je v ochranném pásmu drah.

Rozprava:

Kratochvíl: potřebujeme to? Stačilo by to na 6 parcel?

Starostka: předpokládá na 4

Duchoň: napojení na inženýrské sítě u posledního postaveného domu u trati, okolní pozemky jsou v majetku městyse.

Starostka: je na zvážení, zda si komplikovat život, jde o dlouhodobou investici, navíc případně další úvěr, když plánujeme školku

Tihon: určitě by realizace přinesla zisk, ale v horizontu 3-5 let, další úvěr už se mu nelíbí

Vít: vždy je možnost pozemky obratem prodat

Vomastek: má zkušenosti z Prahy západ, kde obce využili developerské firmy pro výstavbu a prodej jejich staveb, obec garantovala změny územního plánu a ostatní zařídili developeři.

Kratochvíl: úvěr by byl na koupi pozemku a na dobudování inženýrských sítí, stálo by nás to cca 1,5 mil. na 5 let.

Duchoň: i ta možnost, o které mluvil Vít je možnost, nechat pozemky „protéct obcí“.

Tihon: přiděláme si starosti a zisk není zaručený.

Hlasováním 3 PRO, 3 PROTI, 8 se zdrželo neschválilo zastupitelstvo nákup pozemků p.č. 132/2, 139/2 a 143/1 o celkové výměře 5.560 m² v k.ú. Lázně Toušeň

11/ Projednání žádosti p.Václava Mrzeny o odkup pozemku p.č.216 o výměře 1278 m² k.ú Lázně Toušeň , který je ve vlastnictví městyse

Tato žádost byla již projednávána na minulém zasedání zastupitelstva s nabídnutou cenou 500,- Kč/m². Zájemce o pozemek nyní nabídl cenu 700,- Kč/m². Rada městyse doporučuje nabídnutou cenu ke schválení. Starostka připomíná cenovou mapu schválenou zastupitelstvem.

Rozprava:

Tihon: určitě jsme schválili velikost pozemků?

Starostka: v územním plánu je uveden pozemek jako odstavná plocha, silnice, jde o velice zanedbaný a neupravovaný pozemek vedle firmy Ellaso

Duchoň: upozorňuje na nedořešený pozemek u ČOV a jednání s Jachtklubem, v rozpočtu nejsou finance na tento pozemek

Mrzena: jeho firma se zabývá dodáním a montáží čerpacích stanic, je majitelem čerpací stanice v Neratovicích.

Hlasováním 9 PRO, 2 PROTI, 3 se zdrželi schválilo zastupitelstvo prodej pozemku p.č. 216 o výměře 1.278 m², k.ú. Lázně Toušeň p. Václavu Mrzenovi za celkovou cenu 894.600 Kč.

12/ Projednání výše vodného a stočného pro rok 2012 a rekonstrukce zařízení čističky odpadních vod v Lázních Toušeni

Návrh dvou variant vodného a stočného, od roku 2006 nedošlo ke zvýšení ceny, v poměru s okolními obcemi máme nejnižší cenu, je potřeba revitalizovat čističku odpadních vod (ČOV), kapacitně stačí, ale je potřeba obnovit technologie, pozemek není v majetku městyse, ale Jachtklubu, ten chce narovnat majetkové vztahy, žádá již několik let, je v zájmu městyse odkoupit pozemek do vlastnictví

Návrh:

1.varianta vodné 26,- Kč stočné 25,- Kč

2.varianta 26,- Kč 21,- Kč

Rada městyse navrhuje zastupitelstvu ke schválení variantu č. 1.

Rozprava:

Kratochvíl: kdo je majitelem čističky

Duchoň: v návrhu kalkulace není průkazné, jak jsou využity finanční prostředky na opravy. ČOV byla dána do provozu v roce 1996, technologie je potřeba obnovit ve vyšší kvalitě.

Starostka: pokud by bylo stočné vyšší, řešilo by to zvýšení potřebných nákladů na opravy ČOV. Pokud narovnáme vlastnické vztahy s Jachtklubem, mohla by se část pozemku využít na kompostárnu

Kratochvíl: pokud jde o zvýšení je důležitým aspektem názor obyvatel, pořád jde o zvýšení 10,- Kč.

Starostka: je důležité, aby si občané uvědomili, že si platí službu. Za chvíli bude potřeba opravit i budovy na ČOV.

Návrh varianta č. 1:

Hlasováním 11 PRO, 2 PROTI, 1 se zdržel schválilo zastupitelstvo výši vodného v částce 26 Kč / m³ a stočného 25 Kč / m³ pro rok 2012 s tím, že celkový nájem za užívání dlouhodobého majetku městyse Lázně Toušeň činí 235.000 Kč, kalkulovaný zisk bude na úrovni roku 2011, účelově vymezené opravy budou realizovány v rámci schválené kalkulace a v případě, že tyto opravy nebudou realizovány, budou příslušné finanční prostředky převedeny z oprav do nájmu

Tihon: navrhuje seznámit občany s kalkulací a se zvýšením vodného a stočného prostřednictvím zpravodaje Florián.

13/ Projednání a schválení návrhu rozpočtu pro rok 2012 městyse Lázně Toušeň

S návrhem rozpočtu pro rok 2012 seznámil zastupitele předseda finančního výboru Ing. Duchoň.

Návrh byl zpracován cca před měsícem dle skutečnosti k 31.10.2011. Rozpočet je schodkový, schodek bude dorovnan dočerpáním zbytku úvěru u ČMSS.

Rozprava:

Bareš: proč plánovat rekonstrukci hasičárny nebo radnice, když nemáme dokončenou skleněnou vilu a v návrhu rozpočtu na rok 2012 nejsou zahrnuty výdaje na její dokončení, v případě volných finančních prostředků by raději stavěl školku.

Starostka: i tyto budovy jsou náš majetek, pracovní podmínky pro naši technickou četu nejsou vyhovující, p. Kratochvíl se seznámil s projektovou dokumentací na rekonstrukci hasičárny, je nevyhovující

Duchoň. technická četa by měla být schopna provádět drobné opravy a nemá ani nářadí. Zbytečně si na tyto práce najímáme firmy.

Vomastek: navrhuje v lokalitě Nad Lomem zbrzdňovací pruhy u Itálky, řidiči si zkracují cestu na Brandýs a jezdí rychle a riskantně.

Vojtíšková ml.: je potřeba oslovit občany, u nichž by byly pruhy umístěny, ne každý bude souhlasit.

Studničková: v Čelákovících se při umístování retardérů občanů nikdo neptal, zda souhlasí.

Hlasováním 13 PRO, 1 PROTI, nikdo se nezdržel zastupitelstvo schválilo rozpočet městyse pro rok 2012 v paragrafovém členění. Celkové příjmy 11,910.800,-, celkové výdaje 12,491.200,- Kč, rozpočet je schodkový a financování bude zajištěno dočerpáním z úvěru od ČMSS.

15/ Projednání a schválení podání žádostí o dotace z fondů Středočeského kraje pro rok 2012

Starostka seznámila zastupitele se zpracovanými žádostmi.

Městys požádá o dotaci z programu Středočeského kraje:

1/ FROM – Půdní vestavba Základní školy – rozšíření kapacity a zkvalitnění výuky ZŠ

2/ Středočeský fond životního prostředí – Obnova technologie ČOV

3/Středočeský fond cestovního ruchu a podpory podnikání – Úprava povrchu a značení cyklotrasy Promenáda u Labe

Rozprava: nikdo se nepřihlásil

Hlasováním 14 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel bere zastupitelstvo na vědomí informaci o podání žádostí o dotace z fondů Středočeského kraje pro rok 2012

16/ Projednání a schválení Dodatku č. 1 ke smlouvě s AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o., o sběru, přepravě a odstraňování odpadu č. S/5001241/02300147/5/2010

Starostka informuje, že v dodatku jde o navýšení 2% inflace.

Rozprava: nikdo se nepřihlásil

Hlasováním 14 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo Dodatek č. 1 ke smlouvě s AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o. o sběru, přepravě a odstraňování odpadu č. S/5001241/02300147/5/2010.

17/ Plán kontrol kontrolního výboru na rok 2012

S návrhem seznámil zastupitele Ing. Bareš, předseda kontrolního výboru.

Rozprava:

Rystonová: navrhuje doplnit o kontroly výherních hracích přístrojů, poslední kontrola byla provedena v roce 2009.

Duchoň: v čem spočívá kontrola školy a školky?

Bareš: doplňují finanční výbor, ve škole kontrolují hospodaření a účetnictví, ve školce dodržování bezpečnosti práce, revize

Starostka: ukládá úkol pro předsedy FV a KV, dohodnout se, kdo provede kontrolu VHP

Vojtíšková st.: připomíná provádění čtvrtletních kontrol pokladny

Hlasováním 14 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo plán kontrol kontrolního výboru na rok 2012.

18/ Projednání návrhu na zahájení zpracování změny č. 2. územního plánu

Návrh na změnu č. 2 územního plánu předložil Ing. Arch. Danda, který ÚP zpracovával.

Jedná se o tyto změny:

- parcely p. Procházky v lokalitě Nad Lomem
- tisková chyba – průmyslová zóna K1 – správně má být B8 v lokalitě č. 1
- pozemek pro výstavbu mateřské školky
- p. Hladíková – pozemek pro výstavbu rodinného domu

Rozprava:

Starostka ukázala na územním plánu zmiňovanou tiskovou chybu.

Hlasováním 14 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo zahájení zpracování změny č. 2 územního plánu.

19/ Všeobecná rozprava

Choděra st.: upozorňuje na chybné dopravní značení v ulici Za Školou, ulice Zápská – dříve polní cesta, dnes vyasfaltovaná, ale 2 auta se nevyhnou.

Starostka: situace se již řešila s majitelem(výměna pozemků potřebných k rozšíření komunikace), nechal se vypracovat geometrický plán, poté došlo k digitalizaci a geometrický plán byl špatně. Vypracoval se nový, ale vlastník mezitím odstoupil od dohody odprodat pozemky.

Dále upozorňuje na špatnou bezpečnost na náměstí.

Starostka: úkol pro starostku jednat o bezpečném dopravním řešení ulice Nehvizdské a náměstí.

20/ Usnesení

Návrh usnesení č. 5/2011 přednesl Ing. Luboš Valehrach.

Rozprava: nikdo se nepřihlásil.

Hlasováním 14 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo městyse Lázně Toušeň přednesené usnesení č. 5/2011.

20/ Závěr

Starostka městyse Lázně Toušeň MVDr. Jitka Myslivečková děkuje zastupitelům a přítomným za účast a končí zasedání ve 22,55 hodin.

Zapsala: Daniela Rystonová

Mgr. Věra Vojtíšková
místostarostka v.r.

MVDr. Jitka Myslivečková
starostka městyse v.r.

ověřovatelé:

Ing. František Bareš
v.r.

Ing. Michal Cinek
v.r.

Zápis č. 1/2012

ze zasedání Zastupitelstva městyse Lázně Toušeň
konaného dne 15. března od 19,00 hodin v zasedací síni úřadu městyse

Přítomni: Ing. František Bareš, Ing. Michal Cinek, Ing. Jiří Duchoň, Bc. Jan Freudl, Libor Konopka, Aleš Lerch, MVDr. Jitka Myslivečková, Ivana Studničková, Dana Šajnová, Milan Šulc, Jaroslav Tihon, Ing. Luboš Valehrach, Ing. Zbyněk Vít, Mgr. Věra Vojtíšková

Omluveni: Ladislav Kratochvíl

Program:

17. Zahájení
18. Ustanovení návrhové komise
rozprava
19. Ustanovení ověřovatelů zápisu
rozprava
20. Projednání a schválení programu zasedání
rozprava
21. Kontrola zápisu a usnesení z posledního zasedání ZM
rozprava
22. Zpráva o činnosti rady městyse
rozprava

7. Zprávy o činnosti komisí kulturní, školské, výstavby a životního prostředí

- rozprava
8. Seznámení s Výroční zprávou Základní školy a Mateřské školy Lázně Toušeň za rok 2010-2011
rozprava
9. Konkurz na ředitele Základní školy a Mateřské školy Lázně Toušeň

rozprava

10. Projednání návrhu na uzavření smlouvy a schválení smlouvy o poskytování hostované spisové služby pro Základní školu a Mateřskou školu Lázně Toušeň
rozprava
11. Projednání návrhu a schválení veřejnoprávní smlouvy mezi Městem Čelákovice a Městysem Lázně Toušeň k zajišťování výkonu činnosti podle zákona o obecní policii
rozprava
12. Projednání a schválení Smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene IV-12-6014033/VB 001, ČEZ Distribuce, a.s.- kNN parc.č. .660/1, ulice Na Vinici
rozprava
13. Projednání a schválení Smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene , Telefonica O2 – Toušeň SR3, úprava MTS – parc.č. 1214 – připojení dvou HDPE optotrubek
rozprava
14. Projednání návrhu prodeje pozemků parc.č. 376/2 a 376/3 U Cihelny o celkové výměře 186 m2 za částku 372.000,- Kč, rozšíření souhlasu na dceru kupujícího

- rozprava
15. Projednání směny pozemků parc.č. 121/23 o výměře 64 m2 a pozemku parc.č. 196/12 o výměře 31 m2 s doplatkem ve prospěch městyse
rozprava
 16. Projednání a schválení příspěvků na činnost spolkům na rok 2012
rozprava
 17. Projednání a schválení Smlouvy o spolupráci při zajištění sběru odpadního textilu
rozprava
 18. Projednání a schválení směny pozemků mezi Městyssem Lázně Toušeň a Městem Čelákovice
rozprava
 19. Projednání a schválení Závěrečného účtu za rok 2011 včetně Zprávy o přezkoumání hospodaření městyse za rok 2011, seznámení s výsledkem inventarizace za rok 2011
rozprava
 20. Projednání a schválení návrhu Rozpočtového opatření č.1 k 29.2.2012
rozprava
 21. Všeobecná rozprava
 22. Usnesení
 23. Závěr

1/ Zahájení

Starostka městyse Lázně Toušeň MVDr. Myslivečková zahájila zasedání zastupitelstva, přivítala přítomné, oznámila řádné zveřejnění zasedání na úřední desce, konstatovala přítomnost 14 zastupitelů městyse, zastupitelstvo je usnášeníschopné.

2/ Ustanovení návrhové komise

Starostka podala návrh na ustanovení návrhové komise ve složení Mgr. Věra Vojtíšková a Ing. Luboš Valehrach, zapisovatelem Daniela Rystonová. Jiný návrh nebyl podán.

Hlasováním: 14 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel - schválilo zastupitelstvo návrhovou komisi ve složení Mgr. Věra Vojtíšková a Ing. Luboš Valehrach, zapisovatelem Daniela Rystonová.

3/Ustanovení ověřovatelů zápisu

Starostka podala návrh na ověřovatele zápisu ve složení Dana Šajnová a Bc. Jan Freudl. Jiný návrh nebyl podán.

Hlasováním : 14 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se zdržel – schválilo zastupitelstvo ověřovatele zápisu ve složení Dana Šajnová a Bc. Jan Freudl.

4/ Projednání a schválení programu zasedání

Starostka seznámila zastupitele s předloženým programem zasedání a podala návrh na doplnění a vložení bodu

24/ projednání a schválení Obecně závazné vyhlášky městyse Lázně Toušeň č. 1/2012, kterou se mění OZV č. 2/2011, o místních poplatcích

Do rozpravy se nikdo nepřihlásil.

Hlasováním: 14 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel – schválilo zastupitelstvo předložený program zasedání s doplněním bodu 24 .

5/Kontrola zápisu a usnesení z posledního zasedání ZM

Zápis č. 5/2011 a usnesení č. 5/2011 byly řádně ověřeny ověřovateli zápisu. Starostce bylo uloženo pokračovat v dalších jednání o možnostech výstavby nové mateřské školy. Dále bylo uloženo starostce zajistit přípravu smlouvy o Městské policii Na těchto úkolech starostka stále pracuje. K zápisu ani k usnesení nebyly podány žádné připomínky.

6/ Zpráva o činnosti rady městyse

Zprávu o činnosti rady městyse přednesla Mgr. Věra Vojtíšková. Zpráva je přiložena jako příloha zápisu.

Zastupitelstvo bere na vědomí zprávu o činnosti rady městyse.

7/ Zprávy o činnosti komisí

- kulturní – přednesla Dana Šajnová
- stavební – přednesla Ing. Petra Herrmannová
- bytové a sociální – přednesla Ivana Studničková

Všechny přednesené zprávy jsou přílohou tohoto zápisu č. 1/2012.

Do rozpravy se nikdo nepřihlásil.

Zastupitelstvo bere na vědomí zprávy o činnosti komisí kulturní, stavební, bytovou a sociální.

8/ Seznámení s Výroční zprávou Základní školy a Mateřské školy Lázně Toušeň za rok 2010-2011

Zastupitelům byla předložena opět Výroční zpráva Základní školy a Mateřské školy za rok 2010-2011.

Školská rada schválila Výroční zprávu po doplnění přehledu oprav provedených v budově ZŠ a MŠ dne 2.2.2012.

Rozprava:

Ing. Duchoň:dle počtu žáků v letech 2008-2010 - chybí dlouhodobá perspektiva, nesouhlasí s termíny investice, podle něj jde o výdaje na provoz

Mgr.Černý: zástupci zřizovatele neměli připomínky při schvalování VZ a připomínky starostky byly ihned zapracovány.

Starostka: výroční zpráva hodnotí uplynulé období.

Zastupitelstvo bere na vědomí Výroční zprávu Základní školy a Mateřské školy Lázně Toušeň za rok 2010-2011.

9/ KONKURZ NA ŘEDITELE ZÁKLADNÍ ŠKOLY A MATEŘSKÉ ŠKOLY LÁZNĚ TOUŠEŇ

Starostka informuje o přijaté petici, na kterou bude řádně odpovězeno ve lhůtě 30 dnů. Přednesla usnesení rady městyse o pozastavení pověření starostky k vypsání výběrového řízení na funkci ředitele ZŠ a MŠ Lázně Toušeň. Informovala o případných investicích v budovách základní a mateřské školy v následujícím období.

Rozprava:

Mgr. Černý: akceptuje vypracování koncepce, ale není mu lidsky jasné, proč je vyhlášení konkurzu pozastavuje, nemá možnost se datumově přihlásit do jiných konkurzů.

Ing. Bareš: proč rada vyhlašuje konkurz, když pro něj nemá důvod

Ing. Vít: informuje o stavu mateřské školy a komunikaci bývalého vedení úřadu s ředitelem

Sochová: myslí si, že se s panem ředitelem domluví

Ing. Vít: jediná páka je snížení platu

Fidranský: špatný stav mateřské školky

Tihon: reaguje na slova Ing. Víta - uráží naši MŠ, Zápý školu zrušili, okna byla špatná již před 8 lety, když se dělala fasáda, je to chyba současného i bývalého vedení obce, ředitel by měl víc požadovat opravy

Ing. Duchoň: v roce 2010 se investovalo do ZŠ 8,4 % z daňových příjmů a v roce 2011 25%

Vomastek: členové RM, v Zápech se ani nevaří, úřad by měl více investovat do školy

Ing. Duchoň: vyúčtování na hřiště ředitel ještě neodevzdal, takže úřad neví kolik hřiště stálo

Mgr. Černý: školka je ve špatném stavu, ale je naše, pracuje se na nové variantě rozšíření školky, zahrada může být detašovaná. Uznáváte mě jako učitele, ale jako manažera jste mě degratovali, nevím, proč se bráníte hlasování ZM.

Starostka: varianta rozšíření mateřské školky nebyla nikde ze strany pana ředitele přednesena, rozhodnutí o hlasování je v kompetenci rady městyse, proč připomínky, které má nesdělil v pondělí na rozšířené radě, informovala o pokračujících jednáních o stavbě nové mateřské školky a domluvené přednášce o modulových stavbách

Ing. Valehrach: projevil nedůvěru radě městyse, situace ho otravuje, 3 týdny nespí, dopis pro ředitele se mu zdá nesmyslný, navrhuje hlasování

Belán: my jsme Vás volili a náš hlas neposloucháte

Kaučký: chválíte ředitele, ale mě zajímá, jak to vypadá se školkou do budoucna

Vostřáková: chápe rodiče, jejichž děti se nedostaly do školky, ředitel se ale snaží o rozšíření, nevidí souvislost mezi ředitelem a výstavbou nové školky

Nováková-Umannová: v současnosti se rozhádala celá vesnice, chyba se stala před 10 lety, kdy nikdo neplánoval do budoucna a prodal parcely, mateřská školka mohla vyhovovat před 30 lety, ale v současnosti je jiná doba

Fidranský: už za minulé ředitelky vozili rodiče do jiných škol, za pár letu bude z nové školky ubytovna

Homolová: proč nehlasujete, proč chodíte okolo

Mgr. Vojtíšková: situace se vyhroutil, nepanuje vzájemná důvěra, za sebe navrhuje hlasovat, i když je to v kompetenci rady městyse

Starostka: hlasovat můžeme pouze o doporučení radě městyse

Ing. Valehrach: navrhuje hlasovat

Starostka: hlasování je v kompetenci RM

Freudl Bc.: ověřil si, že zastupitelstvo městyse může v tomto případě pouze hlasováním doporučit radě nevypisovat konkurz.

Červinková: proč se to řeší na ZM, když ZM nic nevyřeší.

Starostka: znovu vysvětluje situaci, je zklamaná, že RM a starostka nemá důvěru v ve splnění daného slova při řešení problému konkurzu. Hlasovat se může o doporučení radě.

Černý: nechovejte se jako v parlamentu, a nehrajte si na politické strany, jde o vzájemnou důvěru.

Mgr. Černý: tendence se domluvit z jeho strany je jasná

Černá Ludmila: mohla by jste jako starostka stanovit, aby na příští RM bylo hlasováno o zrušení konkurzu.

Ing. Duchoň: navrhuje zasedání ZM a projednání materiálu

Jirková: jak můžeme věřit vašemu rozhodnutí, když nemáme důvěru v RM.

Vaňková: je nevyhlášení konkurzu podmíněno dodáním materiálu?

Černý: máte důvěru v ředitele?

Tihon: netlačte ředitele do termínu, nechte mu možnost vypracovat koncepci do konce školního roku.

Štefanová: konkurz před 8 lety, nejprve byla našťvaná, že nový ředitel vyhodil staré učitelky, po roce se mu omluvila, že škola dostala nový výt

Ing. Bareš: při kontrolách příspěvkové organizace ředitel vždy komunikuje

Mgr. Vojtíšková: vážená RM, za 6 let nemůže nic pokazit

Hlasováním 7 PRO, 1 byl proti, 6 se zdrželo neschválilo zastupitelstvo městyse doporučení radě městyse zrušit rozhodnutí o pozastavení možnosti vyhlásit výběrové řízení na ředitele Základní školy a Mateřské školy Lázně Toušeň.

Starostka přerušila jednání zastupitelstva ve 21,05 hodin.

O přestávce 4 členové zastupitelstva opustili zasedací místnosti (Tihon, Studničková, návrhová komise - Ing. Valehrach, Mgr. Vojtíšková).

Přítomno je 10 zastupitelů městyse Lázně Toušeň.

Zasedání je usnášeníschopné.

Starostka pokračuje v jednání zastupitelstva městyse Lázně Toušeň ve 21,30 hodin a opět podává návrh na ustanovení návrhové komise č. 2 ve složení Ing. Michal Cinek a Ing. Zbyněk Vít.

Jiný návrh nebyl podán.

Hlasováním: 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel - schválilo zastupitelstvo návrhovou komisí č. 2 ve složení Ing. Michal Cinek a Ing. Zbyněk Vít.

14/ Projednání návrhu prodeje pozemků parc.č. 376/2 a 376/3 U Cihelny o celkové výměře

186 m2 za částku 372.000,- Kč, rozšíření souhlasu na dceru kupujícího. Bod byl přesunut z důvodu přítomnosti paní Barbory Kaplanové a pokročilému večernímu času.

Starostka připomíná zastupitelům projednávání tohoto bodu na minulých zasedáních, kdy byl schválen prodej pozemků za 2.000,-/m2 panu Kaplanovi. Dnes jde o schválení rozšíření souhlasu o prodeji na dceru pana Kaplana Barboru Kaplanovou.

Hlasováním 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo rozšíření souhlasu na dceru kupujícího – prodej pozemků parc.č. 376/2 a 376/3 o celkové výměře 186 m2 za cenu 372.000,- Kč.

10/ Projednání návrhu na uzavření smlouvy a schválení smlouvy o poskytování hostované spisové služby pro Základní školu a Mateřskou školu Lázně Toušeň

Starostka konzultovala problém s Mgr. Vlčkem. Závazné stanovisko podepsané bývalou paní starostkou 1.4.2010 městys právně k ničemu nezavazuje. Na základě dopisu od starosty Města Brandýs nad Labem – Stará Boleslav Ing. Přenosila, který starostka přečetla, apeluje schválením na dobré sousedské vztahy a dostání již potvrzených závazků z minula.

Hlasováním 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se zdrželo schválilo zastupitelstvo uzavření Smlouvy o poskytování hostované spisové služby pro Základní školu a Mateřskou školu Lázně Toušeň, TC ORP Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dotační titul).

11/ Projednání návrhu a schválení veřejnoprávní smlouvy mezi Městem Čelákovice a Městysem Lázně Toušeň k zajišťování výkonu činnosti podle zákona o obecní policii

Služba bude zahájena 1.7.2012, smlouva je na dobu neurčitou a má šestiměsíční výpovědní lhůtu, při uzavření smlouvy uhradí městys jednorázový poplatek ve výši 120.000,- Kč, náklady dle našich požadavků, které se dají průběžně měnit činí cca 284.000,- Kč.

Rozprava:

Ing. Bareš: vracíme se do minulosti, kdy šlo o spolupráci se Šestajovicemi

Bc Freudl: kolik to bude stát, chápu, že vstupní poplatek bude 120.000,- Kč

Ing. Bareš: jak je budeme kontrolovat, že skutečně v Toušeni byli

Bc Freudl: jestli mají GPS, můžeme požádat o výpis

Starostka: na minulém zasedání zastupitelstva byla spolupráce hodnocena kladně, přesné podmínky a požadavky byly nastaveny při osobní schůzce s místostarostou Čelákovice Ing. Sekyrou, spolupráce se Šestajovicemi ztroskotala na vzdálenosti obou obcí a na ročních výdajích, šlo o trojnásobek výdajů s Čelákovici

Ing. Duchoň: dle podmínek smlouvy bude starostka odsouhlasovat určité pracovní listy

Šajnová: co znamená ve smlouvě poplatek 400,- Kč

Starostka: taky mě to zarazilo a hned jsem zjistila, že jde o administrativní poplatek

Králík: budeme platit 280.000,- Kč a ještě si budou účtovat kilometry

Starostka: znovu opakuje námi požadované služby a k nim kalkulaci

Ing. Bareš: jednorázový poplatek 120.000,- Kč je na vybavení

Lerch: připomíná, že Šestajovice chtěly za stejnou službu cca 750.000,- Kč

Ing. Bareš: do zápisu chce uvést částku do 290.000,- Kč

Hlasováním 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se zdržel schválilo zastupitelstvo městyse veřejnoprávní smlouvu mezi Městem Čelákovice a Městysem Lázně Toušeň k zajištění výkonu činnosti podle zákona o obecní policii s předpokladem nákladů dle rámcové nabídky do 284.000,- Kč.

12/ Projednání a schválení Smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene IV-12-6014033/VB 001, ČEZ Distribuce, a.s.- kNN parc.č. .660/1, ulice Na Vinici

Starostka ukazuje na mapě, že nové kabelové vedení povede z ulice Na Stráni do ulice Na Vinici k pozemku parc.č. 660/1. Starostka byla upozorněna, že archeologové nebudou souhlasit.

Hlasováním 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo městyse Smlouvu o uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene IV-12-6014033/VB001, ČEZ Distribuce, a.s. – kNN parc.č. 660/1, ulice Na Vinici.

13/ Projednání a schválení Smlouvy o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene , Telefonica O2 – Toušeň SR3, úprava MTS – parc.č. 1214 – připojení dvou HDPE optotrubek

Jde o položení nového metalického kabelu v ulici Na Pruhu.

Rozprava:

Ing. Vít: posílí tato stavba internet v obci

Ing. Bareš: stavba je v místě, kde je napojena stará ústředna, doufá, že toto je nové řešení, jak posílit stávající nevyhovující internet

Starostka: zeptá se a zjistí

Hlasováním 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo městyse smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene , Telefonica O2 – Toušeň SR 3 – úprava MTS – parc.č. 1214 – připojení dvou HDPE optotrubek.

15/ Projednání směny pozemků parc.č. 121/23 o výměře 64 m2 a pozemku parc.č. 196/12 o výměře 31 m2 s doplatkem ve prospěch městyse

Starostka ukazuje na katastrální mapě situaci směny pozemků. Jedná se o pozemek parc.č. 121/23 o výměře 64 m2 v majetku městyse na konci ulice Pod Tratí u stávající ocelokolny.

Směnu navrhla PhDr. Kyndrová a pan Hubáček. V jejich majetku je naopak pozemek parc.č. 196/12 o výměře 31 m2, jedná se o část ulice Na Ostrůvku. Tato směna je v zájmu městyse, z důvodu vlastnictví celých komunikací. Za rozdílné m2 bude městysi doplaceno. Finanční výbor navrhl dle schválené cenové mapy obce 500,- Kč/m2.

Rozprava:

Ing. Bareš: neměl by být doplatek 1.500,- Kč/m2

Starostka: jde o zbytkovou parcelu

Ing. Bareš: zdá se mu tato částka nízká

Ing. Duchoň: cenu jsme stanovili dle cenové mapy, jde o pozemek do 200 m² – proto 500,- Kč/m²

Hlasováním 9 PRO, 1 byl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo městyse směnu pozemků parc. č. 121/23 o výměře 64 m² a pozemku parc.č. 196/12 s doplatkem 500,- Kč/m².

16. Projednání a schválení příspěvků na činnost spolkům na rok 2012

Návrh finančního výboru a rady městyse přednesl Ing. Duchoň

- Česká obec baráčníků	10.000,-
- Sdružení zdr. Postižených	5.000,-
- Sdružení neslyšících a nedoslýchavých	1.000,-
- Rybářský svaz	3.000,-
- FK Slavoj Toušeň	10.000,-
- Divadelní soubor při TJ Sokol	10.000,-
- TJ Sokol Lázně Toušeň	10.000,-
- Jachtklub Toušeň	4.000,-
- Lázeňský běh	7.000,-
- RC Myšák	20.000,-
- Centrum pro zdr.post. –svaz těl.postižených	1.000,-

Celkem 81.000,- Kč

Rozprava

Starostka: RC Myšák dotaci nikdy nedostal, mateřským centřům všeobecně byla zrušena dotace od Ministerstva práce a sociálních věcí.

Hlasováním 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo příspěvky spolkům na činnosti v roce 2012 v celkové výši 81.000,- Kč.

17/ Projednání a schválení Smlouvy o spolupráci při zajištění sběru odpadního textilu

Jedná se o kontejner na odložený textil, který bude umístěn za obchodem potravin, z obou stran jde o službu zdarma. Do rozpravy se nikdo nepřihlásil.

Hlasováním 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo smlouvu o spolupráci při zajištění sběru odpadního textilu.

18/ Projednání a schválení směny pozemků mezi Městem Čelákovice a Městysem Lázně Toušeň parc.č. 3818/13 a 3818/20 v k.ú. Čelákovice

Starostka vysvětluje situaci na katastrální mapě. Jde o první etapu směny v rámci dokončení části cyklostezky do Čelákovice. Z důvodu osvětlení cyklostezky dále probíhají komplikovaná jednání s archeology, Policií ČR a SÚS Mnichovo Hradiště.

Do rozpravy se nikdo nepřihlásil.

Hlasováním 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo směny pozemků parc.č. 3818/13 a 3818/20 v k.ú. Čelákovice mezi Městem Čelákovice a Městysem Lázně Toušeň.

19/ Projednání a schválení Závěrečného účtu městyse Lázně Toušeň za rok 2011 včetně Zprávy o přezkoumání hospodaření městyse za rok 2011, seznámení s výsledkem inventarizace a závěrkou příspěvkové organizace

Se Závěrečným účtem seznámil přítomné Ing. Duchoň. Informoval o zprávě o přezkumu hospodaření za rok 2011, o stavu majetkových účtů, pohledávek a závazků k 31.12.2011 a o hospodaření příspěvkové organizace.

Do rozpravy se nikdo nepřihlásil.

Hlasováním 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo celoroční hospodaření městyse Lázně Toušeň a Závěrečný účet městyse Lázně Toušeň za rok 2011, včetně Zprávy kontrolorek Krajského úřadu Středočeského kraje o výsledku přezkoumání hospodaření za rok 2011 a závěrku příspěvkové organizace Základní škola a Mateřská škola Lázně Toušeň za rok 2011 s výsledkem hospodaření zisk 18.133,13 Kč.

20/ Projednání a schválení návrhu Rozpočtového opatření č. 1/2012 k 29.2.2012

Přednesl Ing. Duchoň. Zdůvodnil snížení daňových příjmů a změny výdajů (zejména přesun finančních prostředků z roku 2011 – rekonstrukce čp. 87)

Do rozpravy se nikdo nepřihlásil.

Hlasováním 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo městyse Lázně Toušeň Rozpočtové opatření č. 1/2012 k 29.2.2012.

21/ Projednání a schválení Obecně závazné vyhlášky č. 1/2012, kterou se mění OZV č. 2/2011, o místních poplatcích

Ke změně dochází z důvodu vypuštění článku 8 o místních poplatcích za výherní hrací přístroje, dále se doplňuje nové označení osob se zdravotním postižením (ZTP/P) v článku 2 - poplatky ze psů a v článku 3 – poplatek za lázeňský a rekreační pobyt.

Do rozpravy se nikdo nepřihlásil.

Hlasováním 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo městyse Lázně Toušeň Obecně závaznou vyhláškou č. 1/2012.

22/ Všeobecná rozprava

Ing. Bareš: žádá o zaslání materiálů a zápisů všem zastupitelům a dodání materiálů pro zasedání zastupitelstva včas.

Starostka: všechny dnešní emoce vnímá velmi negativně, slib, který byl dán bude dodržen.

Nováková-Umannová: jsou i rodiče, kteří přišli o lukrativní pracovní nabídky, protože jejich dítě nebylo přijato do mateřské školy. Mrzí ji současná situace v obci.

23/ Usnesení

Návrh usnesení č. 1/2012 přednesl Ing. Michal Cinek

Rozprava: nikdo se nepřihlásil.

Hlasováním 10 PRO, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel schválilo zastupitelstvo městyse Lázně Toušeň přednesené usnesení č. 1/2012.

24/ Závěr

Starostka městyse Lázně Toušeň MVDr. Jitka Myslivečková děkuje zastupitelům a přítomným za účast a končí zasedání ve 23,05 hodin.

Zapsala: Daniela Rystonová

Mgr. Věra Vojtíšková
místostarostka

MVDr. Jitka Myslivečková
starostka městyse

ověřovatelé:

Dana Šajnová

Bc. Jan Freudl

Akce v Toušeni

Stejně jako v minulých číslech Floriána předkládáme pouze hrubý a nezávazný přehled akcí. Ty budou upřesněny letáčky v aktuálním čase. Letáčky Vás budou zároveň informovat o veškerých dalších akcích pro Vás připravených.

DUBEN

7. – 10. 4. – Velikonoční výstavka – klubovna v domě seniorů U Byšických
21. – 22. 4 – jachtařské závody v Poděbradech, ne v Toušeni;-). Jen abyste věděli, že náš jachting něco chystá.
Neděle 22. 4. – Toušeňský běh
Pondělí 30. 4. – Čarodějnice. Kde: na Hřišti. **POZOR – připravujeme soutěž o nejlepší čarodějnicí!**

KVĚTEN

- Úterý 1. 5. – jednodenní svatby pod rozkvetlou třešní
Čtvrtek 3. 5. – kladení věnců u pomníku
5. – 6. 5. – No jistě. Toušeňská pouť. V sobotní večer 5. 5. pouťová zábava (viz níže).
Sobota 12. 5. – bleší trh, v plánu je od 13,30 hod
Sobota 19. května – výlet do Českého Krumlova. Bližší informace jste již obdrželi prostřednictvím informačních letáčků.
Neděle 27. 5. – dětský den a den rodiny, aneb „Pokračování vodníků v Toušeni“

ČERVEN

- Pátek 1. 6. – noc kostelů. Připojuje se i kostel sv. Floriána v Toušeni
Sobota 23. 6. – Lázeňské léto

TERMÍNY SOUTĚŽNÍCH UTKÁNÍ - JARO - LÉTO 2012

25.03. 2012	Radonice – Toušeň	v 15.00 hodin
01.04. 2012	Toušeň – Měšice	v 16.30 hodin
08.04. 2012	Řež – Toušeň	v 16.30 hodin
15.04. 2012	Toušeň – Klíčany	v 17.00 hodin
22.04. 2012	Líbeznice – Toušeň	v 17.00 hodin
29.04. 2012	Veleň – Toušeň	v 17.00 hodin
06.05. 2012	Toušeň – Bášť	v 17.00 hodin
13.05. 2012	Mratín – Toušeň	v 17.00 hodin
20.05. 2012	Toušeň – Vodochody	v 17.00 hodin
27.05. 2012	Bořanovice – Toušeň	v 17.00 hodin
03.06. 2012	Toušeň – Křenice	v 17.00 hodin
10.06. 2012	volno	
17.06. 2012	Toušeň – Mochov	v 17.00 hodin

KALENDÁŘ AKCÍ DIVADELNÍHO SOUBORU

sobota 14.4.	10:00	Sadská, Klicperovy divadelní dny - Poprask na laguně
sobota 21.4.	15:00	Valašské Meziříčí - Prodaná nevěsta
sobota 28.4.	17:00	Louny - Prodaná nevěsta
sobota 5.5.	20:00	Pout'ová zábava
sobota 12.5.		Křest CD skupiny Boogiemem
10.-13. nebo 17.-20.5.	-	Divadelní piknik Vołyně - Postel (hraje DS Nová Generace)
sobota 26.5.		Dětský den - Lázně Toušeň
sobota 16.6.		Pardubice, Východočeské divadlo - Prodaná nevěsta
sobota 23.6.		TOUŠEŇSKÉ LÉTO
neděle 1.7.	16:00	Praha, Divadlo Rokoko - Poprask na laguně
neděle 1.7.	19:00	Praha, Divadlo ABC - Prodaná nevěsta
pondělí 2.7.	16:00	Praha, Divadlo Rokoko - Poprask na laguně
pondělí 2.7.	19:00	Praha, Divadlo ABC - Prodaná nevěsta
3.-11.8.		Jiráskův Hronov
sobota 29.9.	?	Slaný- Prodaná nevěsta
pátek 12.10.	?	Bělá pod Bezdězem - Loď a Kino
sobota 13.10.	?	Chvaletice - Prodaná nevěsta
sobota 27.10.	?	Kyjov na Moravě - Prodaná nevěsta
sobota 24.11.	19:00	BLUESBADGER FESTIVAL

SOKOLOVNA LÁZNĚ TOUŠEŇ

Divadelní soubor a T. J. Sokol Lázně Toušeň
Vás tímto zvou na

POUŤOVOU ZÁBAVU

5. května 2012
od 20. hodiny
v toušeňské sokolovně

vstupné 90,- Kč

Inzerční koutek

**HLEDÁME PRO NAŠEHO KLIENTA NEMOVITOST V MĚSTYSI LÁZNĚ TOUŠEŇ A OKOLÍ.
VOLEJTE NA TEL. ČÍSLO 725 293 517.**

<http://dechovka-v-celakovicich.webnode.cz>

**14.4.2012
12.5.2012**

**14 - 17
HOD.**

**Záhorská kapela
Bludověnka**

DECHOVKA V ČELÁKOVICÍCH

SÁL SOŠ A SOU TOS, U UČILIŠTĚ 1379

FLORIÁN děkuje všem, kteří mu věnovali svůj volný čas, nadšení, invenci a vědomosti, a nakonec i těm, kteří se na jeho vzniku realizačně podíleli. Myslíme to vážně. Jste čím dál tím lepší ☺!

FLORIÁN rovněž zvláště děkuje panu Ing. Filipu Červinkovi, MBA (společnost FERRATT INTERNATIONAL CZECH s.r.o), za plné sponzorování FLORIÁNA.

Za všechny Romana Vaňková

FLORIÁN Zpravodaj městyse Lázně Toušeň, vydáván čtvrtletně. Vydává: Městys Lázně Toušeň, Hlavní 56, 250 89 Lázně Toušeň, IČ: 00240893.
Redakce: Romana Vaňková, Alexandra Červinková, Mgr. Věra Vojtíšková, Ivana Nováčková, Dana Šajnová. Foto toušeňských akcí: Hana Němečková. Zpravodaj je registrován pod číslem MK ČR E 20466. Tisk zajišťuje FERRATT INTERNATIONAL CZECH s.r.o.. **Uzávěrka dodání materiálů do příštího vydání je 10. 6. 2012.** Termín je nutno dodržet. Příspěvky dodané po termínu nemusí být zveřejněny.